

အိန္ဒြိယ
အိန္ဒြိယ

ကောဇာသက္ကရာဇ်-၁၃၄၀
၁၇၃၂၁

○ ထူးခြားပြည့်စုံသော

သိရှိ
ဆယ်စောက်စုံ

★ အာသာရေးခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၁၁၂၅၄) ★

★ မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၃၂၆) ★

၃/၇

ပထမအကြိမ်
၁၉၇၈-အောက်တိုဘာလ

အုပ်ချုပ်

၂၀၀၀

အဖုံးရိုက်

စကားဝါ

ပန်းချီ

တင်ထွန်းကျော်

ဘလောက်

ဇမ္ဗူအေး

စာအုပ်ချုပ်

ကျော်လှ၊ စာအုပ်ချုပ်၊ ၃၂-လွှဲး

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်လှကြည် (ကြည်ဦး) နန်းဦးစာပေ (မြ ၀၁၆၂၃)
တိုက်အမှတ် ၂၁၆၊ အခန်း ၆၊ ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်အေးမြင့် [အောင်ချိုဌေး ပုံနှိပ်တိုက်] (မြ-၀၂၁၆၆)
အမှတ် ၂၇၁၊ လမ်း ၄၀၊ ရန်ကုန်မြို့။

တန်ဖိုး ၁၀-ကျပ်

မာတိကာ

၁။	အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအကြောင်း		—
၂။	အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ပြ ပုံတော်များ		—
၃။	မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်		၂၁
၄။	မင်္ဂလသုတ်အနက်		၅၃
၅။	မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသရုပ်		၂၉
၆။	မင်္ဂလသုတ် အမေး-အဖြေ		၃၂
၇။	မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်		၄၃
၈။	မင်္ဂလာသံပေါက်လင်္ကာ		၄၆
၉။	အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ		၄၈
၁၀။	အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်		၄၉
၁၁။	အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ		၅၃
၁၂။	အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်		၅၄
၁၃။	ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ		၅၈
၁၄။	ရတနာရွှေချိုင့်အနက်		၅၉
၁၅။	နမက္ကာရပါဠိ		၆၄
၁၆။	နမက္ကာရအနက်		၇၁
၇။	လောကနီတိပါဠိ		၈၉
၁၈။	လောကနီတိအနက်		၁၂၀
၁၉။	ပရိတ်တရားတော်ဟူ သည်ကား		၁၆၈
၂၀။	ပရိတ်တရားတော် ရှစ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး		၁၆၉

၂၁။ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်	၁၇၁
၂၂။ မင်္ဂလသုတ်ပါဠိ	၁၇၃
၂၃။ ရတနာသုတ်ပါဠိ	၁၇၃
၂၄။ မေတ္တာသုတ်ပါဠိ	၁၇၈
၂၅။ ခန္ဓသုတ်ပါဠိ	၁၈၀
၂၆။ မောရသုတ်ပါဠိ	၁၈၂
၂၇။ ဝဋ္ဋသုတ်ပါဠိ	၁၈၃
၂၈။ ဓဇဂ္ဂသုတ်ပါဠိ	၁၈၄
၂၉။ အာဠာနာဠိယသုတ်ပါဠိ	၁၈၈
၃၀။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပါဠိ	၁၉၃
၃၁။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိ	၁၉၄
၃၂။ ပုပ္ဖဏသုတ်ပါဠိ	၁၉၆
၃၃။ မစ္ဆရာဇပရိတ်ပါဠိ	၂၀၁
၃၄။ ဓာရဏပရိတ်ပါဠိ	၂၀၃
၃၅။ ပရိတ်ကြီးအနက်	၂၀၅
၃၆။ မင်္ဂလသုတ်အနက်	၂၀၈
၃၇။ ရတနာသုတ်အနက်	၂၀၈
၃၈။ မေတ္တာသုတ်အနက်	၂၁၉
၃၉။ ခန္ဓသုတ်အနက်	၂၂၄
၄၀။ မောရသုတ်အနက်	၂၂၆
၄၁။ ဝဋ္ဋသုတ်အနက်	၂၂၉
၄၂။ ဓဇဂ္ဂသုတ်အနက်	၂၃၁
၄၃။ အာဠာနာဠိယသုတ်အနက်	၂၄၃
၄၄။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်အနက်	၂၅၁

၄၅။	ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အနက်		၂၅၂
၄၆။	ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်		၂၅၅
၄၇။	မစ္ဆရာဇပရိတ်အနက်		၂၆၁
၄၈။	ဓာရဏပရိတ်အနက်		၂၆၄
၄၉။	သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ကျင့်ဝတ်များ		၂၇၂
၅၀။	ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း		၂၇၉
၅၁။	ရှင်မဟာရုဋ္ဌဃာရ ဆုံးမခဏ်း		၂၈၈
၅၂။	သားရွှေတောင် ဆုံးမခဏ်း		၂၉၄
၅၃။	သားရွှေခဲ ဆုံးမခဏ်း		၂၉၉
၅၄။	ကြောက်ကြီးကိုးလုံး ဆုံးမစာ		၃၀၄
၅၅။	ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော် ထမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်		၃၀၅
၅၆။	ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ		၃၁၀
၅၇။	ပေါ်ဆုဏကထာလင်္ကာ		၃၁၃
၅၈။	ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဠိ-အနက်		၃၁၆
၅၉။	ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ ၁၃-ပုဒ်		၃၁၉
၆၀။	သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှိုးခိုပါဠိ-အနက်		၃၂၇
၆၁။	လယ်တီဆရာတော် ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုး		၃၂၉
၆၂။	အနန္တောအနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး		၃၃၃
၆၃။	ဆွမ်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်းကပ်၊ ဆုတောင်း		၃၃၅
၆၄။	ရေစက်ချ အမျှဝေ		၃၃၆

၁။ ဘုရားဖြစ်တော်မူခါနီး၌ မာန်နတ်သားကို
အောင်တော်မူခြင်း

ဘုရားအသောင်းတော်သည် သုဇာတာ၏ ဗန်နန္ဒီဆွမ်းကို ဘုန်းပေးပြီး၍ နေရဉှာသွင်ဖြစ်ကမ်း၏ အေးချမ်းသာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေ့အဘို့တွင် သန့်စင်နေထိုင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမှ ပောဇိပင်သို့ အကြွတင် မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ မြက်ရှစ်ဆုပ် ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုမြက်ပေါ်မှာပင် “ဘုရားမဖြစ်သမျှ ဤဘင်္ဂလွင်ကို မချက်တော့အံ့” ဟု ဓိဋ္ဌာန်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွဲ ထိုင်နေတော်မူရာ ပြဟွာ သိကြား နတ်အများသည် ထံပါးသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ထို ထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ တော်မူချ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကိုသိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန် ပြင်းသော ဒေါသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ စစ်သည် တစ်သား စုဆောင်းကာ မိမိကိုယ်တိုင် ကသည်း လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်လျက် “တက်ကြလော့၊ ဖမ်းကြလော့” ဟု ဆော်သြ ခြိမ်းချောက်သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လောင်းလျာသည် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်နေသော သားအပေါ်တွင် မိခင်၏မေတ္တာ ကဲ့သို့ ဘဝများစွာ အထုံပါသော မေတ္တာတော်အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူလေသည်။

ဘုရားပြစ်တော်မူခါနီး၌ မရန်တံသားကို အောင်တော်မူခြင်း

၂။ အာဠာဝကနတ်ဘိလူးအား မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍ အောင်တော်မူခြင်း

အာဠာဝကီဗြူ၏အနီး တဂါဝုတ်ခန့်ဝေးသောအရပ်၌ ညောင်ပင်ကြီးတပင်ရှိ၏။ ထိုပင်ညောင်ပင်၌ အာဠာဝက နတ်ဘိလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏။ တည၌သ၌ အာဠာဝကသည် ဟိမဝန္တာနတ်အစည်းအဝေးသို့သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠာဝကနတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘို့ရာ ဗိမာန်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူလေရာ ဘုရားကို ကြည့်ညှိနေသော တံခါးစောင့်နတ်သည် “အာဠာဝကလဲ တိုင်ပါရစေ” ဟု ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအခါ ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော အာဠာဝက သည် အခြင်း နတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိ ဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ ဆောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ခြင်းအစည်းဝေးမှ ထွက်၍ ကေလာသတောင်ထွက်သို့ ခုန်တက်ကာ “ငါဟ- အာဠာဝကထဲ” ဟု ကြုံးဝါးလေသည်။ ထို့နောက် တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော အာဠာဝကအား တရားပြ၍ အေးမြစွာ ဆုံးမတော်မူလေသည်။

အာဠာဝက နတ်ဟိလးအား မေတ္တာဖြင့် ဆုံးမ၍ အောင်တော်မူခြင်း

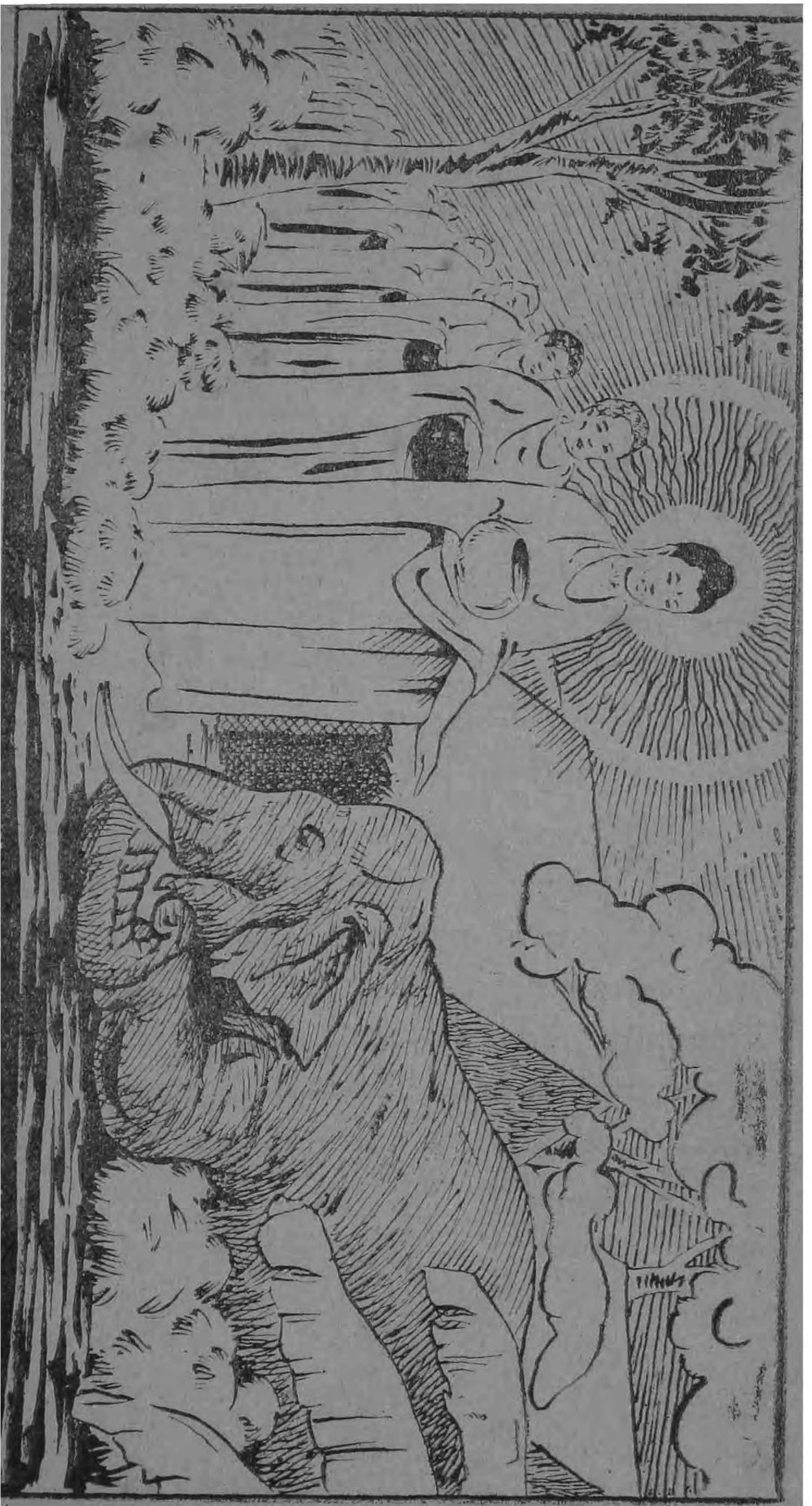

၃။ ဘုရားနင်းဘို့ရန် လွှတ်လိုက်သော နာဠာဂီရိ
ဆင်ကို အောင်တော်မူခြင်း

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားကျောင်းဒကာ ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကွယ်လွန်
ပြီး၍ ဘုရားကို သတ်ဘို့ရန် အမျိုးမျိုးကြံ ဝါသေလည်း မထ
မမြောက်ဘဲ ရှိလရာ တနေ့သောအခါပယ် ဆင်ထိန်းတို့ အသံသို့
သွား၍ “မင်းအသိအမှတ်ပြုသော ဆရာတော်များအား ရာထူး
နိမ့်နေသူကို ရာထူးတိုးမြှင့်အောင် တတ်နိုင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့်
ငါစေခိုင်းတာကို လုပ်ကြ၊ အရှင်ဂေါတမ ဒီလမ်းလာတဲ့အခါ
နာဠာဂီရိဆင်ပြောင်ကို လွှတ်လိုက်ကြ” ဟု စေခိုင်းလေသည်။

နာဠာဂီရိ ဆင်ကား အလွန်းကြမ်း၍ လူကိုသိုးသတ်လေ့ရှိ၏။
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဆွမ်းခံ
ဝင်လာသောအခါ ရာထူးတိုးလိုသော ဆင်ထိန်းတို့သည် ဆင်ကြီး
ကို ဘုရားဆီသို့ လွှတ်ပေးကြလေသည်။ ဘုရားရှင်လည်း နင်းမည်
ဟု ပြေးလာသော ဆင်ကြီးအပေါ်မှာ မေတ္တာဖြန့်လျက် တန့်
ရင်တော်မူနေလေသော် ဆင်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်စွာ
ရပ်ကာ အဆုံးအမကို နားစိုက်နေလေသည်။

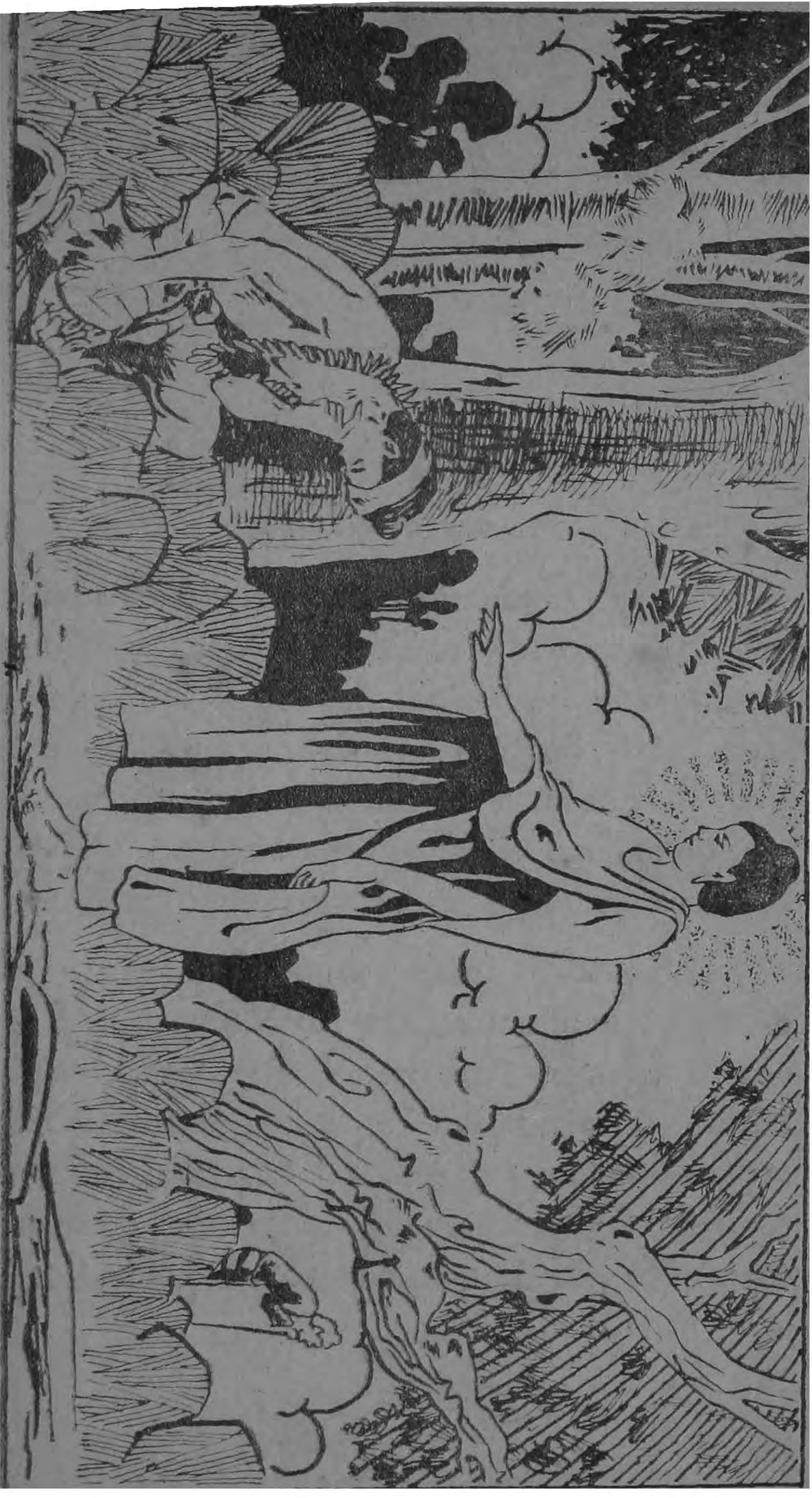
ဘုရားရှင်တို့သည် လူတို့လုပ်ကံအသွယ် နှစ်ဦးတို့ချစ်သောကို အောင်အောင်မြင်မြင်

၄။ အင်္ဂုလိမာလ တောပုန်း ဝါပြကို
အောင်တော်မူခြင်း

အင်္ဂုလိမာလဆိုသည်လား သာဝတ္ထိပြည် ပုရောဟိတ် အမတ်၏ သား တက္ကသိုလ်ပညာတော်သင် လုလင်တယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ဉာဏ်ထက်၍ ဝတ်ကျေသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာ တတော်ပါလွန်စွာ အချစ်ခံရသူတည်း။ သို့သော် တခြားကျောင်း သားတို့က ဆရာကြီးအား တိုက်ကြသောကြောင့် ဆရာကတော်နှင့် အထင်မှားခံရရှာလေသည်။ “လူတယောက်သတ်နိုင်မှ ပညာအကျိုး ရမည်” ဟု ပြောဆို စေခိုင်းလေသည်။

သူသည် သာဝတ္ထိပြည်နယ်မှာ တောပုန်းခေးပြုလုပ်၍ ဘောသို့ လာသူ လူသူအများကိုသတ်ကာ လူတယောက်လျှင် လက်တချောင်း ကျ ဖြတ်၍ ပန်းလိုက်ထားသောကြောင့် “အင်္ဂုလိမာလ” ဟု ထင်ရှား၏။ တထောင်ပြည့်ဘို့ တယောက်သား လိုသောနေ့၌ သားကို တောင်းပန်ရန် ထွက်လာသော မိခင်ကိုပင် သတ်စရာမြင်သော ကြောင့် တင်ကြို၍ ကြွတော်မူလာသော ဗုဒ္ဓကိုလည်း သတ်ဘို့ လိုက် လေသော် တန်ခိုးကြောင့် မမှီနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုရှာလေသည်။

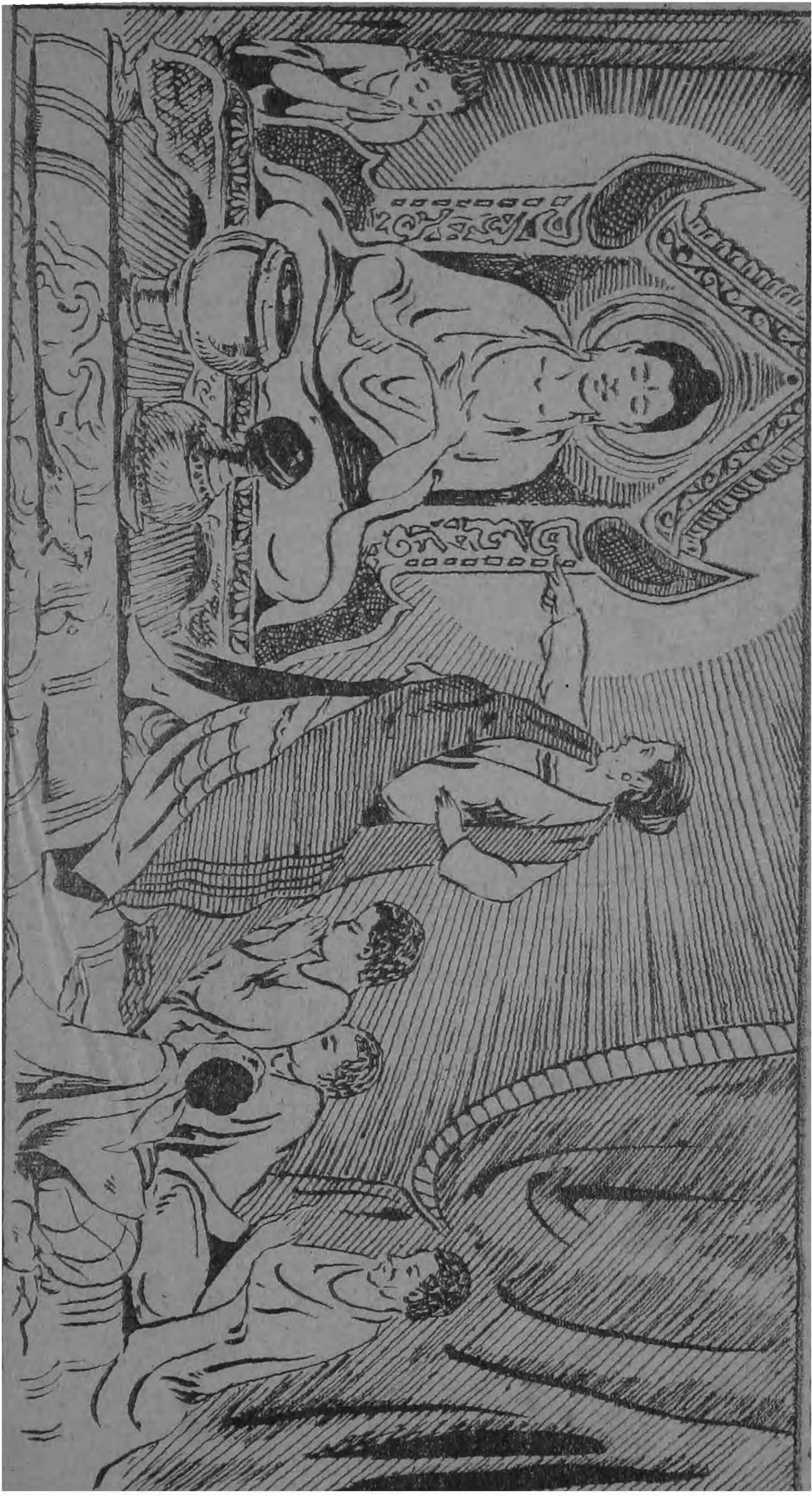
အင်္ဂလိပ်မာလ တောယုန်ခေးပြကို အောင်တော်မူခြင်း

၅။ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ ပရိဗိုဇ်မကို အောင်တော်မူခြင်း

သာဝတ္ထိမြို့၌ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ မည်သော ပရိဗိုဇ်မသည် နတ်သမီးလေးပမာ လွန်စွာ လှ၏။ တိတ္ထိတို့သည် လာဘ်မရသဖြင့် လာဘ်ပေါသော ဗုဒ္ဓကို ချိုးနှိမ်ဘို့ရာ စိဉ္ဇာကို စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးခိုင်းကြလေသည်။ စိဉ္ဇာသည် ကြက်သွေးရောင် ခြုံထည်ကလေးကို ခြုံကာ နေဝင်ခါနီးမှာ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ သွားဟန်ဆောင်၍ တိတ္ထိတို့ကျောင်းမှာ အိပ်ပြီးလျှင် နံနက်စောစော မြို့သို့ ဝင်ကာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှ ပြန်လာဟန် ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ညနေ တရားနာ၍ ပြန်လာသူ၊ နံနက်စောစော ဘုရားဖူးသွားသူတို့အား အဆင်မှားစေပြီးလျှင် ၉-လလောက် ကြာသော် သစ်သားတုကို ဗိုက်မှာကပ်၍ အဝတ်ဖြင့် ပတ်ကာ ကိုယ်ဝန်ရှိဟန်ဆောင်လျက် ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောတော်မူနေသော ဘုရားအား “မီးနေအောင် မပြိုင်တောင်းလား” ဟု ဆဲ၍ စွပ်စွဲလာသည်ကို နတ်သားတို့ ကြက်ဟန်ဆောင်လျက် ကိုက်ဖြတ်ချပြီး ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

စိတ္တိမာဏဝိကာ ပရိဗုဇ်မကို အောင်တော်မူခြင်း

၆။ အယူဝါဒ ပြိုင်လာသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို
အောင်တော်မူခြင်း

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စက မည်သော ပရိဗိုဇ်သည် အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို နားလည်၍ မင်းသားတို့အား အတတ်သင်ပေး နေသော ဆရာကြီးတည်း။ သူသည် ဝတ္ထိဆရာ အမျိုးမျိုးကို နှိမ်ချိုးခဲ့ပေ၍ များလှပြီဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓကိုလည်း နှိမ်ချိုးမည်ဟု ကြံစည်နေ၏။ တနေ့သ၌ အရှင် အသမ္ဘိဇ္ဇေရ်နှင့် တွေ့ရာမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို သိရသဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် ဝါဒပြိုင်ဘို့ ထွက်လာလေရာ အရှုံး အနိုင် သိလိုသော လူအပေါင်းများစွာလည်း ပါလာလေ သည်။

ဝါဒစမ်းရာ၌ ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ (စီမံနိုင်သော အတ္တ မရှိ)ဟူသော ဗုဒ္ဓစကားကို “အတ္တ”ဟု ငြင်း၏။ “အတ္တရှိလျှင် ရုပ်ခန္ဓာကို လှအောင် စီမံပါစေလား”ဟု မိန့်တော်မူရာ၊ မလ္လပ နိုင်၍ ငုတ်တုတ်ပေးနေလေသည်။ နှစ်ကြိမ်မေးလည်း မလ္လပချေ။ ထိုအချိန်မှာ သိကြားမင်းက ဘီလူးကြီးယောင် ဆောင်၍ ဝရဇိန် လတ်နက်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် တတိယ အကြိမ်၌ “ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ”ဟု ဝန်ခံရလေတော့သည်။

အယုဝ်း ပြိုင်လှသော သစ္စကမရီဗုဒ္ဓကို အောင်တင်မြှဲခြင်း

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူခြင်း

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းသည် နတ်မင်းအသား ကြီးကျယ်ခမ်းနား လှစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်၌ နေ၏။ လွန်စွာလည်း ဒေါသကြီး၏။ တနေ့သ၌ ကချေသည် နဂါးမအပေါင်း ခြံရံကာ စည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဘုရားရှင်သည် တန်ခိုးကြီး ရဟန်းတော် များနှင့်အတူ နဂါးမင်း၏အထက် ကောင်းကင်မှ တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူသောသော် နဂါးမင်းသည် ပြင်းထန်စွာ ဒေါသဖြစ်၍ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် တာဝတိံသာကို ရစ်ပတ်ဖုံးအုပ်ကာလေသည်။

လမ်းခုလတ်သို့ ရောက်သောအခါ တာဝတိံသာကို မမြင်ရ သဖြင့် နဂါးမင်း ဖုံးအုပ်ထားကြောင်းကို သိကြသော ရဟန်း တော်တို့သည် နဂါးကို ဆုံးမရန် ခွင့်တောင်းကြသော်လည်း ခွင့်မရဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် တောင်းမှ ခွင့်ရလေသည်။ အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်သည် နဂါးထက်ကြီးသော ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ နဂါး အထက်က ရစ်ပတ် ဖုံးအုပ်ကာ ဖိ၍ညှပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ကျိုးနွှံ အောင် ဆုံးမပြီးမှ ဘုရားသံ ခေါ်လာ၍ ရတနာ ၃-ပါးကို ကိုးကွယ်စေလေသည်။

နန္ဒီမပုဒ် နဂါးမင်းကို အောင်စတင်မိခြင်း၊

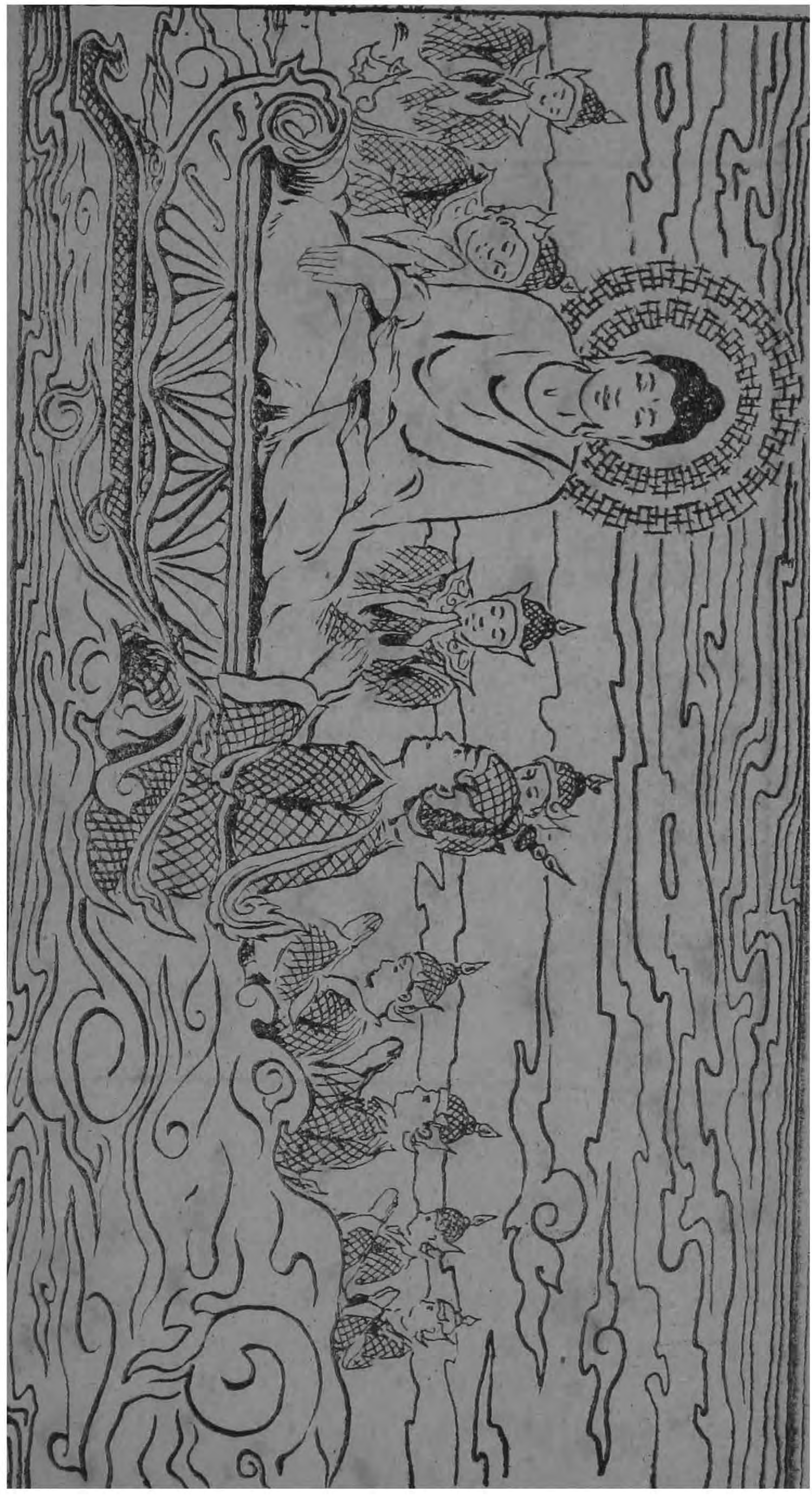
၈။ မိစ္ဆာအယူရှိနေသော ဗကဗြဟ္မာမင်းကို

အောင်တော်မူခြင်း

ဗကမည်သော ဗြဟ္မာကြီးသည့် ပဌမဈာန်တံ၌ ဗြဟ္မာမင်း ဖြစ်သူတည်း။ သူသည် အထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံများရှိသေးကြောင်း မသိ၍ သူ့ဘုံကိုပင် ထိပ်ဆုံးဟု မှတ်ထင်ကာ သူနှင့်တကွ ဘုံဌာနကိုလည်း “နိစ္စ အမြဲတည်၏” ဟု အယူအဆရှိနေ၏။ ဗုဒ္ဓသည် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗြဟ္မာပရိသတ် အသွယ်၌ သူ့အား ဤဘုံဌာနထက် သာလွန်သော အထက်ဘုံတွေ ရှိသေးကြောင်း၊ ဤဘုံနှင့် ဗြဟ္မာတွေ့ပါ မမြဲကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်။

ထို့နောက် ဗကဗြဟ္မာကိုပင် “သင်၏ဖြစ်ပုံ သင်၏ဘန်ခိုးကြီးပုံကို ငါသိသည်။ သင်ထက် တန်ခိုးကြီးသော အထက်ဗြဟ္မာမင်းများ ရှိသေးသည်” ဟု မိန့်တော်မူရာ သူယူထားသမျှ အမှားချည်းဖြစ်နေသောကြောင့် တန်ခိုးပြသည့် အနေဖြင့် “ကိုယ်ဖျောက်ပြမည်” ဟု ပြော၍ ကိုယ်ဖျောက်လေသျှင် မဖျောက်လေဘဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘုရားက ကိုယ်ဖျောက်ပြပြန်ရာ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်သွား၍ တရားဟောတော်မူသည်။

မိတ္တာအယုတ္တိနေယော ဗဟုပ္ပတ္တိကံ တုရားရှင်ခံတော်မူခြင်း

တိုက်တွန်းချက်

တဖက်ပါ မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော်များနှင့် တကွ
၎င်းတို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်များ၊ ဂါထာတော်များကို
လေ့လာဆည်းပူး၍ ၎င်း၊ ၎င်းကွယ်ဆည်းကင်၍၊ ရွတ်
ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ယုံကြည်သက်ဝင် စိတ်
ထား ရှိခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဆီအနှစ်ကို ဖော်
ကြူးလျက်၊ ကြက်သရေမင်္ဂလာအပြာဖြူတို့ နေ့တိုင်း
တိုးပြီး၊ ကောင်းကျိုးသုခ ကြွယ်ဝချမ်းသာ၍၊ နိဗ္ဗာန်
မဂ်ဇာတိ တက်လှမ်းနိုင်မည့် အမှန် ဖြစ်သောကြောင့်
ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ကြရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါ
သတည်း။

၁-မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါရသဟံ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။

သေတ္တာနံ နာဂိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗဝါပ ဝိနာသနံ။

သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ

ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ အထခေါ အညတရာ

ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ တေဝလကပ္ပံ

ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ၊

အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာယိ။ တေမန္တံ ဌိတာ ခေါ

သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာယိ။

၅။ ဗဟူဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။

အာကင်္ခမာနာ သေတ္တာနံ၊ ပြုမိ မင်္ဂလသုတ်။

၆။ အသေဝနာ စ ဗာလနံ၊ ဟိန္ဒဝေဒနာ စ ရုက္ခိစိးဌာနံ

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ တေ မင်္ဂလသုတ်။

၁၇၃၂၁ ဟံ မွာအေး၊ ရန်ကုန်

- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေစ၊ ကတပုညဘာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုသစ္စုံ သိပ္ပန္တ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော၊
သုဘာသိတာ စ ယံ ဝါသော၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာ ပိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မာန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနုဝိဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ ဓဇ္ဇေပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ တာညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တိ စ သောဝစဿဘာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကတ္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယာသစ္စာနု ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္စိကရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မဟိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၆။ ဘောဒိသာနိ ကဘ္ဘာနု၊ သဗ္ဗတ္ထ မာဆုဇိဘာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁-မင်္ဂလာသုတ်အနက်

၁။ သ-ဒေဝဏာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်တို့ စာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြံကုန်၏။ သောတ္ထာနံ စီးပွား ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံ မင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝန၊ နတ်တစ်ဦးထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ ဒေသိတံ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို-သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေဓဿ၊ အရှင်မဟာဓဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာမင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထဓရန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခေါ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာတပိဏ် သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော။

ဇေတဝနေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ငါဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုး
 အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။
 အဘိက္ကန္တဿ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်
 အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထု၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်း၌
 သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့်
 ထွန်းလင်းစေဦး၍-

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်
 သည်။ အတ္ထိ၊ နို့တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားနို့တော်မူရာအရပ်သို့။
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ
 မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှေ့သော ရှိခိုးဦး
 ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်လေ၏။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။
 ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ
 ဤသို့ နားတော်လျောက်ပေ၏။

၅။ အန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သော မြတ်စွာဘုရား။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းတောင်း။
 မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းတောင်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာ
 သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်တောင့်
 တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဂ်လဒနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်သော မဂ်သာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ် နှစ်နှစ်
 တို့ ကာလပတ်လုံး။ အနိန္တယံ၊ ကြံကြံကုန်၏။ စိန္တယန္တပိ၊ ကြံကြံ

ကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထိုမဂ်သာတရား
တော်မြတ်ကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပြုဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ဗာလဓနံ၊ လူမိုက်တို့ကို။
ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင်မမိုဝ် မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဗဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို။ ယာ သေဝနာစ၊
အကြင်မိုဝ် ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပူဇနယျာနံ၊
ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို။ ယာ ပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မဂ်လံ၊ မဂ်သာမည်၏ ဟူ၍။
တံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊
တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု
ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာသဏီဓိ စ၊
မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မဂ်လံ၊ မဂ်သာမည်၏။ ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သား
သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြား
အမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းလောင်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှု
ပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကိုတတ်ရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ ဝိနယောစ
ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆို
အပ်သော။ ယာ ဝါဒာ စ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တု၊ သင်နတ်သား
သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ မာတပိတု၊ အမိအဘ
တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လင်ကျွေးမွေးမြူ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့
ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောက်အရှက် မရှိ
ကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တု၊ သင်နတ်သား
သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။
သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။
အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ စ၊ အမှုတို့ကိုပြုရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။
တု၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ
အာရတိ စ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓိရတိစ၊
အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊
သေရည် သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမော စ၊ ကောင်းစွာ
ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု

တို့၌။ အပ္ပမာဒေါ စ၊ မမေ့မလျော့၊ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား၊ ဂါရဝေါ၊ ရှိသေထိုက်သော သူတို့အားရှိသေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းတည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သေဝသေဘာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သော ကောင်းကို နာလွယ်သော သူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မသဂဂစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပြဟွံစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို

ကျင့်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အရိယာသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာ
တို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာကို။ သစ္စိကိရိယာ စ၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်
ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်
နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား၊ လောကဓမ္မဟိ၊
လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊
အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။
အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်း
မရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော
တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား၊ ဧတဒိ သာနိ၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတ္တိံ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော
မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကဘ္ဘာန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ
အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား
မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။
သောတ္တိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ သိုသုံးဆယ်
ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဧတသံ၊ ထိုနတ်၊ လူတို့အား။
ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊
သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါး သရုပ်

“အသေဝနာစဗာလနံ” ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁။ သုမ္ပိက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းတပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

“ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ” ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသော ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

“ဗဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ” ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ အကြားအမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြင်မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

“မာတာပိတု ဥာဠာနံ” ဟူသောပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ဆောက်ပုံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

“ဒါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာ” ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးအား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ငုံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

“အာရတီ ဝိရတီ” ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအံ့ရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့လျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

“ဂါရဝေါ နီဝါတောစ” ဟူသောပုဒ်၌ ၅-ပါး

- ၁။ ခိုသေအင်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ခိုမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး။

“ခန္တီဝ သောဝစဿဘာ” ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာ လွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်း ရခြင်းလည်း တပါး။

“တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

“ဗုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ” ဟူသောပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ လောကဓံတရား ရှင်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံ ငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
- ၃။ ရမ္မက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မင်္ဂလသုတ် အမေး-အဖြေ

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
 ဖြေ။ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည် ဘုရား ။
 မေး။ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
 ဖြေ။ သုံးဆယ် ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည် ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်ပါဌ်တို့ထောက်၍ သိရပါသနည်း။
 ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော
 “ဘောဒိသာနိ အဋ္ဌတ္တိံ သဉ္စ မင်္ဂလာနိ” ဟူသော ပါဌ်ကို
 ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။
 ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
 မေး။ ဟောတော်မူသောဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။
 ဖြေ။ အသေဝနာစလည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပလည်း တဂါထာ၊
 ဗာဟုသစ္စလည်း တဂါထာ၊ မင်္ဂလာဝိတုလည်း တဂါထာ၊
 ဒါနဉ္စလည်း တဂါထာ၊ အာရတီလည်း တဂါထာ၊
 ဂါရဝေါစလည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစလည်း တဂါထာ၊
 တပေါစလည်း တဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓဿလည်း တဂါထာ
 ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
 မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
 ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
 မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
 (ဆိုသနည်း ဟုလည်းမေး။)
 ဖြေ။ “သဗ္ဗံ ဓနမေတ္တ အတ္တိတိ” ဟု ပါဌ်ရှိသောကြောင့်
 ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်း

တို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သဘဝတ္ထိပြည်ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ သဘဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြားအတိ ခင်းပြီး
လျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ “အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒါဒတီတိ အနာထပိဏ္ဏိတော”
ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်း
ရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်သူဌေး ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် သဘဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော၊
ဝေးသလော၊ အရှေ့ အနောက်၊ တောင် မြောက် စသည်
တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ “ဘဂဝါ သဘဝတ္ထိယံ သဘဝတ္ထိနဂရေ အဝိဒ္ဓုရေ
ဓနုပဉ္စသတမတ္ထေ ကိစ္ဆိဏယသေ” ဟူသော သာကေပေါဋ္ဌ
ရှိသောကြောင့် သဘဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ် ဖြစ်သော
ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စပယ်ရုံ
လော၊ ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ “တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋီသု” ဟူ၍ သာခကပါဌ်ရှိသော
ကြောင့် စုလစ်မှုန်းချွန်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်းကြယ်စွာ
တန်းဆာဆင်အပ်၍ ဘုံသို့ ဆင့်ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်း၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည်မသိများသော နတ်သား၊ တောင်းပန်၍
ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်မရှားသော နတ်သား ဟု ဆို
သနည်း။

ဖြေ။ ‘အထ ခေါ် အညတန ဒေဝတာ’ ဟူသော ပါဌ်ကို
ထောက်၍ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ “အဘိက္ကန္တယ ရတ္တိယာ” ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရ
ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့်
သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းဘော်၌ ညဉ့်ဦးယာမ်ကား စတု
မဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမျှော် ပူဇော်မြဲ အချိန်

အခါဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယာမ် အခါ၌ တာဝတိံသာ
နတ် သင်္ကြာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ
ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယာမ်ကား ပြဟွာတို့ ဆည်းကပ်
ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ
သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ် အချိန် ဖြစ်သောကြောင့်
သိကြား ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ သိကြားတောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရ
သနည်း။

ဖြေ။ “အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ” ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍
သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ ရှင်မဟာကဿပ-ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ “ကဿကကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလတိတာန ပဗ္ဗဇနတောတိ
ကဿပေါ” ဟူသောဝိဂြိုဟ်ပါဠိနှင့်အညီ လယ်ယာ လုပ်
ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကို ရ၍
ရဟန်းပြုသောကြောင့် ကဿပ ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ချွေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း
ရှိသောကြောင့် ဝိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ပဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ပတိရူပ၊ ပ၊ ဧတံ
မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော
တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ မာတာပိတု၊ ပ၊
ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဒါနဉ္စ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော
ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ အာရိတ်၊ ပ၊
ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ဂါရဝေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော
သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ခန္တီစ၊ ပ၊
ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ လေးပါး။ တပေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ
ဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
ဗုဋ္ဌဿ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဤသို့ အားဖြင့် မင်္ဂလာ
သုံးဆယ် ရှစ်ပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မငိုဝဲ မဆည်းတပ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို ငိုဝဲ ဆည်းကပ် နှီးနှော
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရားအစရှိသော
တရားသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ

အစရှိသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရွေးက ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ဝေသိမ်းကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကောင်းကို ပြောဆိုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုသစ္စဉ် အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု အစရှိသော
စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်
သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ သား မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောက်အရှက် မရှိသော
လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော
စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါးဖြစ်ပါ
သည် ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကို
ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုးတို့အား
သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်
မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက် ခြင်း ကင်းသော စိတ်ဖြင့် “ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ သူ၏ အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီ”ဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင် ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ၊ မှဲ့ညက်ဖြင့် ပြုသော သေ။ ပူဝသုရာ၊ မှဲ့ဖြင့် ပြုသော သေ။ ဩဒနသုရာ၊ ထမင်းဖြင့် ပြုသော သေ။ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ၊ တဆေးထည့်၍ ပြုသော သေ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ၊ များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော သေ။ ဤသည်ကား သေငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယ ငါးပါးဆိုသည်ကား အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖသဝေ၊ အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဖလာသဝေ၊ သစ်မည်စည်သီးအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ မဇ္ဇာသဝေ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဂုဠာသဝေ၊ ကြံစည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ၊ များစွာသော အဆောက် အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဤသည်တို့ကား မေရယ ငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယ်မျိုး ငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿာန၊ ဓမ္မ

ဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါး
တို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့
အားဖြင့် အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဂါရုဓဝါစ အစရှိသော သတ္တမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသောကား
အဘယ်သုတို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်၊ ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ်
ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း
အသုံး အဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ လွယ်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို
နှစ်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရုဓဝါစ၌ မင်္ဂလာ
တရား ငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဟူသောကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့
ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊
ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား ဖူးမြင် ရခြင်း သည်လည်း

မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော တရားစကားကို
နှိုးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်
ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၆၆။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါစ အစရှိသော နဝမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော
မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော
ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊
အရိယသစ္စာ တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဝိသ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့်
တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစ၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ အစရှိသော ဒသမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသောကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာ၊
ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ၊ တည်းဟူသော သောကဓံတရား
ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည်
တုနိလှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ထို လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာ ရမ္မက် ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်သော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒဿဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေ။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် အရှင်မဟာဇဿမထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ကြေဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်တု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့အနောက်-တောင်-မြောက် စသော အရပ်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ် ဝေဘာရတောင်ဝှမ်း စရည်းပင် ရောက်သော ကျောက်ဂူ လိုဏ်ဝဋ် နတ်တို့ ဘုံဆောင်ဗိမာန်နှင့် တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာ သော ရတနာ သဘင်မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနိလာ၊ မဿရဂလ်၊ မနုဿာမယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံ့ညှိုးတောက်ပသော

ပုလ္လင်ထက်၌ အဘိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်းနှီးနေရာ
ပေါ်တွင် ဆင်စွယ်သော ယပ်ကိုကိုင်၍၊ အရှေ့စူးစူးသို့
မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာကို
အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူသော အရှင်မဟာဓာသပ
ရဟန္တာကြီး၊ မေးတော် မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာက
ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား၊ နတ်သားတောင်းပန်၍ ဟော
တော်မူသောအခါ ကုဋေ ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော
နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ် ကုန် ၏ ဟု ဆိုပါသည်။
သောတာပန်၊ သဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သူ အနန္တဟု
ဆိုပါသည်ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေး-အဖြေ ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်
မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ကေမန္တိအဌာသိ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
နီးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာဖြစ်သော
အရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရှေ့တူရှုဖြစ်သော အရပ်၊ နောက်တူရှု
ဖြစ်သောအရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပဒေသဝါသောစဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား....ရတနာ
သုံးပါး ထင်ရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမာပဏီမိစ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....ဒုစရိုက်
ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိဘာစ ယာဝါစာ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
ပိသုဏဝါစာမှ ကြည်၍ ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရသဝါစာမှ
ကြည်၍ ဆိုသော ပိယာဝါစာကား၊ သပ္ပပလာပမှ ကြည်၍ ဆိုသော
ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြည်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါ
လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီ သားမယား မွေးရမည်ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....ဆွမ်း
အဖျော်၊ ကျောင်းသင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံသာပျောင်း၊ နံသာ
အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီခီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏
အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ်ပါးကို ဒါနဉ္စပုဒ်၌
သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
တို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ
ကမ္မာနိ ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား၊ စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်း
သည် အာရတိ မည်၏။ ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတိ
မည်၏။

မဇ္ဇပါနာ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သုရာငါးပါး၊ မေရယ
ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....ကိလေသာတို့ကို
ခေါင်းပါးစေခြင်းငှာ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော
ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင်းရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက်
မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှာ လျှောက်
ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝစဿကာ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....သားတော်
ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ၊ တခွန်းတည်းသော
စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သွတ်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို
တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနုဉ္ဇဒဿနံ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် ခုနှစ်ယောက်
တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....ဝီရိယကိုဖြစ်စေ၍
ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....မေထုန် ၇-ပါးမှ
ကြည်ရှောင်ကြရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယာသစ္စာနုဒဿနံ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... လာဘ်
ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံမရှိခြင်း၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံ
တရားရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်ပြီး၏။

မင်္ဂလာ သံပေါက်

- ၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ၊
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝနာ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ၊ ဝေးဝေးခွာ။
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြဦးရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆။ ဂတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင့်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။
- ၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင် အားထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ထင်းလွတ်ဘို၊ တဝိမ္မာန်ကုန်စေ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနွဉ်တ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယား၊ သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ တမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
- ၁၆။ အလ္လုဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ဆောင်းမြတ်လှ၊ မခွင့်တော်စွာ။
- ၁၈။ ဉာတဏာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မှစ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝိဇ္ဇာ၊ ပြစ်မရာ၊ ပြုအပ်ကြသည်သာ။
- ၂၀။ အာရတီစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြည်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတီစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလှတတာ။

- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့-ည မမေ့ဆု။
- ၂၄။ ဂါရုဓဝါစ၊ ရိတုပ်က္ခ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
- ၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိယ်နိမ္မိဒ္ဓ၊ မာနမထောင်ရာ။
- ၂၆။ သန္တုဋ္ဌီစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
- ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ ထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
- ၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
- ၂၉။ သည်းခံနှစ်လုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
- ၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်မေတ္တာ။
- ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးဝှားရှား၊ လားလားကြဉ်ကုန်ပါ။
- ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယှဉ်းချစ်မရှိရာ။
- ၃၃။ သုံးခါဘလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့-ည ဆွေးနွေးရာ။
- ၃၄။ ခြုံခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
- ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
- ၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
- ၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။
- ၃၈။ လောကဓံသရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
- ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ထင်းကြလွတ်သည်သာ။
- ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
- ၄၀။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
- ၄၂။ သုံးဆယ်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
- ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
- ၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။
- မင်္ဂလာသံပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါ၌

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

- ၁။ ဗဟုသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတ ယောရံ သသေနမာရံ၊
ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ၊
- ၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိက သဗ္ဗရန္တံ၊
ယောရံ ပနာဠဝက မက္ခန္ဒာ ထဒ္ဓ ယက္ခံ၊
ခန္တိသုဒန္တဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ၊
- ၃။ နာဠာဂိရိ' ဝဇေရံ အဘိမဒ္ဓဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ၊
မေတ္တဗျူသေကဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၄။ ဥဏ္ဍိက္ခ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဇေဝံ တိ ယောဇန ပထဂ္ဂုလိမာလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၅။ ဣတုခန ကဉ္စ မုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနီယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒဠဝစနံ ဇနကာယမဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇဿ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။

- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အဘိသစ္စကဝါဒကေတု၊
ဝါဒါဘိရောပိတနံ၊ အတိအန္တဘူတံ။
ပညာပဒီပဇလိတော ဇိဘဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၇။ နန္ဒောပနန္ဒဘူဇဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန သေရဘူဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓိပဒေသရိဓိနာ ဇိဘဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘူဇဂေန သုဒဠဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဥာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိဘဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။

အပြင်အောင်ခြင် ရှစ်ပါးအနက်

၁။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေ
ခလံ၊ ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ ဘက်စီး
ထသော။ အဘိနိမ္မိတသာဓုဓန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်
နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗဟုသဟဿံ၊ တထောင်သော လက်ရုံး
ရှိထသော။ ယောရံ၊ ကြမ်းတမ်းစွာထသော။ သသေနမာရံ၊
စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မပိဓိနာ၊
ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အင်အချင်ဖြင့်။
ဇိဘဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို
အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။

မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း၊
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြွင်း မြတ်စွာဘုရားသည်။
မာရာတိရဓာ၊ မင်းရဲနတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ ညဉ့်
သုံးယးမ်ပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော။
ယောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည်
သည်းခံနိုင်ခဲထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်း ခက်မာစွာထသော။
အာဠာဝကံ၊ အာဠာဝထ အမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ ပန၊ ဘီလူး
ကိုထား။ ခန္တိသုဒ္ဓန္တဝိမိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း ကောင်းစွာ
ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊
အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ ဟေသော၊ အာဠာဝကဘီလူးကို
အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း၊
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြွင်း မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ
စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊ အသွန်
ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အဘိမဒ္ဓဘူတံ၊ အလွန် မုန်ယစ်စွာထ
သော။ နာဠာဂီရိ၊ နာဠာဂီရိ အမည်ရှိသော။ ဂဇဝရံ၊
မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗ္ဗုသေတဝိမိနာ၊ မေတ္တာတော်
ရေကို သွန်းခြင်း ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်
မူလေပြီ။ တံ ဟေသော၊ နာဠာဂီရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း၊ မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိန္ဒြိယ
 ဂ္ဂေ မဘိဟတ္တသုဒ္ဓါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သောသန်လျက် လက်၌ရှိသည်
 ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တံသောဇနပသံ၊ သုံး
 ယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်းပြေးစွမ်းနိုင်ထသော
 အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသော သူခိုးကို။
 ဣဒ္ဓိကိသင်္ခကမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော
 နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
 တေဇသော၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်
 မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဋ္ဌံ၊
 သစ်သားကို၊ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရိက္ခဝ၊
 စမ်းကဲ့သို့။ ကတောန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ
 ပရိတ်သတ်ဖြစ်သော လူရဟန်းအပေါင်းတို့ အလယ်၌။ စိဉ္ဇာယ၊
 စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဠဝစနံ၊ စုပ်စွဲ
 သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်
 စွာသော။ သောမဝိမိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊
 အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသော၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်
 ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို
 အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊
 မုနိသောဝဏ္ဏစားကို။ ဝိဟာရ၊ စွန့်၍၊ အဘိသစ္စကဝါဒကေတု၊
 မမုနိသည်ကို မုနိသည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော
 မုနိကင်းရှိသော။ ဝါဒဘိဓောဝိတမန၊ မိမိဝါဒနှင့် သူတပါး
 တို့အား နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိသော။ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန်
 မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို။
 ပညာပဒီပ ဇလိတော၊ ပညာတော်တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်
 ကို ညှိထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။
 တံ တေဇသ၊ ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်
 တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ဟေိဒ္ဓိ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။
 နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်း
 ကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီး မြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်
 တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။
 ဓနုပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓုပဒေသ
 ငိမိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေကို ပေး
 သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
 တေဇသ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်
 မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ
ဒိဋ္ဌိဘူတဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာ တည်းဟူသော မြေ
သည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သောလက် ရှိထသော။
သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိနဟိဒ္ဓိ၊ တောက်ပသော
ကြိုးသော တန်ခိုးရှိထသော။ ဗတာဘိဓာနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော။
ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မ မင်းကို။ ဥာဏာဂဒေန၊ ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော
အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊
အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ ကေဇသော
ဗက အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမဂ်လံ၊ အောင်ခြင်းမဂ်သာသည်။ ဘဝတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၃-အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါ၍

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

- ၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာပုဇေ။
တမ္မာ ဌာနာ နိက္ခာမတိ၊ ဒေသနာဥာဏတေဒသ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမဂ်လံ။
- ၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာက္ခိုလဘာပေသိ၊ ဥာဏာ လောကေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမဂ်လံ။

- ၃။ ရာဂါဒိ ဒုဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ဥစ္စုဏ္ဍာယံ မဟာဇနံ။
 နိဗ္ဗာပေသိ နာရနာသော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၄။ စတုရောရေဟိ ဝုယုဒန္တ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသရဏ္ဏဒေဝ။
 ဥတ္တရာရေသိ မဟာဝိဇရာ၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၅။ သံသရ စာရကံ လောကံ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ။
 နိဗ္ဗာနဗုရံ ပါပေသိယာနတ္ထဇယန သော ဇိနာ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဒဋ္ဌဏာယံ မဟာဇနံ။
 နိဗ္ဗာပေသိ မဟာဓိရာ၊ နာထော တိလောဏဝေဇ္ဇကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၇။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊
 ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
 ပိဝယိဇ္ဇာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓတာ သော သဿာဝတော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဏတောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ သည်းဟူသော ဥဒ္ဓံ
 တွင်း၌။ တဏှာဇလာပုဇေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော သုးအိမ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာ ဥာဏတေသော

ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမ္မာဌာနာ၊ ထို
အဝိဇ္ဇာဉာဏ် တဏှာသားအိမ် အရပ်မှ။ နိက္ခမေသိ၊ ထွက်မြောက်
စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သော ဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလောဘေန၊
ဉာဏ်တော် တည်း ဟူ သော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ
မောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက် တည်းဟူသော
မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။
မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာစက္ခု၊
ပညာ တည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နာရနာထောလူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂဒိအဂ္ဂိဇာလေဟံ၊ ရာဂ အစရှိသော
မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ခုခုကာယံ၊ ပူလေခင်သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊
များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါး
တည်း ဟူ သော ရောင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝိဇရာ ကြီး မြတ် သော လုံ့လရှိတော်မူသော။
နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်

သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်စွာသော သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာ တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဂေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုဿန္တေ၊ မျောကန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်။ ဥတ္တရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာတောင်းကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်စွာ မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သော ဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရဏ္ဏရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ အစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပိဋိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယနတ္ထယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည့်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာတောင်းကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်စွာ မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူထသော။ တိလောဏဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးငင်းတို့သည်။ ဒဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာတောင်းကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်စွာ မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ သဉ်းမူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။
ဝိနာယဆော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊ ကိလေသာ တည်း
ဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။
သံသာရဒုက္ခဏန္တာရာ၊ သံသရာဆင်းရဲ တည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။
မေတ္တဘူမိ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်
ချောက် ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ။ တေတေ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့
သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမဂ်လံ၊
အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထို ဆိုအပ်ခဲ့သော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီဝဿနိ၊
လေးဆယ်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတု၊ တည်တော်မူ၍။ သဒေဝကံ၊
နတ်နှင့်တကွသော။ လောက၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရား
တည်း ဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝယိတု၊ သောက်စေ
တော်မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား သံသာတော်အပေါင်း
နှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။ တေတေ
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဇယမဂ်လံ၊ အောင်ခြင်း မဂ်လာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတုင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်ပြီး၏။

၄-ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဇယာသနာဂတှာ တော ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မဒရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာတရသံ၊ ယေပိဝံ သု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှာင်္ဂရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဠဝိသ တိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ ယေ၊ ဧတ္ထကေ တမုနိဿရာ။
- ၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နောသံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော ယေ၊ ဥရေ သ ဗုဂ္ဂဏာကာရာ။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
တောဏှညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလ္လာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ ယေ၊ အာသံ အာနန္ဒရာဟုလ။
တဿပေါ စ မဟာနာမေ၊ ဥဘောသံ ဝါသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ တံကရာ။
နိသိန္ဒော သိရိသမ္ဗန္ဓော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ ဧတြဝါစကော။
သောမယံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကာရာ။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ။
ဣဒေမ ဝဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဠေ တိလကာ ဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနေရသာ။
ဇလန္တာ သိသတေဇနေ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ ဧတ္ထသုတ္တကံ။
ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

- ၁၁။ ခန္ဓမောရပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယသုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကရလင်္ကယာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုဓတ္ထ၊ ဓမ္မပါကရလင်္ကတေ။
ဝသဒတာ မေ အင်္ဂစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရ။
- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပ္ပဒ္ဒဝါ၊
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ၊
- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု၊ မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စဝ မေ ကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာရိသံသော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကဿ။

၄-ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသနာဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတပလ္လင်သို့
ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူနတ်၊ ပြဟွာ၊ သတ္တဝါ
တို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူထသော။ သေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာရံ၊
မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတ္တာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည့် ဖြစ်၍။
စတုသစ္စာမတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာကို။ ပိဝိသု၊ သောက်
တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿဇု၊ ရသေ့ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူ
ကုန်ထသော။ နာယတာ၊ လူနတ်ပြဟွာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏

ခရီးလမ်းညွှန်သဘာဝလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်သော။ အဋ္ဌဝိသတိ၊
နှစ်ကျိတ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှာန်ဆုဒယော၊ တဏှာန်ဆုဘုရား
အစရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြံ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘေ ဗုဒ္ဓါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်း
ထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗုဏာကဓော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။
သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ ဓာရားတော်သည်။
မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံသော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်
ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ
သံဃာတော်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ မမ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအရှင်သည်။
မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလ္လာနောစ၊ အရှင်

မောဂ္ဂလ္လာန် သည်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။
ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ခုဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာ
တို့သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏ သာဏေ၊ လက်ျာ
နား၌။ ပတိဋ္ဌိဘာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ကဿပပါစ၊ ကဿပအရှင်သည်၎င်း။ မဟာနမောစ၊ မဟာနာမ်
အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘဘ၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယုံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပကံကရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သီရိသမ္ပဒန္တာ၊ ဘုန်းကြွယ်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော။ မုနိပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏အရှင် ဖြစ်သော။
သောဘိတော၊ သောဘိဘ အရှင်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ကေသန္တေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိ၊ ကျောက်ကုန်း
အဘို့၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည့် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို
ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ရှိသော စိတြဝါစကော၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။
ဂုဏာတရော၊ ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသ
သော။ ကုမာရကဿပပါ နာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော။
သော ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊
နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်၎င်း။ အင်္ဂုလိမာလော စ၊
အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်၎င်း။ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ စ၊ အရှင်

ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ်တို့၎င်း။ ဣမေ ပဉ္စ
မဟာထေရော၊ ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ နာလာဠေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလတာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့။
ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉၄။ တေဟိ၊ ထို အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော
အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိဘဝန္တော၊ အောင်အပ်
ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော။ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏
သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေဇေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။
ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်တို့
သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌။
သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
ဧတ္ထသုတ္တကံ၊ ဧတ္ထသုတ်ပရိတ်တော်သည်တား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ ဒက္ခိဏ၊ လကျော၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊
နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊
အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊
လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်
သည်၎င်း။ အာဠာ၊ ခဋိယ သုတ္တံ၊ အာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း။ အကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဆာဒနံ ဝိယ၊
ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်

တို့သည်ကား။ ပါတာလင်္ကတ ဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ
တည်ကုန်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊
ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။
ဓမ္မပါကာရလင်္ကတေ၊ တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့်
တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္ဆေန၊ မပြိုမပြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊
နေသော။ ခေ၊ အကျွန်ုပ်အား—

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္စတာ၊ လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့
ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်
သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏနုတေဇသ၊ အဆုံးမရှိသော
ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။
အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်
ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု ပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရဇ္ဈမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်
အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိတလေ၊
မြေအပြင်၌။ အသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ တေ မဟာပုရိသ၊ ထို ယောက်ျားမြတ်တို့သည်။
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ ဝေး၌ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣဒ္ဓဝံ၊ ဣတိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင်
အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါသည်။
ကေန္တိ-ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊ တောင်းသော
အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနာနုဘာဝေ—
ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော် အားဖြင့်။

ဟတာရှိသံသော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်း ရှိသည်။
 ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဂုဏာကရဿ၊ သိသ၊ သမာဓိ အစ
 ရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သေး။ သံဃဿ၊
 ပရမတ္ထသံဃာတော်၏၊ ဘေဇဇန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊
 ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနုဉ္စေချိုင့်အနက် ပြီး၏။

၅-နိမတ္တာရ ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ဗုဒ္ဓဝန္တနာ)

- ၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ၊
 အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ၊ ဒဒံ၊
 သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ၊
 အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂။ နယန သုဘဂ ကာယင်္ဂံ၊ မဇ္ဈေ ဝရ သဏ္ဍေပေတံ။
 အမိတ ဂုဏ ဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသမလ မ-တုလံ ဝန္တေ။
- ၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ မိတိမာ ညဓာရဏော၊
 သံသာဓရ အနုဘောသိ ကာယိကံ၊
 ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
 တံ ဝန္တေ နရဒေဝမင်္ဂလံ။

- ၄။ ဗာတ္ထိံ သတိလက္ခဏံ ဩဒေဟံ၊
ဒေဟဇ္ဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇသန္တံ။
ပညာဓိတိသီလဂုံဏောသဝိန္ဒံ၊
ဝန္ဓေ မုနံမန္တိမဇောတိယုတ္တံ။
- ၅။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံ၊
မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟံ။
ပုဏ္ဏိန္ဒုလကံသမုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဓမိ သဗ္ဗညုမဟံ မုနိန္ဒံ။
- ၆။ ဥပေတပုဇ္ဈညာ ဝရဗောဓိမူလေ၊
သသေနမရံ သုဂတော ဇီနိတုာ။
အပေဇဇ္ဈိ ဗောဓိ အရုဇဏာဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရဇီနံ အဘဂံ ။
- ၇။ ရာဂါဒိဆဒါမလဉာဏဂ္ဂံ၊
သတိသမညာလကာဘိဂါဟံ။
သီလောသလင်္ကာရဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ။
- ၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါဘိက္ခမမဂ္ဂတံ ဂတံ၊
တိလောကနာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တက္ခေမဏမာမိတံ မိတံ။
- ၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိသဉ္ဇယံ ဇယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇီနပုဂ္ဂံ ဂဝံ။

- ၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခဏာဝိကော။
ဤဟာဖိယံ ဥာဏကရေန ဂါဟတော။
အာရုယျ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမသပ္ပဟံ နမေ။
- ၁၁။ သမတိံ သတိပါရမိသမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိဒုမေ စတုသစ္စဒသံ။
ဝရဒ္ဓိဂတံ နရဒေဝဟိတံ၊
တိဘဂ္ဂပသမံ ပဏာမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိနုဇိ၊
ဂဂန္ဓာမမိ ဓိတိမေရုဏမံ။
ဇလဇူ ပမ သိတလသီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏာမာမိ ဇိနံ။
- ၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရာဝ၊
သောဘန္တော ရတိဇနနေ သိသာသနမ္ပိ။
အာသိနော သိဝသုဒေ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။
- ၁၄။ ယော ပါဒပင်္ကဇ မုဒ္ဒတ္တသရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိတိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
သမ္ပပုဏေ နိရူပမေယျတမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောကမဟိတံ အသမံ နမာမိ။
- ၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရသမောသရဏံ ဓိဘတ္တံ၊
ပညာပဒီပပူတိယာ ဝိဟာဘန္ဓကဓရံ၊
အတ္တာဘိကမ္ပံ နရဒေဝ ဟိတဒေဝဟိတံ၊
ဝန္ဓာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တဉာဏံ။

- ၁၆။ အခိလဂုဏ်နိခာနော ယော မုနိန္ဒာပဂန္ဓာ၊
ဝနိဓိသိပတနဝံ သညဘာနံ နိဇ္ဈေတံ။
တဘိမကုသလဆေဒံ ဓမ္မဏှံ ပဝတ္တော၊
တမတုလမဘိက္ကန္တံ ဝန္တနေယျံ နမာမိ။
- ၁၇။ သုစိပရိသါရိတံ သုဇ္ဈိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိဝိသရာလယံ ဂုပိတဝိန္ဒြိယေဟုပေတံ။
ရဝိသတိမဏ္ဍလပ္ပဘူဘိလက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရပ္ပဇိတံ သုဂတမာဒရံ နာမာမိ။
- ၁၈။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေန မုဟပဋိသံသာဒိ ကုလ္လောသဝိစိ၊
သံသာဓောသံ တရိ တမဘယံ ပါရမတ္ထံ ဗောဓံ။
တဘဏံ လေဏံ အသမသရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမသုဒ္ဓံ ဓမ္မဏှံ နမာမိ။
- ၁၉။ ကတ္တမ္ပမလေ၊ ပရဟိတကရော၊
ယောမုနိန္ဒော နိသိန္ဒော။
အစ္ဆေရံ သိသံ နယနသုဘဂံ အကုလဏ္ဍဂ္ဂိဇာသံ၊
ဒုဇ္ဇောလဒ္ဓံ သံမုနိဘိ ဗဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္တေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမဒုတိဇံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟု ပေတံ။
- ၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေ ကော ဒယုဒယရုဇဏာ၊
ဉာဏဝိတ္တိဏ္ဍဗိဓမ္မာ။
ဝိနယုပ္ပါဏောသံ ကမလကထိတံ ဓမ္မရံသိဝရေဟိ။
သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ တိဘဝကုလဓရ၊
ဗျုပ္ပိဘက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
တိလောကေ ကစ္စက္ခူ ဒုဓမသဟနံ၊
တံ မဟေသိ နမာမိ။

၆၈ သိဒ္ဓိဆယ်စောင်တွဲ

၂၁။ ယော ဇိနော အနေကဇာတိယံ
သ ပုတ္တဒ္ဓါရဇဂ်ဇီဝိတမ္ပိ။
ဗောဓိဗေဒမတော အလဂ္ဂမာနသော
အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကဿ။
ဒါနုပါရမံ တတော ပရိအပ္ပရိ သီလပရမာဒိဏမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတမဂ္ဂတံ
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိဒေဝံ နိဓန ဝပုဓရံ
မာရဘဂ် အဘဂ်၊
ဒီပံ ဒီပံ ပဇာနံ ဇယ ဝရ-သယနေ ဗောဓိပတ္တိမ္ပိတ္တံ။
ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတနံ ဝရဂိရဏထိတံ ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊
လောကာ လောကာ ဘိရာမံ
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒုနိန္ဒု။

၂၃။ မုဒ္ဒေါ နိဂြာဓေဓိဓ္မော မုဒုကရဓရဏော
ဗြဟ္မသောသေဏိဇဇေ၊
ကောဘတ္ထဒဂ် တာ ပုနရပိ
သုဂတော သုပ္ပဘိဋ္ဌိတဘါဒေါ။
မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏဒလာမော အထ မပိ
သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
နိလက္ခိ ဒိသဏ္ဍိ သုခုမ-မလ ဆဝီ
ထောမုရသဂ္ဂ သဂ္ဂိ။

၂၄။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တာ သမကလပနဇော
အန္တရံ ထပ္ပပီနော၊

စက္ကေနုကီတပါဒေါ အဝိဇ္ဇေဒဿနော
မာရဇုဿခံပါဒေါ။
တိဌန္တောနောနမန္တောဘယကရမုဒုနာ
ဇဏ္ဍုတာနာမသန္တော၊
ဝဋ္ဋဏ္ဍန္တော ဇိနော ဂေါတရုဏပခုမကော
သီဟပုဗ္ဗုတယော။

၂၅။ သတ္တပ္ပိနောစ ဒိဃဂ္ဂိုလိမထ သုဂတော
လောမကူပေတလောမော၊
သမ္ပန္နဒါတဒါဌော ကနက သမတစော၊
နီလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော။
သမ္ပုဗ္ဗေါ ထူလဇိဌော အထ သီဟဟန္တကော
ဇာလိကပ္ပုဒါဟတ္တော၊
နုဓထော ဥဏ္ဍိသသိသော ဣတိ ဂုဏသဟိတံ
တံ မဟေသိ နမာမိ။

(ဥယျာဇန)

၂၆။ ဗုဒ္ဓေ၊ဗုဒ္ဓေါတိသောသော အတိဒုဘဘတရော
ကာ တထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
လောကေ တသ္မာ ဝိဘဝီ ဝိဝိဟိတသုခံ
သာဝေေါ ပတ္တယန္တော။
ဣဌံ အတ္ထံ ဇဟန္တံ သုရနရမဟိတံ
နိဗ္ဗိယံ ဒက္ခိနနယျံ၊
လောကာနံ နန္ဒိဝဗ္ဗံ ဒသဗလမသမံ
တံ နမသန္တုနိဗ္ဗံ။

(ပဏီဓိ)

၂၇။ ပုညနေတေန သောဟံ နိပုဏမတိ
 သတော သမ္ပရာယေ စ တိတ္တော၊
 ဒက္ခော ဒိဋ္ဌဇုပညော အဝိဏ္ဏလဝီရိယော
 ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
 တိက္ခော သူရော ဓိတတ္တောသပရဟိတစရော
 ဒီဃဒီပိ အရောဂေါ၊
 ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသီ အတိပလဝဓရော
 ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတဂုံပေတော ပရမသိရိ
 ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္တော၊
 လဇ္ဇီ ကလျာဏိဓိတ္တော အဘိရတကုသလော
 ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
 အပ္ပိန္နော အပ္ပကောဓော အဘိဝုဇုဟဒယော
 ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
 ပါသံသော ပေမဝါစော သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓါ
 မာမကော သော ဘဝေယျံ။

(ဖလဒါနိသံသ)

၂၉။ ဣတ္ထံ အ-သင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏဒီပိတော။
 ဂါထာသု သူစကာသေက၊ ဂါထမ္ပိ သရဏေ ဗုဒ္ဓေါ။
 ၃၀။ စတုရပါယမုတ္တော သော၊ သာဓေဏတ္ထဒယဿ စ။
 ဟတုပဒ္ဓဝဇာလော စ၊ လာဘီ ဟိဘသုဓဿ စ။

- ၃၁။ အဓိပေါ် နရဒေဝါနံ၊ စတုဒီပိယာရာမိ ဝါ။
ဘဝေယျံ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ ဓာရညံ သေတဆတ္တကံ။
- ၃၂။ ဘာဝနာယာနမာရယျ၊ သမဒမဿာဘိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ အရောဂေါ ဒီဃဇီဝိကော။
- ၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ဘာဝနာဘိရတီမနော။
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊ ကာ ကာသမိလဓာရဏေ။

၅-နိမက္ကာရအနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်
သော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်
မူတတ်သော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်
မူတတ်သော။ ကုသလံ-ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို၊
ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်း ကင်းတော်
မူသော။ အမတံ၊ အမြိုက် အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်
မူပြီးသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။ အသမံ အတုလည်း
မရှိသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊
ပေးတော်မူတတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်
မူသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော် မူတတ်
သော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်
တော်မူပြီးသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို။
ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်သော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိသော။
အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊

၇၂ သိက္ခိဆယ်စောင်တွဲ

ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှူး
ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နာယနသုဘဂကာယင်္ဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော
ကိုယ်တော်၏အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ မဓုရဝရသရောပေတံ၊
သဘယာဇ္ဇာသော မြတ်သောအသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူထ
သော။ အမိတဂုဏဂဏာဓရံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူး
တော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊
သို့လ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သောသူနှင့်
တူတော်မူထသော ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝဇ္ဇေ-ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဂိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော။ အညဓာရတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူ
တတ်ထသော။ ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် ဖြစ်စွာဘုရားသည်။
လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ကာယိကံ၊
ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။
စေတသိကံ၊ စိတ်တော်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။
အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝဧကံလံ၊ လူ
နတ်တို့၏ ဧကံလာဖြစ်တော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ-ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗဒတ္တိသတိ လက္ခဏစိတြဧဟံ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်
လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟဇ္ဈတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်

မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပ
တော်မူထားသော။ ပညာဓိတိ သိသဂုဏ်ဘသိန္နံ၊ ပညာဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ သိသဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။
အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီး
ထသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇာ-
ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်သတ်သော။ ဗာလ
ဒီဝကရံဝ၊ တက်သတ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့၊ ယတီနံ၊ ရဟန်း
တို့၏၊ မဇဇ္ဈ၊ အလယ်၌။ သိရီဟံ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။ လသိတံ၊
တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒြလင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်
တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အနုဇာ၊
တဏှာလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်း
သော ဥေယျံဘုရားငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒြ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
မူသော။ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိဝင်၏အနီး၌။ သသေဒမာရုံ၊
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဇိနိတွာ၊
အောင်မြင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမ္ပိ၊ နေအရုဏ် တက်သော
အခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။
အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီ။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထ
သော။ ဇံ သုဂတံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဥာဏဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်းသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူ ထသော၊ သတိသမညာဖလကတိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာ- ကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူ ထသော။ သီလောဿာ လင်္ကာရဝိဘူတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချမ်းစာန်းဆာ တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်တော်မူပြီးထသေး။ အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ် တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံစောင့်မူပြီးထ သေး။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ယောလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထ သော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသော အမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသေး။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝသုံးပါး တည်း ဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာမှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ် ထသော။ သုမာသဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိ လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်နိုင်စွမ်းသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော် မူထသေး။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူ ထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယဏာမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမီသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်သော။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်သော။ သုခပ္ပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ် စေတတ်သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးသ သော။ နရာနရာနံ၊ လူ့နတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်သော။ အနမာနံ၊ မရှိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မူတတ်သော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ် စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဒိယံ၊ စိရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဥာဏထရေန၊ ဥဏတော် တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယော မုနိ ဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိင်မာလှစွာသော သင်္ဘော လှေမူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်္ဂရစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘော လှေထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။ တာယ၊ ထို မဂ္ဂင်္ဂ ရစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏစ၊ ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ အသုပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်သော။ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိ သတိပါရမိသမ္ဘရဏံ၊ အပ္ပ သုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စံဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင် တော်မူပြီးသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့လည်းရောက် တော်မူပြီးသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူနတ်တို့၏ အစီးအပွား ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်သော။ တိဘဂ္ဂုသမံ၊ ဘဝသုံးပါး မှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီးသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏာမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ၊ များစွာသော ဘုန်းကြောင့် ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂ ဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးသော။ ဂဂန္ထပမဓိ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ဓိတိဓမ္မရသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူသော။ ဇလဇူပမသီတလသီလယုဘံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်းယှဉ်သော။ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏာမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူ သော။ ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊ နေ၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ် တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနုနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ သိလာသနမ္ပိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မသာ၊ ကျောက်နေရာ၌။ အာသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို

ပေးတော်မူတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊
တာဝတိံသာ နတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး
ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းတော်မူသော။
တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယော နာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
အဝိကလေဟိ၊ မချွဲတဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ၊ နှောက်ရှက်
ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒေကံဇမုတ္တလရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်
တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သောအပြင်၌ တရားရှစ်ကွက် စက်
လက္ခဏာတော် တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တိဟိ လောကေဟိ၊
သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရုဗမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။
သမ္မာပုဏ္ဏ ဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်တော်မူသည် သာလျှင်တည်း။
သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်
သော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော။ တံ နာတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်
တော်မူသော။ ဓိတတ္တံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ပညာပဒီဇတိယာ၊ ပညာတော်တည်းဟူသော
ဆီခိုးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟာဘန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးတော အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော နှောင်လည်း ရှိတော်မူသော။ အတ္တာဘိကာမံ၊
လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန် အလိုရှိတော်မူသော။
နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရွက်
ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော ဗဟော
ကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ်သအပ်သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ အနန္တညာဏံ

အဆုံးမရှိသော ဥဏ္ဍိကလည်း ရှိတော်မူထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်
စွာ ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဏ်နိဓနာ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ယော
မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်
နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်း
မွေ့လျော်ရာအစစ် ဖြစ်သော။ ဣသိပတနုဝံ၊ ဣသိပတန အမည်
ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္တံ၊ ကြွတော်မူ၍။
တဟံ၊ ထို မိဂဒါဝုန်တော၌။ အကုသလဆေဝံ၊ အကုသိုလ်ကို
ဖြတ်သော။ ဓမ္မဏ္ဏံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္ထော၊
ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
နှစ်လိုဘွယ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဝန္ဒနေယျံ၊
ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံ
လည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘဟံ၊ ပြုံးပြုံးပြက်
နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ဧတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော ကိုယ်
တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသရာလယံ၊ ဘုန်းပညာ ကြက်သရေ
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဂုပိတဇ္ဈိယဟံ၊
စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခု အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊
ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရဝိသသိမဏ္ဍလဗ္ဗဘုတိလက္ခဏာပဇိတ္တံ၊
နေဝန်း လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ
ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုနရပ္ပဇိတံ၊ နတ် လူတို့

သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။ မဟပဋိသဒ္ဓါသဒ္ဓါကုဏ္ဍလစိစိ၊ မောဟ၊ ပဋိသတ်၊ ဘောဘ အစရှိသော စောက်လက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာသော လှိုင်း တံပိုးတို့ဖြင့် ပြင်းထသော။ သံသာရောဿံ၊ သံသရာ တည်းဟူ သော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း ဟူသော သင်္ဘောဖောင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်း တဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်း အောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေတိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန် ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သောရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထ သော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာ ကျန်းနှင့်လည်း တူတော်မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ဆောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ် မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုဒ္ဓံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကုံလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ တံ ဓမ္မရာဇံ၊ ထို တရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရိဟိတတရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း ရှက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍ-အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့် သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော် မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။ နယနုသုဘဂံ၊ လူနတ်တို့၏

မျက်စိအား တင့်တယ်စွာထသော။ အာကုသဏ္ဌာကိုလံ၊ ရောယျက်
သော ရေအယာဉ် မီးအလျှံ ရှိထသော။ ဒုဇ္ဈာလဒ္ဓံသံ၊ မိစ္ဆာ
တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအလေ့ ရှိတော်
မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။
ပါဠိဟေရံ၊ ရေ မီးအစုံအစုံအစရှိသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ သီဃံ၊
လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း
အပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်
စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊
ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ-ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာရုဏာ၊ မယာကချဏာသမာပတ် တည်းဟူ
သော တက်လတ်သော နေ အရုဏ်လည်း ရှိထသော။
ဥာဏာဝိတ္တိဏ္ဏမိဓမ္မာ။ ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော
အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧကော၊ တုဘက်ကင်းမြောက်
ဘယောက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ယော မုနိန္ဒဏ္ဍာ၊
အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမေသကထိတံ၊
ကြာ-ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနယုပ္ပါဏောသံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါ
အပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော
ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော
အားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာ
သော။ တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း၌။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ
အဆုံးမရှိ နှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော။
ဘိလောကေကစ္စက္ခု၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်သော
မျက်စိဖြစ်တော်မူထသော။ ဒုခမသဟနံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံ

နိုင်ခဲသော အမှုကို သည်းခံနိုင်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီး ထသော။ တံ မုနိန္ဒက္ကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယော ဇီနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗေဒိ ဝေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော် မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်း ကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေတဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော် ၏အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒိရံ၊ သား မယားနှင့် တကွသော။ အင်္ဂီဝိတဗ္ဗိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသော သူအား။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည့် သာလျှင်တတည်း။ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကို၎င်း။ တတော၊ ထို ဒါနပါရမီမှ။ ရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမဒိကဗ္ဗိ၊ သီလပါရမီ စသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို၎င်း။ အပူရိ၊ ပြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထို ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ထောက်တော် မူပြီးထသော။ ကေဒိပကံ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ် မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျန်းသဘာယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံ ဇိနံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သဗ္ဗုတိနတ်၊ ဥပုတ္တိနတ်တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နိဓနဝပုရော၊ အဆုံး စွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်ဘော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည် တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါ

တို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊
 ပြောင်ပြောင် ဘောက်တောက် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။
 ဇယဝရသယနေ၊ မင်းရင်းပါးကို အောင်တော်မူ၍ မြတ်သော
 ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်
 တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဒွိလ်သို့ ပို့တော်
 မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂဘာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာကုန်သော
 ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂီရကထိတံ၊ မြတ်သော
 တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်သော။ ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊
 ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွာတော်မူပြီးထသော။
 လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့
 လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ပုနိန္ဒ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရ
 တော်မူထသော။ တံ၊ မုနိန္ဒ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိနမေ-အဘိနမာမိ၊ ရှိသေစွာ
 ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာဓဗိဓမ္မာ၊ အရပ်နှင့်
 အလံ မျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်
 အပ်သော ဝါဂ္ဂမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဖဝါးတော် ခြေဖဝါး
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မာသောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံ
 ထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
 အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဧကိဇ္ဇေ၊ ဧကိ-မည်သော သား၏
 မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ကောသတ္ထာဒဂ်ဇာတော၊ ရွှေသဒ္ဓမ္မာ ကြာချုပ်နှင့်တူသော
 အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း အပ်သည် ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော

ယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊
တဘန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိဘာပါဒေါ၊
ရွှေခြံနင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဖဝါးတော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခု
တို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏသုံမွေးရှင်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ အထ မပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်း
သော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ၊ ညိုသော မျက်လုံးတော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒိသံပဏ္ဍိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ သုခုမမလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေး
မတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ထောမုရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း
ဆောင်ယူခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်
သော အကြောတော်တို့၏အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သော ဇိနော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီ
သဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ သမကလပနဇော၊ လွှနှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ
သော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တသပ္ပပိနော၊ ရေစီး
ကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်
မူ၏။ စက္ကေနိကိဘာပါဒေါ၊ စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော
ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠဒဿနော၊ မကျဲသော
သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်
တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿခံပါဒေါ၊ မြူမတင်

လင့် မြင့်သော ဖမ္ပကံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တော် မူလျက်။ အနောနမန္တော၊ မကိုင်းမညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရမုဒုနော၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော် နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော်နှင့်ဘက်တို့ကို။ အမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဇ္ဇက္ခန္တော၊ ရွှေမုရိုးစည်ငယ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော် လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထို ခဏဗွားသော နွားငယ်၏ မျက်မှူးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညှိသော မျက်မှူး တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗခုကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရွှေထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ငြိမ်မြောက်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောကောင်းကို။ ဆိုတော်မူတတ် သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိနော၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ် တို့၌ ငြိမ်မြောက်သော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီသင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ လောမကူပေတလောမော၊ တခုတခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တချောင်း၊ တချောင်းစီသာရောက်သော မွေး ညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြစ်စဉ်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တနုတသမတစော၊ ငမ္မုရဇ်ရွှေစင် ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက် သို့တက်သော လင်္ကျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်ညှိသော မွေး ညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလစီဌေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီဟ ဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏။ မေးနှင့်တူသော

ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟေတ္တာ
 စ၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမားတတ် စီးထားအပ်သော ရွှေပွန်
 တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နှုတ်သော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဥဏှိသသီသော၊ နဖူးသင်းကျစ် ချယ်လယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော
 ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ ဂုဏသဟိတံ ဤဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံ
 ဗဟေသိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။

(တိုက်တွန်းချက်)

၂၆။ လောကေ၊လူ့ရှာ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုံဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရားဘုရား ဟူသော အသံကိုမျှလည်း။
 အတိဒုလဘတရော၊ အလွန် ကြားခဲ့ရသေးတုံ၏ရှင်။ ဗုံဒ္ဓဘာဝေါ၊
 ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာတထာ၊ အဘယ် ဆိုဘယ်ရာ
 ရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝိ၊ ပညာရှိကုန်သော။
 ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို။
 ဗတ္ထယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့သည်။ ဣဉ္စ၊ အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။
 ဝဟန္တံ၊ ရှက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သုရနမဟိတံ၊ နတ်လူ
 တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထ
 သော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။
 လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝစု၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေ
 တတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားနှင့် ပြည့်စုံတော်

မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းပြီးထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ။ နမယန္တိ၊ ရှိခိုးကြစေကုန်
သတည်း။

(ဆုတောင်း)

၂၇။ တေန ပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး
ရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော အဟံ၊
ထို ငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏ္ဏဗတိ၊
သိင်္ဃမ္ဘေသော ပညာရှိသည်၎င်း။ သဘော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ တိတ္ထော၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာ
သည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌဇုပညော၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာ ရှိသည်
၎င်း။ အဝိကလဝီရိယော၊ မချိုးတဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း။
ဘောဂဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်၎င်း။ သဝိဘာဂီ၊ ခွဲခြမ်း
ဝေတန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခော၊ ထက်မြက်သည်၎င်း။ သုခော၊
ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတက္ခော၊ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်၎င်း။
သပရဟိတစရော၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွား၊ သူတပါး၏ အကျိုး
စီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်၎င်း။ ဒိဃဗီရိ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသည်၎င်း။ အနာဂေါ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဧညော၊
ဘုန်းရှိသည်၎င်း။ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းလှသည်၎င်း။ ယသသီ၊
မျှားသော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝဓေရာ၊ အလွန်
သော အားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။ ကိတ္တိမာ၊ ကျေးဇူးသတင်း
ကျော်စောခြင်း ရှိသည်၎င်း။ ခန္တုပေတော၊ သည်းခံခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

၂၈။ သော အဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ၊ မျက်မှောက်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါ စ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း။
ဒါကင်္ဂသေတော စ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်
၎င်း။ ပရမာသိရီ စ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြက်သရေ ရှိသည်၎င်း။
ဒယော စ၊ သူတပါးကို သနားခြင်းရှိသည်၎င်း။ ဝိရတ္တော စ၊ တပ်
ခြင်း ကင်းသည်၎င်း။ လဇ္ဇီ စ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်၎င်း။
ထလျာဏမိတ္တော စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၎င်း။
အသိရတ ကုသသော စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၌ အလွန်မေ့လျော်
တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော စ၊ ငါးပါးသော သီလကို
အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း။ အပိဇ္ဈော စ၊ နည်းသော
အလိုရှိသည်၎င်း။ အပ္ပဓာာဓော စ၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည်
၎င်း။ အတိဓုဇဟဒယော စ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိ
သည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိမာ စ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပမေယျော စ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ် ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသော စ၊ ချီးမွမ်း
ထိုက်သည်၎င်း။ ပေမဝါစော စ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်
သည်၎င်း။ သုဇနဂုဏာဝိဒ္ဓံ စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို သိဘတ်သည်၎င်း။ မာမကော စ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို
မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

(အကျိုး-အကျိုးဆက်)

၂၉။ ဣတ္ထံ ဣဒိနာ ယထာ ဝိတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
ဖြစ်သော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှ ဤရွှေရှိ၏ဟု
မရေမတွက်နိုင်ကုန်သော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်သော
ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။ နာထဂုဏေ၊

မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူကောသု၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ကေဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ သာရထေ၊ အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုရာပါယမုတ္တော စ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၏၎င်း။ အတ္တဒယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို။ သာဓကော စ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ ဟတူပဒ္ဒဝဇာလော စ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန် တည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိသည်၎င်း။ ဟိတသုဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီ စ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူ့နတ်တို့ကို။ အဓိပေါ၊ အစိုးရသော နတ်မင်းအဖြစ်သည်၎င်း။ စတုဒီပိဿရောပိ ဝါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ကြွေဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဘဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာ တည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အဓရုယျ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊ မြတ်သော ထီးဖြူကို။ ဓေရံ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂါ စ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဒိသဇီဝိကော စ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကဏေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ ပူဇိတော စ၊
ပူဇော်အပ်သည်၎င်း။ ဘာဝနာဘိရတီမနော စ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်
မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဇနဗ္ဗိယော စ၊ သူခပ်သိမ်းတို့
ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း။ မနာပေါ စ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို
ပွားစေတတ်သည်၎င်း။ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓာရဏေ၊
အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကသ၊ အဘယ်
ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

၆-လောကနိတိပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတဏှာ

- ၁။ လောကနိတိ' ပဝက္ခာမိ၊
နနုဿတ္တ-သမုဒ္ဓဋ္ဌိ။
မာဂဓေနဝ သံခေပံ၊
ဝဋ္ဌိတှာ ရတနုတ္တယံ။
- ၂။ နိတိ လောကေ ပုရိ သဿ သာရော၊
မဘာ-ပိတာ အာစရိရောစ မိတ္တော။
တဿ ဟိ နိတိ' ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဥာဏှိ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတော စ၊

၃။ အလသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
 အသိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
 အဓနဿ ကုတောမိတ္တံ။
 အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
 အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊
 အပုညဿ ကုတော ဝရံ။

၄။ သိပ္ပံ၊ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
 သပ္ပံ စောရာ န ဂဏန္တိ။
 ဣမ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
 ပရလောကေ သုခါဝဟံ။

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
 စိတ္တေ သုတံ နိဓေပယေ။
 စမ္ပိတောဒက ပိန္နုဝ၊
 စိရေန ပရိပ္ပရတိ။

၆။ နဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
 ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပမထ ဝါ။
 ကေမ္ပိ ပရိယောဒါတံ၊
 ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ။

၇။ သေလေ သေလေ န မဏိဏ္ဍိ၊
 ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
 ဝနေ ဝနေ န ဇန္တုနံ၊
 ဌာနေ ဌာနေ န ဇဏ္ဍိတံ။

- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတသမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္တိတံ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊
ဂန္ထဗ္ဗံ သုတေတိနာ။
- ၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတမာရူဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။
- ၁၀။ သုတံ သမ္မုတံ သင်္ချာ စ၊
ယောဂါ နိတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ထဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊
နေပေဒါ စ ပူရဏာ။
- ၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣဘိဟာသာ စ၊
ဇောတိ မာယာ စ ဆန္ဒတိ။
ကေတု မန္တု စ သဒ္ဓါ စ၊
သိပ္ပါဌာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပ္ပဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
ဇေဉ္ဇန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပ္ပဋ္ဌေပိ၊
ဗဟုမ္ပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသု စ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္ဆေ သမ္ပပ္ပန္နော၊
န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။

၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊
 ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယောပမာဏံ။
 ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတဝါကံ၊
 ပထဝီပမာဏံ တိဏမိလာတံ။

၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊
 ဗဟံမညတိ မာနဝါ။
 သိန္နုဒက မပဿန္တော၊
 ကုပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော

၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
 ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
 တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
 စတုတ္ထံ ကိံ ကရိယာဘိ။

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိံ မာလသော၊
 အဗျတ္တော ဘာရဟာရိကော။
 ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊
 ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာတြု ပိတာ ဝေရီ၊
 ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
 သဘာမဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
 ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂီရိ ကော တိက္ခာဘိ။
 ကော အဉ္စနံ မိဂက္ခိယံ။
 ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
 ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိသမတိဘာဝေါ။

- ၂၀။ န ရသံ အကောတဗ္ဗလံ၊
အဓနုဿာလင်္ကတဗ္ဗိ။
အလောဏတန္တု ပျဉ်နံ၊
ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဿုဿာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတာ ပညာယ ဝဇ္ဇတိ။
ပညာယ အတ္တံ ဇာနာတိ၊
အတ္တော ဥဘော သုခါဝဟော။
- ၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိနော ဂေါဏသမော ဘဝေ။
- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာသမံ မိတ္တံ၊
န စ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊
န စ ကမ္မသမံ ဗလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈ န ကာတာနံ၊
သီဟော ဂုံန္တံ န သောဘတေ။
ဂန္ဒြာမဇ္ဈေ တုရဂေါ၊
ဗာလမဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။

- ၂၆။ မဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညု။
 ငဏှိတံ ပယိရူပါနတံ။
 နိပ္ပံ မေဓံ ဝိဒနာတိ။
 ဇီဝါ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ။
 သူရော သင်္ဂါမဘူပိယံ။
 ငဏှိတုဒ္ဓာ ဝါဏိဇဇာ။
 ဝိဒေသဂမနော တထာ။
- ၂၈။ ဓနနာသံ မနောတာပံ။
 ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ။
 ဝဉ္စနဉ္စ အဝမာနံ။
 ငဏှိတော န ပကာသယေ။
- ၂၉။ ငတ္တာနုရူပကံ ဝါကျံ။
 သဘာဝရူပကံ ပိယံ။
 အတ္တာနုရူပကံ ထောဓံ။
 ယော ဇာနုတိ သ ငဏှိတော။
- ၃၀။ အဓနဿ ရသံ ခါဒါ။
 အဗလဿ ဟဘာ နရာ။
 အပ္ပညဿ ဝါကျကထာ။
 ဥမ္မတ္တကသမာ ဣမေ။
- ၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော။
 အပ္ပန္နာ ဗဟုဘသကော။
 အတ္တဂုဏံ ပကာသန္တော။
 တိဝံဓံ ဟိန လက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ ဗဟံ ဘာသော၊
 အပ္ပပညော ဗကသကော။
 အပ္ပပုရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊
 အပ္ပခိရာ ဂါဝိ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍုကောပိ ဥကြေ သီဟော၊
 ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
 အပဏ္ဍိပိ ဗဏ္ဍိ ဟုတော၊
 ဓိရာပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကောပိ ဥကြေ သီဟော၊
 သူကရေပိ ဥဟေ ဒီပေ။
 ပိဋ္ဌာရေ သဒိသေ ဗျဇ္ဈေ၊
 သဗ္ဗဓိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
 ဗဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
 ကျေပံ ပိယဒဿနေ၊
 ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊
 ဝိသုဒ္ဓိကုလသမ္ဘဝါ။
 ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
 နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိသုကာ။

၃၇။ ဟိနပုတ္တော ရာဇာ မဇ္ဈော၊
 ဗာလပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
 အဓနဿ ဓိနံ ဗဟု၊
 ပုရိသာနံ န မညထ။

သိက္ခိဆယ်စောင်တွဲ

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပလောဘေန၊

ဗဟံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။

မူဂေါ သုပိနံ ပဿံ၊

ကထေတုပ္ပိ န ဥဿာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘတာရော၊

သောဘတုံ ကုမ္ဘံ ခင်္ဍတိ။

န ခိပေတုံ အပါယေသု၊

သိဿာနံ ဝုဇ္ဈိကာရဏာ။

၄၀။ တဂ္ဂရဉ္စ ပဿာသေန၊

ယော နရော ဥပနယုတိ။

ပတ္တာပိ သုရတိ ဝါယန္တိ၊

ဝေ ဓိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သပ္ပိရေဝ သမာသေထ၊

သပ္ပိ ကုဗ္ဗသ သန္တဝံ။

သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊

သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇေနသံသဂ္ဂံ၊

ဘဇ သာဓုသမာဂမံ။

ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊

သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

- ၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္မရပက္ကာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိလသမ္ပဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။
- ၄၄။ ယထာပိ ပနသပက္ကာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဍမေဝ စ။
အန္တော အမတသမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ သုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ။
- ၄၅။ သုက္ခေပိ ဇန္တုတရူ နုဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ။
ယန္တာဂတော ဧရုသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခေပိ ဣတိဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆။ သိဟောနာမ ဇိသစ္ဆေပိ၊
ပဏ္ဏဒီနိ န ခါဒတိ။
သိဟောနာမ ကိသော စာပိ၊
နာဝမံသံ န ခါဒတိ။
- ၄၇။ ကုလဇာတာ ပုလပုတ္တော၊
ကုလဝံသသုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တေပိ၊
ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။
- ၄၈။ စန္ဒနံ သိတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒံ သိတလံ။
စန္ဒနံ စန္ဒ သိတမ္ပာ၊
သုဓုဝါကျ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘဒ္ဒက ပဉ္စမေ၊
 မေရုဏ္ဍာပိ နမဘိ။
 သိတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
 ဗုဒ္ဓဘဂ္ဂေ စ ဥပ္ပလံ။
 ဝိကလေ န ဝိပရိတံ။
 သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
 တတော ဉာတိမာတာ ပိတု။
 တတော အာစရိယော ရညော၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓော။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖမိစ္ဆန္တိ၊
 ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
 မက္ခိကာ ပုတိမိစ္ဆန္တိ၊
 ဒေါသမိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
 ပိတာဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
 ဥဘော မာတာပိတာ ဟိနာ၊
 ဒုဗ္ဘဿ စ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာသေဠဿ သုဘာသာ၊
 ပိတာဧကေဠဿ သုက္ခိရိယာ။
 ဥဘော မာတာပိတာ သေဠာ၊
 သုဘာသာ စ သုက္ခိရိယာ။

- ၅၄။ သင်္ဂါမေ သုရမိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိသုခံ ကုတုဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္တပါနေသု၊
အတ္တကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။
- ၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊
ဒန္တံ ဒေသေဘိ ဟိံသိတုံ၊
ဒုဇ္ဇေနော သုဇ္ဇနံ ဒိသ္မာ၊
ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။
- ၅၆။ မာ စ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
တရောသိ ကာရာပေသိ ဝါ။
သဟတာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပဘိ။
- ၅၇။ ဆောဓံ ပိဟိတော ကဒါမိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရသဝါစံ မခထ၊
တေ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိပ္ပိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။
- ၅၉။ ဩဝဒေယျော နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဘာ စ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

- ၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
 သူရိံ ဘေဒေန နိဇ္ဈေယ။
 နိစံ အပ္ပတဒါနေန၊
 ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ ဝိစွာဟု၊
 ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
 ဝိသံ ကေံ ဝ ဟနတိ၊
 သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။
- ၆၂။ ဇဝနေ ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊
 ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
 ဒုဟေန ဓေနံ ဇာနန္တိ၊
 ဘာသမာနေန ဇဉ္ဇိတံ။
- ၆၃။ ဓန မဗ္ဗမိ သာဓုနံ၊
 ကူပေ ဝါရိဝ နိဿဇယဿ။
 ဗဟံ အပိ အသဇဓုနံ၊
 န စ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။
- ၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော။
 ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
 ဝဿန္တိ ကုဗ် နော မေဃာ၊
 ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။
- ၆၅။ အပတ္ထေယျံ န ပတ္ထေယျံ၊
 အစိန္တေယျံ န စိန္တေယေ။
 ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျံ၊
 ကာလံ ဝေဃံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တတမ္ပိ ဝိနယတိ။
န ဟိ စိန္တမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသယ ဝါ။

၆၇။ အသန္တယ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
သုဇနဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဗာလဒုဇနကဏ္ဍ

၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတူဟလံ ကရော။
သိရိသာ ဝဟမာနောပိ၊
အစုပ္ပရော သဒဋ္ဌာ ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော။
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တောသဒေဟိ သောသပ္ပေါ၊
ခလော ကေနုပသမ္ပတိ။

၇၀။ ယော ဗာသော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သ ဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ

- ၇၁။ မဇ္ဈိမ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယာဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊
အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။
- ၇၂။ န သာမု ဗလဝါ ဗာဏော၊
သာဟသာ ဝိဇ္ဇတေ နေ။
ကာယဿ ဗေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ သရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကာ စ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌော စ ပြာဟုဏော။
- ၇၄။ ဒီဃံ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿဘိ။
နာဠိဏေရမ္ပိ သဒေါသံ၊
ခလဇာတော န ပဿဘိ။
- ၇၆။ နတ္ထ ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယေ ကုမ္ဘာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ငဏှိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏှော ဗာလေန ဒီယျတေ။
ပဏှိတော ငဏှိတေနော၊
ဝဏှိတောဝ သုဝဏှိတော။

၇၈။ လုဒ္ဓိံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊
ထဒ္ဓိံ အဉ္ဇသိကမ္ပနာ။
ဆန္ဒာန္တဝတ္တိယာ မဠု၊
ယထာဘူတေန ငဏှိတံ။
ဗာလဒုဇနကဏှံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရေ ပရေ ဗန္ဓု၊
ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရေ။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
ဟိတံ အရည မောသဓိ၊

၈၀။ ပရေက္ခေ ဂုဏဟန္တရံ၊
ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျိ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
ဝိသကုဗ္ဗေ ယထာ မဇုံ။

၈၁။ ဓနဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊
ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ။
ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။

- ၈၂။ ဇာနေယျံ ပေသေန ဘဏ္ဍံ၊
ဗန္ဓဝါပိ ဘယာဂတေ။
အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊
ဒါရေဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၈၃။ သော ဗန္ဓုယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။
- ၈၄။ န ဝိဿသေ အမိတ္တဿ၊
မိတ္တံပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တံ၊
သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။
- ၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတ္တံ၊
ပုန သန္တိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော အသတရိံ ယထာ။
- ၈၆။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒု ဘဋ္ဌံ ဣဝ။
- ၈၇။ ဣဏသေသော အင်္ဂိသေသော၊
ရောဂသေသော တထေဝ ဇ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝေဇ္ဇိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယသျံ၊
ဝါစာ စန္ဒနသီတလာ။
တံဒိသံ နောပသေဝေယျ၊
ဟဒယေသု ဟလာဟလံ။

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊
န စ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တဘော အပဂ္ဂဏံ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ခီ ပညာသဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဘာသေန၊
ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒ္ဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါနဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇေယ။

၉၂။ ရောဂါတုရေ စ ဒုပ္ပိက္ခေ၊
ဗျာသနေ စ သတြုဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေ စ၊
သခါဘိဠာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သိတဝါဇော ဗဟုမိတ္တော၊
 ဖရသော အပ္ပမိတ္တံကော။
 ဥပမံ တွေ ဥာတဗ္ဗံ၊
 သုရိယစန္ဒရာဇုနံ။
 ဝိတ္တကဏ္ဍော နိဠိတော။

၅-လူတ္တိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ။
 နာနိရူပံ ဗတိဗ္ဗဘာ။
 ငိဇ္ဇော ရူပံ အရူပါနံ၊
 မော ရူပံ တပဿိနံ။
 ၉၅။ လူတ္တိနဉ္စ ခနံ ရူပံ၊
 ပုရိသာနံ ငိဇ္ဇော ခနံ။
 ဘိက္ခုနဉ္စ ခနံ သီလံ၊
 ရာဇာနဉ္စ ခနံ ဗလံ။
 ၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
 ထူလာ သောဘာ တေပုဒါ။
 ပုရိသာ စ ဝိဇ္ဇော သောတာ၊
 လူတ္တိ သောဘာ ဝ သာမိကာ။
 ၉၇။ ပဉ္စေတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
 သတ္တေတျာ ခန္တဂ္ဂဟာ။
 ကေမာသာ သုဘရိယာ၊
 အမုမာသာ သိယာ မာလာ။

- ၉၈။ ဟိ ရမဘိ မင်၊
ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ မရတိ ပု၊
ခု ရမဘိ ခံ။
- ၉၉။ ဇိဏ္ဏပန္နံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗိနံ။
ရုဏပုနာဂတာ သူရိ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀။ ဒိတရိပတိ နာရီစ၊
ဝိဟာရဒိတရိ ဘိက္ခု။
သကုဇဏာ ဒိတြိသဉ္စ၊
ဇာတမာယာ ဗဟုတရံ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
ဝိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကာ။
ဣတ္တိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနံ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝိစိဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသဝိနာ ပေါက္ခရဏ္ဍိ၊
ပတိဝိနာ ကညာ သောဘော။
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္တိယာဝ သိဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဟိ ပဓာနော၊
ဣတ္တိ သူစိသုတ္တံ ယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ ဝင်္ကနဒီ၊

သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။

သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊

လဘမာန နိဝါဘကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒသီလီ ဥဿယဘာဏိနီ၊

ပဿဘဏိ ဗဟုပါကတ္တနီ။

အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပချဂေဟဝါသီ၊

နာရီ စတ္တာ ပုတ္တသတမ္ပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုဒ္ဓတ္တသု မဇဏ္ဍသု ဇနိဝ ကန္တိနီ၊

ဂုဗ္ဗသု ဌာနသု ဘဂ္ဂိနိဝ ဟိရီ။

ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရီ ဒါသိနီ၊

ဘယေသု မန္တိ သယာနသု ရမတီ။

ရူပိသု သက္ခိ ကပ္ပနသု ခမနီ၊

သာ နာရီ သေဋ္ဌိဘိ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

ကာယဿ ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနုမဇ္ဈာတ္တာ၊

သုရူ သုဒကသိ သမ္ပန္တိဒန္တိ။

ဂမ္ဘီရနာဘိ ယုဝတီ သုသီလီ၊

ဟိနကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊

ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။

ဇေဋ္ဌာ ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊

ဒိသာနံ ဥတြပ္ပဓာနံ။

- ၁၀၉။ ယာ လူနွဲ့ ပုရိသံ နာရီ၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပုနံ၊
 သာမိကံ အပစာယေယျ၊
 လူနွဲ့ဝ ပါရိစာရိကာ။
- ၁၁၀။ ယော လူနွဲ့ ပုရိသံ ပေါသော၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပုနံ၊
 ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
 ဓောတပဒေါဝ ကဒ္ဒမံ။
- ၁၁၁။ အတိမာလ္လဒကာ ပေါသော၊
 အာနေတိ တိမ္မရုတ္တနိံ။
 တဿာ လူဿာ န သုဘတိ၊
 တံ ပရာဘဝဘော မုခံ။
 လူတ္တိကဒဏ္ဍာ နိဠိဒတာ။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

- ၁၁၂။ ကောယာမံ သဒယ ရာဇာ၊
 ဒွိယာမဒညဝ ပဏ္ဍိဒတာ။
 ခံရာဝါသော တိယာမောဝ၊
 စတုမာယော တု ယာစကော။
- ၁၁၃။ နေဝါ သုတိဒတာ ရာဇာ၊
 နဒီ ဝဇ္ဇော တထာ လူမေ။
 ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝဒေတ။

၁၁၀ သိင်္ခိဆယ်စောင်တွဲ

၁၁၄။ ယသ္မိံ ဗဒေသ န မာနော၊
န ဝေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ငိဇ္ဇာဂမော တောဝိ၊
န တတြ ခိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗသုညံ ဒသိဒ္ဓတံ။

၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
ဝိဇ္ဇေမိစ္ဆေ ဘဇ သုတံ၊
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇေစုံ ဣစ္ဆာဂတေ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တဋ္ဌော၊
မဟိယတိ စ သန္တဋ္ဌော။
နဋ္ဌော ဇုဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊
နိလ္လုဇ္ဇော စ ကုလဓိတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ပလမာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ပလံ။
ဒုဗ္ဗဇဿ ပလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ပလံ။

၁၁၉။ မော ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘုဘဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧဘေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

- ၁၂၀။ သင်္ကံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော
သင်္ကံ သမဏဗြဟ္မာဏာ။
သင်္ကံ သပ္ပုရိသာ လောကေ။
သေ ဓမ္မော သနုဇန္တာ။
- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘာဂိ န သာဓု၊
အသညတော ဗုဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္မတာရီ န သာဓု၊
ဗုဏ္ဏိတော ကောဓေနာ တမ္ပိ န သာဓု။
- ၁၂၂။ ဗလဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ဗုဏ္ဏိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္ထိဒ္ဓန္တိ၊
တေသံ ကမ္မံ ဝိနယဘိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊
ကာတာတတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဝေန၊
ပရလောကံ အဘေဟံ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါက္ကတ္တိ မုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္ထဗျော။
အစွေကပါဏဟရာနိ။

၁၂၆။ ဒုဠကရိယသံဝါသော၊
ဒေါသောစိတ္တဒုဒါသကော။
သသပေ ၈ ဗုဒ္ဓရ ဝါသော၊
မစ္စု ဇေ န သံသယော။

၁၂၇။ မုဠသိဿာပဒေသေန၊
ကုနာရိတရဏေန စ။
အသတံသမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တကရိ ပါပံ၊
အိဿါပံ ဂုရူ တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌကရိ ပါပံ၊
ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အက္ခောနေ ဇိနေ ကောဓံ
အသုဓံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တံ ဒမနံ ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထသဘဏံ။
ဒါနေန ပိယဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိ စ။

၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊
မဇ္ဈရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသသိဘေသဇ္ဇံ၊
မဇ္ဈရံ ကပဏောသဓံ။

- ၁၃၅။ ဗဟုန မပ္ပသာရာနံ၊
သာဓကိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဇဏန ဝဇ္ဇတေ ယောက္ခိ၊
တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။
- ၁၃၆။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံ ကရိယတိ၊
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝုပသဗ္ဗတိ။
- ၁၃၇။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
တာမဘေကံ ကုဒါစနံ။
အကပ္ပံ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလကံ ခံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၁၃၈။ န မေ ရုဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရုဇာ ဟောတိ ဇေထုဒနာ။
ဧသော သာမိကော မယုန္တိ၊
ဇိတ္တေ နိဗ္ဗံ သုဌာပယေ။
- ၁၃၉။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစွာ သန္ဓာပဝါဘကေ။
ဥဇ္ဇကေ နာတိနိန္ဒေ စ၊
န ဘုဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆ ဒေါသေ ဝဇ္ဇေသေဝကော၊
အဂ္ဂိဝ သိယတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညုထုလျာပီ၊
န သောဘတိ အနိဿယော။
အနုဋ္ဌမပိ မဏိနု၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။
ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပကိဏ္ဍကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိဿိယေ ကုတော သီလံ၊
မံသဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
ဟောလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
ဟောတန္တေ ကုတော သိပ္ပံ၊
ဟောတောဓေ ကုတော နေံ။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ ဝိကာလော စ၊
သမဇ္ဇစရဏဂံတော။
ဒိဋ္ဌေဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါနာဒိက္ခော ဝတ္ထဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေန စ။
သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘိတော၊
ဝနေ ဝနံရီ ယထာ။

၁၄၁။ ဇိဝန္တေပီ တေံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာဒိတော မုဠော၊
ဣဏဝါ နိဿုသေဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇဿ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
အဘိတော ဟောတိ ဇဏှိတော။

၁၄၃။ နိဗ္ဗါလုကော ပမာဒေဝါ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော၊
သတ္တေ တေ သတ္တဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿသ ပဇ္ဇန္တ၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒိ ကမ္မပ္ပဓာနံ။

၁၄၅။ န ဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စံ၊
ကတ္တဇရံ သမုပေက္ခတေ။
တဿ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။

- ၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောတေ၊
တတော စပလဇာတိကော။
တတောဝုဗ္ဗမနာဝါဒေါ၊
ဗမာဒေါ ဗုဒ္ဓဿသနေ။
- ၁၄၇။ ပါသုဆတ္တံ ဂရုကံ၊
တတော ဒေဝါနာဇိက္ခဏံ၊
တတော ဝုဗ္ဗနမောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။
- ၁၄၈။ ကာယဿ ကိစ္ဆဟုတ္တော၊
ဒါသောတ္ထ ကုဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍသာနာန ကိစ္ဆံ၊
ဝါမဟုတ္တော ပါဒဒါသော။
- ၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမ္ပိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမ္ပိ ကာလကဏ္ဍံ။
တာနံ ဘုဉ္ဇေယျံ ဆိန္ဒိတု၊
သီရိဇေ ဗဝနုတိ။
- ၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဍရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အစူရက္ခော စ ဗိဿဏော။
တဿာ ဟိ တေ ပူဇိယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗဂိဟိနံ၊
ပေါသဏာ ဘောဂဒါယကာ။
တသ္မာ ဟိ မာတာပိတုဝံ၊
မာနယေ သက္ကဋေယျစ။

၁၅၂။ ယေ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတုမံသံ ခါဒယေ၊
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပဝါရမ္ဘော၊
ရဝိသေခကြာစ ဗုဒ္ဓိမာ။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊
သောရီ အင်္ဂါစ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌဗိယံ ဂုရု ဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာ စ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
န လင်္ဂ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ပြိန္နံ တြိမိနံ၊
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနယတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္တံ ဂေါ၊
စဇေကုလံ ဂါမအတ္တံ။
ဂါမံ ဇနပဒအတ္တံ၊
အတ္တတ္တံ ပထဝီ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာပုရိသော မိဂါ။

၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသ န မာနော၊
န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသနံ ကဓရ။

၁၅၉။ စဒုတျဆေန ပါဒေန၊
ဒိဋ္ဌဒုတျကေန ပဏ္ဍိတော၊
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊
န ပုဗ္ဗမဒလယံ ဇဟာ။

၁၆၀။ နေဓညပယောဂေသု၊
တဏှာ ဝိဒျာဂဓေသု စ။
ဒုတေသု အပစာရေသု၊
စစ္စာ လဇ္ဇာ တဒါ ဘဝေ။

၁၆၁။ ဒွိဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိ စာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမော တုဋ္ဌ ဂုဏော အဝေ။

၁၆၂။ ဗဗ္ဗေ ဗဗ္ဗေ ကမေနုဗ္ဗ၊
ဝိသေသရသဝါဂ္ဂတော။
တဏှာ သုမေတ္တိဏော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇေနာ။

၁၆၃။ ကာယကော ဝါဏိဇဇာ မဇ္ဇော၊
 သမဏော သုတသီလဝါ။
 တေသု ဝိပုလဇာတေသု၊
 ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊
 အနုဋ္ဌာနံ မလာ သာ။
 မလံ ဝဏ္ဏဿ စောသဇ္ဇံ၊
 ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
 ဝိနာနံ သန္တကတ္တံ။
 ဝဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊
 ပုဗ္ဗတမ္ပဗ္ဗဇနာတိ။

၁၆၆။ နံ ဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊
 ဝါယမိံသု သဗ္ဗတမ္ပေ။
 န စေ သိဇ္ဈတိ တံ ကမ္မံ၊
 အဖလံ ဧဝ ကိံ ဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ္စကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
 နိရူပံ နိဗလံသမံ။
 ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊
 နေမေဝ ဝိသေသက္ခံ။
 ပက္ခိဏ္ဍက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆-လောကနီတိအနုကိ

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝဇ္ဇိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္တသမုဒ္ဓဋ္ဌံ၊ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနီတံ၊ လောကနီတိ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓ ဘာသာဖြင့် လျှင်၊ သံဓေပံ-သံဓေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဧဟာပေလတ္တံ။

၂။ ဟံ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေး လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ သာဓော၊ အနှစ်လည်း မည်၏။ မာတပိတာ စ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယော စ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တော စ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်း မည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဝိဇ္ဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဥဏှိ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလဟဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူအား။ ကုတော ဖိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတော သုခံ၊ ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အသုဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။ ကုတော ပညံ၊ ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။

အပူညသ၊ ကောင်းမှုမရှိသောသူအား။ ကုဘော ဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အဘတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထံ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ အဘတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ န ဂဏန္တိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်
ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြား အမြင် ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။
နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်၌။ နိခပဒယ၊
ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္ဘိက၊ ဘောင်ပို့၌။ ဥဒကဗိဇ္ဇ၊
ရေပေါက်သည်။ စိရန၊ ကျွန်ုပ်များစွာ ရည်ကြသဖြင့်။
ပရိပူရတိ ဣဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံ ဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း၊ အသ၊ ထိုမှို့။ သိပ္ပံ ဝါ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း၊ ခုခွါတိ၊ ငယ်၏ ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယာဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှုကား။
ဧကမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ၊
အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေသေ သေသေ၊ ဘောင် ဘောင် ဟူသမျှ၌။
နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေ ဂဇေ၊ ဆင် ဆင် ဟူသမျှ၌။
န မုတ္တိကံ၊ အမြုတေ မရှိ။ ဝန ဝန၊ ဘော ဘော ဟူသမျှ၌။
န စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာန ဌာန၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌။
န ပတ္တိတံ၊ ပညာရှိ သုခိန် မရှိ။

၈။ သုဘသမ္ပန္နော၊ သုဘနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ စေ သုဘော

အကယ်၍ ကြာ၊ ငြားအံ့။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရင်သို့။ သုတေသိနာ၊
သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ မဟုဿာဟေန၊
သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ သွားရာသလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရ၏။ ဓနံ၊
ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ရှာရ၏။ ဗုဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊
အရဟံ-အာရဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း
တက်ရ၏။ ကာယော၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစ
တစသာ အလိုရှိရ၏။ ကောယော အမ္ပက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း
ထွက်ရ၏။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း
တတစသော အလိုရှိရ၏။

၁၀။ သုတိ ဧ၊ အကြွေးအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိ ဧ၊
ခပ္ပာယ်အတတ်၎င်း။ သင်္ချာ စ၊ ဂဏန်းအတတ်၎င်း။ ယောဂါ ဧ၊
တံဇည်း၊ စူး၊ ဆောက် အတတ်၎င်း။ နိတိ ဧ၊ နိတိကျမ်း အတတ်
၎င်း။ ဝိသေသကာ ဧ၊ ယာယီ၊ ယတြာ သော ဗျာကနိဏ်း
အတတ်၎င်း။ ဂန္ထဗ္ဗာ ဧ၊ စောင်းညှင်း သော ကဗျာလင်္ကာ
အတတ်၎င်း။ ဂဏိကာ ဧဝ၊ လက်ပင်အတတ်၎င်း။ ဓနုဗေဒါဧ၊
ရူလေး၊ လင်းလေး အတတ်၎င်း။ ဝုရုဏာ ဧ၊ ကောင်းဟောင်း
အတတ်၎င်း။

၁၁။ တိုက်စွာ စ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာ ဧ၊
ရယ်ချင်မှုအတတ်၎င်း။ ဇောတိ ဧ၊ ဇေဒ်အတတ်၎င်း။ မာယာ စ၊
လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း။ ခန္ဓတိ ဧ၊ ဆန်းကျမ်း အတတ်
၎င်း။ ကေတု စ၊ သံတမန်အတတ်၎င်း။ မန္တော ဧ၊ မန္တောန်အတတ်
၎င်း။ သဒ္ဓါ ဧ၊ သဒ္ဓါကျမ်းအတတ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။
အဋ္ဌာရသတာ၊ တဆယ်ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ငဏှိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပဋ္ဌော၊ သူ မမေးမူတာ။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်း မေးမူတာ။ ငဇ္ဈန္ဒော၊ မိုးကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌာပိ၊ မေးသော်၎င်း။ အပ္ပဋ္ဌာပိ၊ မမေးသော်၎င်း။ သဒါ၊ အခါခင်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ-ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်တည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ယံ သိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်၎င်း။ ဗရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး၏ လက်တို့၌။ ယံ နေဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္န၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံ သိပ္ပံ၊ ထို ပေ၌ရှိသော အတတ်သည်။ န သိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံ နေဉ္စ၊ ထို သူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ န နေံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိုမ် ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊ ကုမုဒြာကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုး ယုတ် မြတ်ကိုကား။ ဝိနယောဗမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာနှင့် နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ။) ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ၊ ပညာရှိ မရှိကိုကား။ ဓာထိကဝါကျံ၊ ဆိုသောကောင်းဖြင့် သိအပ်၍။ ပထဝိကာ ပမာဏံ၊ မြေ ကောင်း မကောင်းကိုကား။ တိဏမိလတံ၊ မြက် ညှိုး ညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အပ္ပဿတော၊ နည်းသော သူတရှိသော သူသည်။ သိပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။

ဗဟံ မညတိ၊ အများ အောက်မေ့တတ်၏၊ မဒနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။
 ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္ဓုဒဒံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။
 အဝဿန္တာ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊ ဖားသုငယ်သည်။
 ကုပ၊ တွင်းဝ၌။ ဘောယံ၊ ရေကို။ ဗဟံမညတိ ဣဝ၊ အများ
 ထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။
 န ပရာဇိတာ သိပ္ပံ၊ အတတ်မရဘုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌
 ကား။ န ပရာဇိတာ ခနံ၊ ဥစ္စာ မရဘုံအံ့၊ တတိယံ၊ တတိယ
 အရွယ်၌ကား။ န ပရာဇိတာ ဓမ္မံ၊ တရား မရဘုံအံ့။ စတုတ္ထံ၊
 စတုတ္ထအရွယ်၌တိုင်မှီကား။ ကိံ ကနိဿတိ၊ အဘယ်မူရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်
 လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။
 ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့၊ ဒိန ဒိန၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ
 အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အပူတော၊ အတတ်ပညာမရှိသော
 သူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊
 အတတ်ပညာ ရှိသောသူကို။ လောကေ လောက၌။ ပူဇိတာ၊
 သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင် အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
 န သိက္ခိတာ၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊ ထို
 အတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြ၊ ရန်သူ
 မည်၏။ ယေန၊ အကြင် အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
 န သိက္ခိတာ၊ အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး။ သော ပိတာ၊ ထို
 အတတ်ပညာ သင်၍ မပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူ
 မည်၏။ သော၊ ထို အတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊

ဟယ်တို့၏အလယ်၌။ ဗကော ယထာ။ ပျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊
သဘင်အလယ်၌။ န သောဘတိ၊ မတင်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့
အဘတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂီရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော
ဆူးကို။ ကော တိက္ခတိ၊ အသုသက်စိမ့်ချွန်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊
မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ မိဂက္ခိယံ၊ သမင်တို့၏
မျက်စိ၌။ ကော အညနံ၊ အသု မျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း။
သမတိဘာဝေါ၊ မိမိ အလိုလို သာလျှင် ကြည်ပချေ၏ရှင်။
ပလ္လသ၊ ညှိ၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကော သုဂန္ဓံ၊ အသု
အနံ့ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလို
သာလျှင် အနံ့ကောင်းတို့၏ရှင်။ ကုလပုတ္တရုဒေါ၊ အမျိုးကောင်း
သားတို့၏ သဘာဝသည်။ ကော ပဝတ္တတိ၊ အသုပြု၍ ဖြစ်
သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

၂၀။ အကောဟမ္ပလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ န ရသံ၊
အရသာမရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလက္ခတိ၊
တန်းဆာဆင်ခြင်း သည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာ မရှိ။
အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ တု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။
န ရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ပျာကရဏံ၊
ပျိုကပျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်
သောသူသည်။ သုဘသမ္ပန္နော၊ သုဘနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတ၊
သုတကြောင့်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနတိ၊ သိ၏။ ဥာတော၊

သိအပ်သော။ အတ္ထော။ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာ
ကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်း
သည်၎င်း။ ဇေယျနံ၊ ဇေယျနိဋ္ဌိဝံခြင်းသည်၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိုင်ခြင်းသည်
၎င်း။ ဂေါဇပိ၊ နွားဉ္စ၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောကျ်ားဉ္စ၎င်း။ အင်္ဂဇ္ဇတံ၊
ရိုင်း။ ငိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပြောသည်ကား။ ပေါသယ၊ ယောကျ်ားအား။
ဝိသေသော၊ အထူးလေတည်း။ ဟိနော၊ အတတ်ပြောမှ ယုတ်ခွဲ
မှုကား။ ဂေါဇသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ငိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်
တူသော။ ဝိတ္တံ၊ အဆွင်မွန် မည်သည်။ နိတ္တံ၊ မရှိ။
ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့် တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်
န စ အတ္တံ၊ မရှိ၊ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ဇေမံ၊ ချစ်သောသူ
မည်သည်။ န စ အတ္တံ၊ မရှိ၊ အဗ္ဗသမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဇလံ၊ အား
မည်သည်။ န စ အတ္တံ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဟံသော၊ ဟသံသည်။ ကာကနံ၊
ကျီတို့၏။ မဇ္ဈော၊ အလယ်ဉ္စ။ နသောဘတေ၊ တေငုံတယ်။ သိဟော၊
ခြေသံသည်။ ဂုဇ္ဇံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈော၊ အလယ်ဉ္စ။ နသောဘတေ၊
တေငုံတယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဗြာမဇ္ဈော၊ ခြည်တို့၏အလယ်
ဉ္စ။ နသောဘတေ၊ တေငုံတယ်။ ဗာလဇ္ဈော၊ သူမိုက်တို့၏အလယ်
ဉ္စ။ ဇဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊ တေငုံတယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဇဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံး
လည်း။ ဇဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ။ စေယိရူပီသတိ၊ အကယ်၍သည် ကပ်
ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ မ္မံ၊ တရားကို။

န ဝိဇာနဒတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယံကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဠိ၊
ယောဂ်မသည့်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။ န ဝိဇာနဒတို့
ယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မဟုတ္တမင်၊ တဏှမ္ပလည်း။
ဇဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေ ယံရူပါသ တိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။
နိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနဒတိ၊ သိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်
ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဇီဝှါ၊ လျှော့သည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။
ဝိဇာနဒတိ ယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူဇော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ ဝိနာ၊
ကင်း၍။ သင်္ဂီ၊ တူငယ်။ စင်္စေ၊ မြေအရပ်ကို။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။
တထာ၊ ထို့အတူ။ ဇဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘာသေ ယျ၊ ကားမဆရာ။ အဇ္ဈ၊ အရှေ့၌
သောရီးသို့ သွားသော။ ဝဏ္ဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊
အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဇော၊ ဝိဇော
အရပ်တပါးသို့သွားသော သူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊
ကင်း၍။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နေနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို
၎င်း။ မနောတသဉ္စ၊ နှလုံးငြုပ်နှိမ်ခြင်းကို၎င်း။ သရေ၊ အိမ်၌။
ဒုစ္စရိတာနိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္စေ၊
လှည့်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနဉ္စ၊ ထိမ့်မြင် ပြုခြင်းကို၎င်း။
ဇဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န ပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝတ္တနန္တရံ၊ အရေးအခွင့်
ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝက္ခံ၊ ကားကို၎င်း။ သဘာဝဓူပကံ၊

ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော သူကို၎င်း။
အတ္တံနုဇ္ဈပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၎င်း။
သော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ လိုသူ
သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံ ခါဒါ၊ အရသာ
စားကြူးသောသူ။ အမ္ဘလဿ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟဘာ နရာ၊
အသက် အပုတ် ကြိုက်ဘက်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲ
လျက်။ ဝါကျကသ၊ စကားလိုလားသောသူ။ ဣမ၊ ဤသူတို့
တို့ကား။ ဥမ္ဘတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဇ္ဈာယံ၊ သူ မခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်
သွား၍မျှားသောသူ။ အပ္ပစ္ဆာ၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသဏော၊
မျှားစွာ ဟောပြောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားဘက်သောသူ။ ဣဒံ တိဝံဓံ၊ ဤ
သုံးပါးသည်။ ဟိနုလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပချုခပါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟံ ဘာသော၊
စကားများတတ်၏။ အပ္ပာညော၊ ပညာနည်းသော သူသည်
ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြဘက်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။
ဆဒ္ဓော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရော၊ နို့ရည်
မထွက်သော။ ဂါပိ၊ နွားမသည်။ စသေ၊ ကြောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုဆေပိ၊ ဖားသူငယ်သည်လည်း။ ဥဒ္ဓေ၊ ဆောင့်
ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမှ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဘုရင်၏။ ကာကဋ္ဌေဟေ၊
ကျီတည်းချီမှုကား။ ပိဿ ပိဿ၊ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဘု မြည်
တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူခိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဘုဘွား၊

မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်ခြင်းကြောင့်။ ခီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။
ပုစ္ဆေ၊ မေးလတ်သော်၊ ငယေ ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်
သော စကားကိုဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ မင်းသုဇယသည်လည်း။ ဥကြ၊ ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်ခြင်း တူမူကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟူကောင်း
အံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊ အုတ်အုတ်
မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ် ဟူကောင်းအံ့လော။ ငိဇ္ဇာရေပိ၊
ကြောင်သည်လည်း။ တဒိသေ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမူ။
ဗျဇ္ဈေ၊ ကျား ဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗမီရေ၊ ခင်သိမ်းသော
ပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်း
အံ့လော။

၃၅။ ရာဇေ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ ဓနံဋီ၊ ဥစ္စာ၌၊
န တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ဗဏ္ဍိတေပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း၊
သုဘာသိတေ၊ ကောင်းကောင်း၌။ န တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊
ကျေပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ငိယသေန၊ ချစ်သောသူကို မြင်
ခြင်း၌။ န တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရေ၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊
ဇလေ၊ ရေ၌။ န တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရှုယောဗ္ဗဒသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်း
လည်း။ ဝိသဘလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြူးကြွယ်ဝသော အမျိုး၌
ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ငိဇ္ဇာတိနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမူကား။
န သောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိသုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။
နိဂန္ဓာ ဣဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သ ကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဟိနပုဒတ္တာ၊ အမျိုးယုဘိသော
 သူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇမစ္ဆော၊ မင်း၏ အမတ် ဖြစ်
 တတ်၏။ ဗာလပုဒတ္တာ၊ သူမိုက်၏ သား ဖြစ်လျက်လည်း။
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အနုဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သား
 ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။ န မညာ၊ မထိမဲ့မြင်
 မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊
 အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော။
 ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောဘိသိဿော၊ ထိုတပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊
 ထိုအတတ်ကို။ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ငယံပဿနန္တာ၊ မြင်သော။
 မူဂေါ၊ သူ့အကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှာလည်း။
 န ဥဿာဟော၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။
 ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှာ။ န ဃဇ္ဇာတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊
 တင့်တယ်စိမ့်သောငှာ။ ဃဇ္ဇာတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိရော၊ ဆရာ
 သည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲ
 တို့သို့။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ န ဃဇ္ဇာတိ၊ မပုတ်ခတ်။
 ခုခိုကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွား ဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဃဇ္ဇာတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယော နရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်
 ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊
 ထုပ်၏။ ကဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရော ဝေ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်

သာလျှင်။ သုရဘိ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို၊ ဝါယဘိ၊ လှိုင်းစေ
သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။
သုရဘိ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်းစေကုန်၏။
ဥဝံ တဿ၊ ထိုဘ၌၊ ဓိရူပသဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဖက်
မိဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတတဏှံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအခန်းသည်
နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရော၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊
ပေါင်းဖက်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်း
ဖက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗသ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ စဇ
စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဖက်အပ်သော
သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟောရတ္တိံ၊
နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ တရ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။
အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
သရ သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော။

၄၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ကံ၊ ရေသဖန်းသီးမှုညှိတို့သည်။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။
ရတ္တကမေဝ၊ နိစ္စာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌စား။
ကိုမိလသမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်

ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဈနဟဒ္ဒယာ၊ သုယုတ်တို့၏
နှလုံးကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသဗက္ကဗိ။ ပိန္နသီးမှည့်တို့သည်ကား။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။
ကဏ္ဍကမေဝ စ၊ ဆူးသားထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။
အမတသမ္ပန္နော၊ အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇ္ဈနဟဒ္ဒယာ၊
သုတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇန္တုတရ၊ ဇန္တုကူးပင်သည်။
သုက္ခဗိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓ၊ အနံကို။ န ဗဟတိ၊
မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတေပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့။
ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။ လီဠ၊
တင့်တယ်ခြင်းကို။ န ဗဟတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။
ယန္တာဂတေပိ၊ ယန္တရားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။
မဓုရသိ၊ ချိုသော အရသာကို။ န ဗဟတိ၊ မစွန့်။ ဣတဇနော၊
ညောရုံသုတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခဗိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်
သော်လည်း။ ဓမ္မ၊ သုတော်ကောင်းတရားကို။ နဗဟတိ ဧဝံ၊
မစွန့်သည်သလျင်တည်း။

၄၆။ သီဟော နာမ၊ ခြင်္သေ့ မည်သည်။ ဇိသန္တာပိ၊ မှတ်
သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏဒီနိ၊ သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။ န ခါရတိ၊
မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသော ဇေပိ၊
ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသိ၊ ဆင်သားကို။ န ခါရတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်သော။
ကုလဝံသသုက္ခဗေတာ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်သော။
ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။

ခုက္ကပ္ပတ္ထောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟိနကမ္ပံ၊
ယုတ်သောအမှုကို။ န တာရယော၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊
ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထို နန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်။
စန္ဒာဝ၊ လ သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ နန္ဒန
စန္ဒသီတဗျာ၊ နန္ဒကူးလ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သးဓုဝါကံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘဏှ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်း
သည်။ ဗစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒတိ၊ တက်ရာ၏။
မေရုရာဇပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နတိ၊ ညွတ်ရာ၏။
ယဒိ၊ အထယ်လွှဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။
ပဗ္ဗတဂ္ဂ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ င်ကသေ၊
ပွင့်ရာ၏။ သးဓုဝါစ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။
ကုဒါနံ၊ တရံတဆင်မျှ။ န ဝိပရိတံ၊ မငေါက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ဣန္ဒြိယ၊ သစ်ပင်၏။ ဆယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။
သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။
ဥတိမာတပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆယာ၊ အရိပ်သည်။
သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ်ချမ်းသာ
သည်ထက်။ အာရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ် ချမ်းသာ
သည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသည်ထက် ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆယာ၊ အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရား

ဘော်သည်။ အနုကဓာ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့် သုခ၊
ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမဆု၊ ပီတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလို
ရှိကုန်၏။ သုဇာနာ၊ သုဘော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်းတို့သည်။ ပူတိံ၊
အပုတ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊ သုယုတ်တို့သည်။
ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဗုတ္တာယ၊
မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟိနဿ၊
အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူ
အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာပိတာဟိနာ၊
မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မှုကား။ ဒုတ္တာယ စ၊ မကောင်းသောစကား
ရှိသည်လည်း ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိရိယာ စ၊ မကောင်းအော
အမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား သုဘာယ၊
ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘမြတ်သောသူအား။
သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘော မာတာ
ပိတာသေဋ္ဌ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား။ သုဘာယာစ၊ ကောင်း
သော စကားလည်းရှိ၏။ သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသော အမူ
အကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စင်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။
ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုဘူဟသေ၊ ချိတ်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌။
မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။
အန္ဓပ္ပါနေသု၊ ထမင်း၊ အဖျော်ထောင်း စားသောက်သောအခါ

တို့၌။ ပီယံ၊ ချစ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု၊
အနက်သဒ္ဓါ၊ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလ
တို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတကောင်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိဘုံ၊
ညှင်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿဘိ၊ ပြစ်။ ဒုဇ္ဇေနာ၊
သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ရောသယံ၊ ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညှင်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊
ပြခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့ကို။
မာ စ ကဆာသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာ စ ကာရာပေသိ ဝါ၊
သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ တဗ္ဗေ၊ အမှုကို။ သာဟသာ၊
အဆောတလျင်။ ဇာရိတံ၊ ပြုမူကား။ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသော
သူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပွဲဘိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတော၊
ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါဝိ၊ တရံဘဆစ်မျှလျင်။ န သောစတိ၊
မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော သူကို။
ဣသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊
ချီးမွန်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့၏။ ဖရသဝါစံ၊
ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်သော။ ဇေတံ ခန္တိံ၊
ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ သန္တော၊
ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောက၌။ အသုစိသက်တေ၊ မစင်အတိ
ပြည့်သော။ သမ္ပေခေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။

နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထို
ထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။
နိဝါသော။ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊
ထိုထက်လည်း။ သကတညနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သော
သူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသတ္တာ စ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ သော၊ ထို ဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊
သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက်မြတ်သောသူကို၊ အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဈယေ၊ အောင်ရာ၏။ သုရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဈယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊
ကိုယ်အောက် နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ ပေး
သဖြင့်။ နိဇ္ဈယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။
ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောတေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဇ္ဇတိ၊
အဆိပ်ဟူ၍။ နအာဟ၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊
ဥစ္စာကို။ ဝိသံဇ္ဇတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊
အဆိပ်သည်။ ကေဝဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။
သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊
အဘန်ဘန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ အဿ ဘဒြ၊ မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ သေးသော ဝန်ကို
ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗသိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇနန္တိ၊ သိကုန်၏။
ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ခေန်၊ နို့ထွက်သော နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။
ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံ့ခိုင်လျှောက်ဆင့် ပြောဆို
နိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊
အနည်းငယ်သော်မူလည်း၊ ကုပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။
နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာ၏။ အသာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်း
မဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟံအပိ၊ များသော်လည်း။
အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ န စ နိဿယော၊
သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇော၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊
မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။
နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကွဝိ၊ အချို
သော အရပ်၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုး
ငှာသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ န ပတ္ထေယျံ၊
မတောင့်တရာ။ အဝိန္ဒေယျံ၊ မကြံ့အပ်သည်ကို။ န စိန္ဒေယျံ၊
မကြံ့ရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။
သုစိန္ဒေယျံ၊ ကောင်းစွာကြံ့ရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော။
ကာလံ၊ ကာလကို။ န ဣစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အင်္ဂုတ္တမ္ပိ၊ ကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။
 ဝိန္တုတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနယတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုကား
 သင့်လျော်။ ဣတ္ထိယံ ဝ၊ မိန်းမအား၎င်း။ ပူရိသဿ ဝ၊ ယောက်ျား
 အား၎င်း။ ဘောဂ၊ ညည်းစိတ်တို့သည်။ န ဝိန္တုမယာ၊ ကြံတိုင်း
 လည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်
 သော သူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ငြင်း၏။ သန္တံ
 သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ န ကုရူတေ၊ မပြု။ အသတိ၊
 မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောတိ၊ နှစ်သက်၏။
 တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ငရောဘဝတော၊ ပျက်စီး
 အံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအစကုံးသည်။

နိဋ္ဌိတံ ပြီးပြီ။

၃-ဗာသဒုဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်
 သည်ကို။ နာ ဓာတဗ္ဗော၊ ပြောအပ်။ သိရသ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။
 ဝဟမာနောပိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အစူပူရော၊ မပြည့်
 သော ရေရှိသော။ ဃဇ္ဇော ယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတုဟလံ၊
 အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေ၊ ခြေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊
 သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေ၊ ခြေထက်။
 ခလော၊ သူယုတ် သည် ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။

သော သပ္ပေ၊ ထိုမြေကိုကား၊ မန္တရသဗေဟိ၊ မန္တရား ဆေးဝါး
တို့ဖြင့်။ သမ္ပုတ်၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ လော၊ သူယုတ်ကိုကား။
ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥသမ္ပုတ်၊ ငြိမ်းစေနိုင်
အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗလျံ၊ မိမိ
မိုက်သောအပြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။
သော ဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဏ္ဏိတော၊
ပညာရှိမည်၏။ ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။
ဗာလောဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု
ထင်၏။ သ သော၊ ထိုသူကိုသလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊
သူမိုက် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော။ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။
ပါပိ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ဗုစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဇ္ဇဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်
မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပိ၊ မိမိပြုသော
မကောင်းမှုသည်။ ဗုစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။
န သာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်း
သော။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်
နွှေး၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ငရံ၊ နှောင့်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။
ဥပဗုဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌော စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝန၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌော စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်
သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏ၊ ငှက်၌။
ဒုဋ္ဌော စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။
နရ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌော စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဗြဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ည၌သည်။
ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယော ဇနံ၊
တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း
တရားကို။ အဝိဇာနိတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗလ္လာနံ၊ သူ့ခိုက်တို့အား။
သံသရာ၊ သံသရာသည်။ ဒီယော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ဇေတတော၊ ယုတ်သောသဘော ရှိသောသူသည်။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိသမတ္တံ ဝေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာ
ရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ အပ္ပဒေါ သံဝေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဿာတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိဓကရံ၊ အုန်းသီး
လောက်ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။ နပဿာတိ၊
မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိအပြစ်ကို။ ပရ၊ သူတပါးတို့ကို။ နံ ဇညာ၊ မသိစေရာ။
ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊ သိအောင်
ပြုရာ၏။ ကိမိဝေ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ကုမ္ဘာ၊ လိပ်တို့
သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယန္တိဣဝ၊
လျှိုဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ဂုယေ၊

လျှိုဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။
လက္ခဏာ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူအား။
ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒန္တော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ၊
ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနဝ၊ ပညာရှိ
သည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတော၊
ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်း မည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင်တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို။ အတ္ထေန၊
တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊
မာန်ခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကဗျူနာ၊ လက်အုပ်ချီသဖြင့်။
ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မဠံ၊ သူမိုက်ကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္ထိယာ၊
အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။
ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနဏ္ဍံ၊ သူမိုက် သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄- မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိဘကာရာ၊ စီးပွားကိုဆောင်သည်ရှိသော်။ ပရောပိ၊
သူတပါးသည်လည်း ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီးပွား
ကိုမဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရာ၊ သူတပါး
မည်၏။ ဗျာခိ၊ 'အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။
အဟိတော၊ စီးပွားကိုမဆောင်လေ။ ဩဿခံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊
တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိဘံ၊ စီးပွားကိုဆောင်လေလျှင်ထတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏ်ဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ငယ်ဝါဒိနံ၊ ချစ်ငယ်
သောစကားကို ဆိုတတ်သော။ တဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘ၊ အဆင်အား၌။ ခေ၊ ပျားကို။
ဝဇ္ဇေယျ ယထာ၊ ကြည်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည်ရာ၏။

၈၁။ နေဟိနေ၊ ဥစ္စာတည်း ယုတ်ကောင်း။ မိတ္တော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ ဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တာဒါရာ၊ သားယောက္ခ
သည်၎င်း။ သဟေဒရာ၊ ညီ၊ သား၊ ဒေကို တို့သည်၎င်း။ ဇေန္တိ၊
စွန့်တတ်ကုန်၏။ နေဝဇ္ဇေဝ၊ ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကိုသာလျှင်။
သေဝဇ္ဇိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နံ၊ ဥစ္စာသည်သာ
လျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူစားကို။
ပေသေန၊ စေပါး ခိုင်ခန့်မှုသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း
မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓုဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာဂဓာ၊
ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။
မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော အခါတို့၌။
ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊
စည်းစိမ်ကုန်မှုသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အင်းအပွား၌။ ယုတ္တော၊
ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်၏။
ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျေးမွေးတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရေ၊ မိဘမည်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျင်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူ
သည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊

နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊
မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊ အကျွမ်း
မဝင်ရာ။ ဝိတ္တဉာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊
အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါနိ၊ တရံတခါ၊ ဝိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။
ကုပိတေ၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခင်သိမ်းသော
အပြစ်ကို။ ဟောသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြည်သူသည်။ ဝိတျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊
တကြိမ်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊
တဖန်။ သန္တိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အသမိုရိ မြင်းကို
ဖွားအံ့သော မြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏာတိ၊
ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကောလံ၊ မိမိ၏ အကြံ
တာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။
အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်
ရာ၏။ တာလေ၊ မိမိ အကြံတာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံ
ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊
ကျောတ်၌။ ဃဋ္ဌံ၊ ရွက်ဆောင်သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေ၊ ဣဝ၊
ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်း၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊
မီးကြွင်း၎င်း။ တထေဝေ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊
ရောဂါကြွင်း၎င်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝေဒန္တိ၊ ပွားတတ်

ကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ န ကာရယော၊
မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြွင်းသု၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ
ပဒုမံ ဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်း၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကား
သည်လည်း။ စန္ဒနသိဘသ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့။ ချမ်းအေး၏။
ဟဒေယသု၊ နှလုံးကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေတတ်
သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော
သူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲစွာ။

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေ၊
မမှီဝဲစွာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။
န စ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲစွာ။ တတော၊ ထိုထက်။ အပဂ္ဂဏံ၊ မချီး
မြှင့်တင်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေယျ၊ မမှီဝဲစွာ။
တတော၊ ထိုထက်။ နိဉ္စသိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိ၊
အရှင်ကို။ နေဝ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲစွာသာလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိဂီ၊ ဦးချို၍သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟတ္ထန၊
အတောင်ငါးဆယ်၍သော အရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇ္ဇနံ၊
မြှင်းကိုကား။ သဘောန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။
ဟတ္ထိဒန္တိ၊ အစွယ်၍သော ဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင်
တသောင်းကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်း
ကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသော အရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊
မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော
အမျိုးတို့၎င်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း။

ကုဒါရူ၊ မကောင်းသော မယားကို၎င်း။ ကုဒါသဉ္ဇ၊ မကောင်းသော ကျွန်ကို၎င်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌၎င်း။ ဒုဗ္ဗိက္ခေ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း။ ဗျသနေ စ၊ စည်းစိမ် ပျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း။ သုတ္တရဟေ၊ ရန်သူဘမ်းမိသော ကာလ၌၎င်း။ ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ် တံခါး၌၎င်း။ သုသာနေ၊ သုသာနံ တစပြင်၌၎င်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သုဝိတ္တက၊ ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါဇော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပဝိတ္တဏော၊ နည်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သုရိယန္တရာဇ္ဇနံ၊ နေမင်း၊ လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္တ၊ ဤအရာ၌။ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဝိတ္တကဏ္ဏော၊ ခင်ပွန်းကို။ ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ဧကိလဒနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နဒိရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသော သူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇော၊ အတတ်တည်း။ တဿိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ မော၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်းတည်း။ ပုရိသနံ၊ ယောက်ျားတို့၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တသ၊ ရသေ့၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊ ကြံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးခုရှိသော။ သတ္တဝ၊ တို့သည်ကား။ ထူသာဝ၊ ထူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသစ၊ ဟောကျိန်းတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။ ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ နေဂ္ဂဘာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊ ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊ ဘော်မှန်လှစွာသော မယား ဖြစ်လျှင်မူသည်။ ကေသမာ၊ လင်နှင့်တလဲကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။ အစုမာသာ၊ တလခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ပြည့်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေတန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောက်ျားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ခံ၊ တဆူးရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အန္တိ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကျေမှု။ ပသံသေယျ၊
ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရုဉ္ဇ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်
လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲခက်ကိုကား။
ရဏပုနာဂဘာ၊ စစ်အောင်၍ ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။
သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ ပသံသေယျ၊
ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင် သုံးလင် ကွာပြီးသော။ နာရီ စ၊
မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း ပြောင်း
ပြီးသော။ ဘိက္ခု စ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတရိပါသံ၊ ကျော
ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကုဏော စ၊ ငှက်
သည်၎င်း။ ကဘမာယာ ဗဟူဘရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာများသလျှင်
ဇာတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ အဓိတ္တံ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိကာ၊
စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊ မကောင်း
သောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှံသဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်မော တတ်သောသူကို။
အပ္ပဘောဇနံ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စိန္တိမာ၊ လမ္ပ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။
န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီဝိ ဝိနာ၊ လှိုင်းတံခိုးမှ ကင်းသော။
အဏ္ဏဝါ စ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ န သော ဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။
ဟံသဝိနာ၊ ဟယ်သမ္ပကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။
န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မ္ပကင်းသော။
ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သားလျှင်။ ဘော၊ ဝံ၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်နေအောင်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမကော။
သံဂုတ္တနိဝ၊ လုံစေသည်သားတည်း။ ဟံ၊ ထိုကောသင့်စွာ။
ပုရိသောဝ၊ ယောကျ်ားသည်သားလျှင်။ ဗောနေ၊ မောနတည်း။
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကော။ သုဇိသုတ္တံယာ၊ အပ်၌ ချည်နှံသော တူပါ
သတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နုဇီ၊ ခင်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်။ ဝကံနုဇီ၊
မြစ်ကောက်သော ရွှံ့ကုန်၏။ သဗ္ဗဝနာ၊ ခင်သိမ်းသော တောတို့
သည်။ ဣဋ္ဌဗယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ငြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊
ခင်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝံတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို။
လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါဝံ၊ မတောင်းမှုကို။ ကရေ၊
ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာ နာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါသီလီ၊ ငြင်းခုံ
တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏိနီ၊ ဂြူစူစောင်းမြောင်း၍
ပြောဆိုလေ့ ရှိ၏။ ငဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း တင်၏။
ဗဟုပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္တုတ္တိ၊
လင်၏အဦး စားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သို့
အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာ နာရီ၊
ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတမ္ပိ၊ သားတရပ်ပင် မြင်ငြားသော်လည်း။
ပုမာ၊ ယောကျ်ားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာ နာရီ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသု၊
စားသောအခါ တို့၌၎င်း။ ဧဇ္ဈေသု၊ အငတ်တန်းဆာ ပြုပြင်
ဆင်ယင်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တီနီ၊ နှစ်သက်
ဘွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊

မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ၁၀၆၀။ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာ
ရှက်တတ်၏။ တမေ့သု၊ အမူလုပ်သော အခါတို့၌၎င်း။ ပတ္တသု၊
လင်၏ အပါးသို့ သွားသောအခါတို့၌၎င်း။ ၁၀၆၁။ ကျွန်မ
ကဲ့သို့။ တရီ၊ ရှိသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ တေးရှိသောအခါ
တို့၌။ မန္တိ၊ တိုင်ပင်ဘက် ရ၏။ ဘယနေသု၊ အိပ်သောအခါ
တို့၌။ ရမေတ်၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို
ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သ်ကွီ၊ တင့်တယ်စွာ။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်
ထွက်သော အခါတို့၌။ မနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာ နာရီ၊
ထိုမိန်းမကို။ သေဠိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဗညာရှိတို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာယသ၊ ဘေဒါ၊
သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒီဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတိ၊ အကြင် မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
ရွှေသော အသားအရေလည်း ရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့
ညိုသော မျက်စိလည်း ရှိ၏။ တနုဇ္ဈဂတ္တ၊ ခါးစည်းတင်ကျယ်
ငယ်သောဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သူရ၊ ဆင်နှစ်မောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှ
သည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သော ပေါင် ရှိ၏။ သုကေသီ၊
ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သောအဖျား ကော့တက်သော
ဆံလည်း ရှိ၏။ သပန္နိန္ဒြိယ၊ ကြိုးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွား
အစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဂဗ္ဘရနာဘိ၊ နက်သော ချက်လည်း ရှိ၏။
သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာ ယုဝတိ၊
ထိုသို့သော မိန်းမငယ်ကို။ ဟိနုကုဟေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။
ဇာတပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊
ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒံ ဥတု၊ တန်ဆောင်မုန်း
လ သရဒဥတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။
ရူပဝတိ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊
သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊
အရပ်လေးမျက်နှာတို့တွင်။ ဥတြပဓာနံ၊ မြောက်အရပ်သည် မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာ နာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား
၏ အဖြစ်ကို။ ဣဒန္တ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။
ပါရိစာရိတာ၊ သိကြားမင်း၏ မယားသည်။ ဣန္ဒ၊ သိကြားမင်းကို။
အပစာယတိ ဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို
အပစာယေယျ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယေ ပေါသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ဇာတိံ
ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣဒန္တ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သော ပေါသော၊
ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားကို။ ဓောဘပါဒေါ၊
ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွှန်ကို။
ဝိဝဇ္ဇေတိ ယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်
ရာ၏။

၁၁၁။ အတိမဟုလ္လဒကော၊ အရွယ်သွန်ပြီးသော။ ပေါသော၊
ယောက်ျားသည်။ တိဗ္ဗုတ္တနိ၊ တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်
ရှိသော။ ယုဝတိ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင် သိမ်းဆည်း
၏။ တဿ၊ ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့

မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်။ န သို့ဘိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုင်ယံ
သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့
သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိစ္ဆန္တော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ရာဇဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ၊
အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊ နှစ်ယာမ်
သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ သာနဝါသော၊ အိပ်ရာသောင့်
သော သူအပေါင်းကား။ တိယာမောဝ၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကော တု၊ ဖုန်းတောင်း ယာစကာကား။
စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသောသူ၎င်း။
သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ၎င်း။ ရာဇာ၊
မင်း၎င်း။ နဒီ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဝဇ္ဇော၊ ဆေးသမား၎င်း။
ဣမပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။
ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ၊ ပဒေသ၊ အကြင်အရပ်၌။ န မာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ။ နစပန္နဝါ၊
အဆွေခင်ပွန်းလည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစဝိဇ္ဇာဂမော၊
အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သော သူလည်း မရှိ။ တတြပဒေသေ၊
ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ န ဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကော လောကဉ္စ။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။
သရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။
ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိ
သော သူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဓုတံ
ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကော လောကဉ္စ။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလို
ရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ငိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။
ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
ဘဇေ၊ ဆည်းတင်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။
တရုဏိတ္ထံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇမစ္စံ၊ မင်း
အမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏
အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲမှု။ နဋ္ဌော၊
ပျက်၏။ ဖဟိပတိဇ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း ငြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း။
သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ဂဏိကာ၊
ပြည့်တန်းဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇော၊ မရှက်တတ်မှု။
နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊
တောင်းတင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊
ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။
ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။
ဓုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလှံ့လှံ့ခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန် ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒဿ၊ သနားခြင်း၎င်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်း၎င်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘတို့၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သဘံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပရိသာ၊ ဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယေ ဧသော ဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ချေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။ စာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ အသညလော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ အနိ သမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ ဘဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တမ္ပိ၊ ဆိုအမျက်ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။ န သာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာဓော၊ အကြီးအကဲတို့သည်။ ဗဟဂေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဟေတ္တိ၊ အကြီးအပြတ်၏ အပြစ်ကို၊
ဣဒ္ဓိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂမ္ဘ၊ အမှုသည်။
ဝိနုဿတိ၊ ပျက်စီး၏။

၁၂၃။ ရာဇနာမ၊ မင်းမည်သည်တား။ အာယံ၊ အခုန်
အတုတ်၏ ထွက် ထွက်ကို၎င်း။ ယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန် မကုန်ကို၎င်း။
သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဧညာ၊ သိအောင် ပြုရ၏။ ဂတးဂတံ၊
အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဧညာ၊
သိအောင် ပြုရ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှာ ထိုက်သော သူကို။
နိဂ္ဂဟ၊ နှိပ်ရ၏။ ဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ထိုက်သော
သူကို။ ဂ္ဂဟ၊ ချီးမြှောက်ရ၏။

၁၂၄။ လောက၊ လောက၌။ အတ္တံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋိတောဝ၊
ကျောက်ဖြင့်သလျှင်။ နိသေဇေယျ၊ ကပ်ရ၏။ ဟု တသနံ၊
မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သလျှင်။ နိသေဇေယျ၊ ကပ်ရ၏။
သမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘဂေန၊ အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်။
နိသေဇေယျ၊ ကပ်ရ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။
အမေးဟံဝ၊ မိုက်သဖြင့်သလျှင်။ နိသေဇေယျ၊ ကပ်ရ၏။

၁၂၅။ လောက၊ လောက၌။ အဂ္ဂံ၊ မီးကို၎င်း။ အပေါ၊
ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မုဋ္ဌော၊ သူမိုက်ကို၎င်း။ သပေါ၊
မြေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိ၊ မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း။ အယန္တန၊ ထိ
မပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗ၊ သွားအင်၏။ အဇ္ဈကပါဏဟရာနိ၊
လတ်တလော အသက်ကို ခုတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောက၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊
မတောင်းသော ယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ၎င်း။ ဒေါသော
ဂိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကို

စေသောသူ၎င်း။ သဒပေ၊ မြေရှိသော။ ဃဒရ၊ အိမ်၌။
ဝါသော စ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စ၊ ဧဝံ၊ သေအံ့သည်လျှင်
အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဠသိသောပဒေသေန၊
မှိုက်လှစွာသော တဗျဉ်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်၎င်း။
ကုနာရီဘရဏေန စ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက်
ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသတံသမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်း
ဖော်သဖြင့်၎င်း။ ဣတိတောပိ၊ ဣညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။
အဝ သီဒတိ၊ နစ်တတ်ချေသလျှင်တည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို။
ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုတား။ မာတာ၊ အမိပြုသည် မည်၏။
တထာ၊ ထို့အတူ။ သိဿပါပံ၊ တဗျဉ်တည်း မကောင်းမှု ပြုမှု
ကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊
တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည် မည်၏။
ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုတား။ ပုရောဟိတော၊
ပုရောဟိတ် မကောင်းမှုပြုသည် မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်တား။ စေဓံ၊ အမျက်
မာန်စောင် ကြီးလှသော သူကို။ အက္ကောဓေန၊ အမျက်နည်း
သဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓံ၊ မတော်မမှန်သောသူကို။
သဒရံနာပိ၊ မိမိထ သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊
အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္ဇ၊ ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊
ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ စကား
မမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။
ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သောဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော
အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။
ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်၎င်း။ ဥန္နမန္တိစ၊
မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မှီခိုမာန်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိ စ၊ မိမိသို့
လည်း ရိုညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
သိနေဟဒဘသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မဒတ္ထရံ၊ ဝန်တို့
ခြင်းကား။ ဒေါသနာသမံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။
ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသသိဘေသဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများသော
ဆေးတည်း။ မဒတ္ထရံ၊ ဝန်တို့ခြင်းကား။ ကပဏာသမံ၊ အထီး
ကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။
အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။
သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သောရန်ကို။
ဇယော၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။
ဝဋ္ဋဒတ၊ ကျပ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဝေါပိ၊ ဆင်ပြောင်
ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမဒတ္တာ၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော
မင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ၊ ကရိယတိ၊ အဘယ်ပြု
အံ့နည်း။ နိဝါဒော၊ လေးထောင့်သော အရပ်၌။ ဇလိဒတာ၊

ညီအစ်မသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သဿမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။
ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံကဆစ်မျှ။ န ဘုဉ္ဇေ၊ မခံစားရာ။
အာဇာပုံ၊ အသွင်ကို၎င်း။ ရသဘူတ္တိ၊ ဝါ၊ အရသာ စားခြင်းကို
၎င်း။ မာလဂန္ဓဝိသေသနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံသာထုံခြင်း ကို၎င်း။
ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို၎င်း။
သပ္ပံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။ န ကခရာ၊
မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊ ဂုဏ်ချည်
တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သေသာ၊
ဤမင်းကား။ ရယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်၌။ နိဗ္ဗံ၊ အပြီး။ သုဌာပယေ၊ ကောင်းစွာ
ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ ရညာ၊
မင်းအား။ အဘိဋ္ဌဓရာ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်၌။ န ဘဇေ၊
မခံစားရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည့်၌။ န ဘဇေ၊ မခံစားရာ။
ဥပဝါဘကေ၊ လေညာ၌။ န ဘဇေ၊ မခံစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေ့၌။
န ဘဇေ၊ မခံစားရာ။ အဘိနိန္ဓေ စ၊ အလွန်နိမ့်သော အရပ်၌လည်း။
န ဘဇေ၊ မခံစားရာ။ ဥစ္စာသန္ဓေ စ၊ မြင့်သောနေရာ၌လည်း။
န ဘဇေ၊ မခံစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဒေါသေ၊ ခြောက်ပါး
သော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြပ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။
သံဃကော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်ဇောဘုရားနှင့်
တူသော။ ဂုဏ်ပေါ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။
အနိဿယော၊ မင်း တည်းဟူသော မှီရာ မရမူ။ န သောဘတိ၊
မတင့်တယ်။ မဏိန၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုတ္တမပိ၊ အဘိုးအတိုင်း
မသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟောမ၊ ရှေ့ကို။ နိဿယံ၊ မှီသောလျှင်။
သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိဝိသေ၊ မိန်းမနှင့်နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊ ရဟန်း၌။
ကုတော သီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မံသ ဘက္ခေ၊
အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတော ဒယ၊ အဘယ်မှာ သနား
ခြင်းရှိ အံ့နည်း။ သုရာပ၊ နေ၊ သေသောက် ကြူးသောသူ၌။
ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ တေးမွန်အံ့နည်း။ ဟောလောဘေ၊
အလိုရမ္မက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတော ဇဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်
ရှိအံ့နည်း။ မဟာတဇ္ဇေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတော သိပ္ပံ၊
အဘယ်မှာ အတက် တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီး
သောသူ၌။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ၊ သေသောက်ကြူးသော သူသည်
၎င်း။ နိတာလော၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ရှိသော
သူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇေရဏဂံတာစ၊ သဘင် အသွားများသော
သူသည်၎င်း။ ခိန္နုဓုတ္တောစ၊ ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတမ်း

ကစားကြူးသော သူသည်၎င်း။ ပါပမိတ္တာ စ၊ မတောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည်၎င်း။ အလယ်၊ ပျင်းရိ ဖင့်နဲ့သော
သူသည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။
မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝီ၊ နေအခါ၌။ အဓိက္ခာ၊ မရှဉ်းဘဲ။ န ဝတ္ထုဗျာ၊
မဆိုအပ်။ ရတ္တာ စ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဉ်းဘဲ။
န ဝတ္ထုဗျာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယ၊ ဘေးမှ။ ဘိတေ၊ ကြောက်
သော။ ဝ နစရိ၊ တောမှဆိုသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိ
ယထ၊ ရှေ့ နောက် ရှု လျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်
အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်တည်း။ ဧတံ၊ သေသူ
ဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောသူတို့ကို။ ဗျသေန၊ ဗျာသ
ဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ နုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲ
သောသူ။ ဗျာဓိတေ၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မူဠေ၊ မိုက်မဲ
သောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိဿျသေဝကေ၊ မင်းဝယ်
ကိုယ်ကြပ် စေားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ဣတ္ထိတေ၊ ပညာရှိတို့ သဘောကား။ အနာဂတံ၊
မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။
ဒုရတေ၊ အဝေးတလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇေယ၊ ကြဉ်ရ၏။ အာဂတံ၊
ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်နေကား။
အဘိတေ၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သောသဘော မရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကေ၊ အအိပ်ကြူး
သော သူ၎င်း။ ပဗေဒေါ စ၊ မေ့လျော့သောသူ၎င်း။ သုခိတေ စ၊

ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူ၎င်း။ ရောဂဝါ၊ အနာရှိသော
သူ၎င်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူ၎င်း။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုကြီး
သောသူ၎င်း။ ကမ္မရာမောစ၊ အမှုသစ်ရှိ မွေ့လျော်သော
သူ၎င်း။ ဇေတ သတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။
သတ္တဝဇ္ဇိကာ၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေ လာဘ၊ အိုလတ်။ ဒုဂ္ဂတံ သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊
သွားပါလေ။ လာဘော၊ လတ်ချားသောသူသည်။ လာဘေန၊
လတ်ဖြင့်။ ပူရတံ၊ ပြည့်၏။ ဟေ ပဇ္ဇန္တ၊ အိုပဇ္ဇန်နတ်။ ထလ၊
ကြည်း၌။ ဝဿသ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။
အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတံ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ ဓမ္မစာတံ၊ ဤသဘော
တရားသည်။ နိတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။
ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တံရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ ကောစိ၊
တစုံတယောက်သောသူသည်။ န ဟိ သမုပက္ခေတ၊ တဖန် မရှု
မကြည့်တတ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊
ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။ သလ္လဟုကံ၊
ပေါ့၏။ တတေ၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သော
သူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတေ၊ ထိုထက်။ ဝုဗ္ဗမနာဝါဒေါ၊
ဆရာ မိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊
ပေါ့၏။ တတေ၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊
ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကော၊ လောကဋ္ဌံ။ ပါသောနုဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့
၏။ အာဇိက္ခဏံ၊ ပြေးကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊
ထိုထက်။ ဝုဗ္ဗနံ၊ ဆရာ ပိတုတို့၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။
ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကော၊ လောကဋ္ဌံ။ ငက္ခိဏဟတော၊ လကျာလက်
တား။ ဇာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ ဤ
လကျာလက်၌။ တဏှိဋ္ဌတော၊ လက်သန်းတား။ ကဏ္ဍဿနနံ၊
နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏၎င်း။ ဒါသော၊
ကျွန်မည်၏။ ဝါဟေတ္တာ၊ လက်ဝဲလက်သည်ကား။ ပါဒေါသော၊
ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ ဝဗ္ဗလဿ၊ ကွင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တေ၊
အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလဓိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။
ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမ္ဘိ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာဠကဏ္ဍိ၊
ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
တနံ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိဘ္ဘာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဠေယျ၊ စားငြား
အံ့။ သိရီဝေ၊ ကြက်သရေသည်သလျှင်။ ပဝခုတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သလျှင်။ သမ္ဗုဏ္ဏရက္ခော၊
သင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုစောင့်၏။ ပိဿဏော၊ ငိဿဏိုး နတ်သည်လည်း။
အစ္စုရက္ခော၊ ကမ္မလွှဲကို စောင့်၏။ ဝသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဝေ၊
ထို့ကြောင့်သလျှင်။ သိပ္ပဝိရမ္ဘော၊ အတတ်သင်သော သူတို့သည်။
တေ၊ ၎င်းဗြဟ္မာငိဿဏိုးတို့ကို။ ပုဗ္ဗေန္တ၊ ပူဇော်နေကုန်သတည်း။

သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တံ နရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို၊ မာနေန္တိ၊
မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လူတို့အား။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသတာ၊ မွေးကျွေး
တတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယသာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။
တသ္မာ ဟိ ယသ္မာ ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတူဝ၊ အမိ
အဘကဲ့သို့။ ဟေ၊ ထို နွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးစွာ၊
သက္ကဓေယျံ စ၊ အရိုအသလည်း ပြုစု၏။

၁၅၂။ ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏
အသားကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတုမံသံ၊
အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည် မည်ရာ၏။
တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မဘေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊
လင်းတတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးစု၏။ သောတေ စ၊ ရေအယာဉ်၌
သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျောစု၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အဘတ်ပညာ
စ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိ သောကြာ စ၊ တနင်္ဂနွေနေ့
သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ ဇဗ္ဗိမော၊ လျစ်လျူရှု၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရာ၊
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းသောနေ့၌ သင်မှုကား။ န သိပ္ပေါ၊ အဘတ်
မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါစ၊ စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။
မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဠာဓိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်
ပညာသင်မှုကား။ ဂုရုံ ဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။ စတုဒ္ဓသ၊
လဆန်း တဆယ်၊ လေးရက်၊ လဆုတ် တဆယ်၊ လေးရက်နေ့၌ အတတ်
ပညာသင်မှုကား။ သိဿံ ဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။

ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အဘတ်
ပညာသင်မူကား။ သိပ္ပံ ဟန္တိ၊ အဘတ်ကို သတ်သည်မည်၏။
ပုဏ္ဏမိ၊ လပြည့်နေ့၌ အဘတ်ပညာသင်မူကား။ မာဘာပိတာ ဟန္တိ၊
အမိ အဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပုရိယော၊ အတတ်ပညာ
သင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌။
နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ ကိုးရက်
မြောက်၌။ လာဗုံ၊ အိမ်ဗူးကို။ တသ၊ ထိုအဘူ။ နဘုဉ္ဇေ၊
မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်ကို။
နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဩ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။
နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။
ဝိနယတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏အကျိုးငှါ။
ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏
အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊
ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊
မိမိ၏ အကျိုးငှါ။ ပထဝိံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့သည်၎င်း။
သပ္ပုရိယော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။ ဂဇေ၊ ဆင်သည်၎င်း။
ညှမ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇေ၊
စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီး၎င်း။ ကာပုရိယော၊
ယုတ်မာသော ယောက်ျား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်၎င်း။ ဣမေ၊
ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တဇတ္ထာ၊ ထို မိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌သာ
လျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ န မာနေ၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ န ဝေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ။ န စ ဗန္ဓဝါ၊ အဆွခင်ပွန်းလည်းမရှိ၊ ကောဇိ၊ တစုံတယောက်သေး။ န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟေ၊ အတတ်ပြော သင်မိမ့်သောသူလည်း မရှိ။ ဝတ္ထု၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ဣတော၊ ယညာရှိ သဘောတား။ ဧကေန ပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ ဧတိ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မျှော်သောစိတ်ဖြင့်။ တိဠတိ၊ ရင်၏။ ဧရံ ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္ပ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ န ဗဟေ၊ မစွန့်ရာတည်း။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ နေညေပယောဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဘယာ၊ ထိုတပျား။ ဝိဒျာဂမေသု၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း။ ဒူတေသု၊ တမန် အစေအပါး ခံသောအခါတို့၌၎င်း။ အပစာရေသု၊ မေထုန် နှိုင်းသော အခါတို့၌၎င်း။ တဒါ တေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌ လူဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ဇော၊ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသနံ၊ ယေးကျားတို့ထက်။ ဒိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိ စာပိ၊ ယညာသည်လည်း။ ဧတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေတု၊ ကာမဂုဏ်ကို စပ်မက်ခြင်းတရား။ အဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂဘော၊ အဖျားမှ။ တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော အရသာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္ထိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ် သော။ သာဓု၊ သူတော် သူမြတ်သည်လည်း။ တဿ၊ ထို ကြံ၏ အဖျားမှ အရင်းတိုင်းအောင် လွန်၍ လွန်၍ ချီသည်နှင့် တူ၏။ ဒုဇ္ဇေနာ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းတာ။ ဝိပရီတော၊ အရင်း အစသာ ချီ၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချီသော ကြံ၏ သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်၎င်း။ အမပ္ပစ္စော၊ အခတ်၎င်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြား အမြင် သီတင်း သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်း၎င်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုသဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ် ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ဆူ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊ ပညာ သည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယမရှိသော သူ၏။ ဃန၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခဓဿ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ဗမာဒေါ၊ ဇေလျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ် အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဟိနာနံ၊ ချို့သော လုံ့လ ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကံ။ ဝီရာနံ၊

ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာဒါ
အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊ ယုတ္တိမာသော
သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓိရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။
သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိံသု၊ လုံ့လ
ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ အကယ်၍။ တံ ဇာမံ၊ ထိုအမှု
သည်။ န သိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံ ဧဝံ၊ ရည်တိုင်း အကျိုး
မဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံ ဒေါသော၊ အဘယ် အပြစ်
ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယော နရော၊ အကြင် ယောက်ျား၊ မိန်းမသည်။
နိစ္စကုလံ၊ နိမ့်သောအမျိုး၌လည်း ဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ
လက်ပညာ အတတ်လည်း မရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်လည်း
မတင့်တယ်။ နိဖလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်း မရှိ။ တဿပိ၊ ထိုသို့
အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣမံဘလံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊
ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊
အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍော၊ ပြီးပြန်ကို ဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်ကား

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော
 ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိ စ။
 ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊
 သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
 စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊
 သောမိသော ဓာသိကေသတေ။
 ဆနောတုံ ဒုတိယာသဠေ၊
 ကာလသတ္တမအာဒိဟေ။

ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ သုဇနော၊
 ကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ ဒုဇ္ဇနော၊
 သူယုတ်ကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိ စ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို
 ဆိုရာ အပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ ရာဇပကိဏ္ဏကော စ၊
 မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ ပြီးပြီသော စကားကို ဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ ကဏ္ဍဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာ
 ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ၊
 “စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဓဒ္ဓိဗ္ဗဇေ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု” အမည်
 တော်ရှိသော မဟာအောင်မြေသံဃံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်
 သည်။ သောမိသော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိ
 နိဿယော၊ ဤ လောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိဓော
 သတေဆနောတုံ၊ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယာသဠေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလ၌။
 ကာဠသတ္တမအာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။
 လောကနီတိပါဌ် အနက် ပြီး၏။

ပရိတ် ဟူသည်ကား

“ပရိသမန္တတော ဘယံ တာယတိရက္ခတိတိ ပရိတ္တံ” ဟူသော ဝိဠုဟ်အရ၊ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့မှ အထူးထူး အထွေထွေ ကျရောက်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဥပါဒ်၊ဘေးရန် အန္တရာယ် အနှောင့်အယှက် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက် တတ်သောကြောင့် ပရိတ်မည်၏။

ပရိတ် ရွတ်ဖတ်သူ၏ တာဝန်(၃)ပါး

- ၁။ ပုဒ်၊ပါဠိ၊အက္ခရာ ပီသမှန်ကန်အောင် ရွတ်ဆိုခြင်း။
 - ၂။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရှိနားလည်ခြင်း။
 - ၃။ ပရိတ်နာယူသူတို့အပေါ်၌ သနားကရုဏာရှိခြင်း။
- ဤအင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ရွတ်ဖတ်သူတို့အတွက် တာဝန် ကျေ၍ ပရိတ်အကျိုးရရှိခံစားရမည်။

ပရိတ်နာယူသူ၏ တာဝန်(၃)ပါး

- ၁။ အမေကို သတ်ခြင်း စသော ကြီးစွာသော ပဉ္စာနန္တရိယ ကံကြီးငါးပါးမှ လွတ်တင်းသူဖြစ်ခြင်း။
 - ၂။ ဖောက်ပြန် စွဲလမ်းသော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမရှိသူ ဖြစ်ခြင်း။
 - ၃။ သဒ္ဓါတရား ထက် သန် စွာ ဖြင့် ပရိတ်တရားတော်ကို ယုံကြည်သူဖြစ်ခြင်း။
- ဤအင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် နာယူသူတို့အတွက် တာဝန် ကျေ၍ ပရိတ်အကျိုးကို ရရှိခံစားရမည်။

ပရိတ်တရားတော်

ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

အစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းသည့်၊ လောကတန်ဆောင်၊ ငါးမာန်
အောင်ဟု၊ ဘုန်းရောင်လျှံကြွား၊ ရှင်ဘော်ဘုရား၏၊ ဟောကြား
ညွှန်ပြီ၊ ပရိတ်ကြီးလာ၊ အကျိုးမှာကား—

၁။ မဟာမင်္ဂလသုတ်၊ ကျိုးညွှန်းထုတ်သော်၊ လောကုတ်
လောကီ၊ နှစ်လီမင်္ဂလာ၊ ချမ်းသာတောင်းကျိုး၊ ရွာသွန်းမိုးသို့၊
စေ့ဖြိုးလျှံပ၊ တိုးပွားလှတည်း။

၂။ ရတနသုတ်၊ သုံးကြိမ်ဖတ်က၊ သတ်ဖြတ်ခန္ဓာ၊ ဆရာဂါ
ဥပါဒ်၊ ငတ်မှတ်ခေါင်းပါး၊ ကပ်သုံးပါးတို့၊ ရှောင်ရှားပြေးကြ၊
ငြိမ်းအေးလှတည်း။

၃။ မေတ္တသုတ်မှာ၊ ဒေဝါနတ်များ၊ ချစ်ခင်ပွား၍၊ ဆိုးရွား
အိပ်မက်၊ မမြင်မက်ဘဲ၊ အိပ်စက်နိုးထ၊ ချမ်းသာရလျက်၊ ရန်စ
ရန်ငြောင့်၊ မြန်ပျောက်လိုက၊ ရွတ်ကြအဟုတ်၊ ခုနစ်အုပ်တည်း။

၄။ ခန္ဓသုတ်နှင့်၊ ဆိပ်ထန်ဆိုးရွား၊ မြွေကင်းများနှင့်၊ သစ်၊
ကျား၊ ဝံ၊ အောင်း၊ သားရဲပေါင်းတို့၊ ကွာရှောင်ဝေးရာ၊ ဖယ်သွား
ခွာအောင်၊ ရွတ်ပါနေည၊ ကိုးကြိမ်ပတည်း။

၅။ မောရသုတ်မှာ၊ ရာဇဝတ်ဘေး၊ ပြေး၍မလွတ်၊ မချွတ်
ရောက်ငြား၊ ရင်ဆိုင်လားသော်၊ စိတ်အားမပျက်၊ နေထွက်နေစင်၊
မြဲလျှင်မပြတ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်၏။

၆။ ဝဇ္ဇသုတ်မှာ၊ ရွာမီး၊ မြို့မီး၊ တောမီးမကျန်၊ မီးဘေးရန်မှ
တင်းဝေးရ၏။

၇။ ဇေဂ္ဂသုတ်မှာ၊ ပြင်းစွာကြောက်လှ၊ တုန်လှုပ်ကြ၍၊ စိတ်တ
ချောက်ချား၊ ထိတ်လန့်များလျက်၊ ကြောက်အားဖိစီး၊ ကြက်သီး
ဖျန်းလာ၊ ရွတ်ဆိုရာ၏။

၈။ အာဠာနုဒ္ဓိယ၊ ရွတ်ဖတ်ကြလေ၊ တစ္ဆေမှင်စာ၊ မကြာ
မြဲဘုတ်၊ ဖုတ်သဘက်ကျင်၊ နတ်ဆိုးကျန်၊ ကုမ္ဘာဏ်ဘိလူး
ထူးထူးနှောင့်ယှက်၊ နှိပ်စက်မရှိ၊ ချမ်းသာဘိ၏။

၉။ အင်္ဂုလိမာလ၊ သုတ်အရမူ၊ မိန်းမဓမ္မတာ၊ မီးဖွားကာနီး၊
ဆင်းရဲကြီးတ၊ ပြီးသန့်စင်၊ ဖွားမြင်စေလို၊ ရေကိုသုံးခါ၊ စစ်ပြီး
စာမှာ၊ ခုနှစ်ခါမနားတိုက်၊ ကိုယ့်၌စွဲဝင်၊ ဘေးဘျမ်းစင်၏။

၁၀။ ဗောဇ္ဈင်သုတ်မြတ်၊ သုံးကြိမ်ဖတ်မူ၊ စွဲလတ်ရောဂါ၊
ဝေဒနာမှာ၊ ပိန်းကြာဖက်တွင်၊ ရေမတင်သို့၊ ကြည်လင်အေးမြ၊
ချမ်းသာရ၏။

၁၁။ ဗုဗ္ဗဏ္ဍသုတ်ကို၊ ရွတ်ဖတ်ဆိုသော်၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း
ဆိုးရွားခြင်းတွင်၊ နိမ့်ဆင်းကြမ္မာ၊ ဆိုးဒဿနနှင့်၊ ဇာတာစန်းလင်၊
ညှိုးနွမ်းချက်မှ၊ ဆက်ဆက်မုချ။ လွတ်ကင်းကြသည်၊ ဒိဋ္ဌလက်ငင်း၊
စောစင်းကျိုးတည်း။

၇-ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေယု၊
အတြာ-ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝနဏာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ
တိ-သရဏ-သရဏာ
ဟေ ဇောကန္တရေ ဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋ္ဌာ သဗ္ဗတာလံ။
တေ အာယန္တု ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရုရာဇေ ဝသန္တော။
သန္တော သန္တော သဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတု ဓဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါ စ ပြာဟ္မဒဏ္ဍာ၊
ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗံသမ္ပတ္တိံ သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတု၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗံဒါ။
သာသနဗ္ဗိ စ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗံဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခံ သဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿတော ဝါ၊
အမနုဿတော ဝါ၊ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ ဉဒကတော ဝါ၊ ပိသာစ
တော ဝါ၊ ခါဏုကတော ဝါ၊ ကဏ္ဍကတော ဝါ၊ နက္ခတ္တတော
ဝါ၊ ဇနပဒ-ရောဂတော ဝါ၊ အ-သဒ္ဓမ္မဘော ဝါ၊ အ-သဒ္ဓိဋ္ဌိ
တော ဝါ၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ၊ ဟတ္ထိ၊ အဿ၊ မိဂ၊ ဂေါဏ၊
ကုက္ကုရ၊ အဟိ၊ ဝိစ္ဆိက၊ မဏိသပ္ပ၊ ဒီပိ၊ အစ္ဆ၊ တရစ္ဆ၊ သူကရ၊
မဟိသ၊ ယက္ခ၊ ရက္ခာသာဒိဟိ၊ နာနာဘယတော ဝါ၊ နာနာရောဂ
တော ဝါ၊ နာနာဥပ္ပဒ္ဒဝတော ဝါ၊ အာရက္ခံ ဂဏန္တု။

၁-မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ (ပ) တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ တောဒိ သာနိ ကတုာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
မင်္ဂလသုတ္တံ နိဠိတံ။

၂-ရတနာသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနဘော ပဌာယ တထာဂတဿ ဒဿ
ပါရမိယော၊ ဒဿ ဥပပါရမိယော၊ ဒဿ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ
သမတိသပါရမိယော၊ ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ၊ လောကတ္ထစရိယံ
ဥာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ
ဂဗ္ဘဝေ၊ ကန္တန္တိ ဇာတိံ အသိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗေဒိပလ္လက္ခေ
မာရပိဇယံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပုံဋီဝေဝံ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ နဝ
လောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏ အာဝဇ္ဇေဘူ
ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ
ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုညာနိတ္တံ
ဥပဋ္ဌပေတော-

၂၆။ ကောဋီသတသဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿဏံ ပတိဂ္ဂဏန္တိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ-
သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ၊
ခိပ္ပ မန္တရ ဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တဿှာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
ဧတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ဗောဃ။
ဒိဝံ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တဿှာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိဒုဂံ အဖေတံ ပဏိတံ၊
ယဇ္ဈေဂါ သက္ခမုနိ သမာဟိဘော။
န တေန ဓမ္မေန သဗ္ဗေ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မ ရတနံ ပဏိတံ၊
တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိ ကည မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇဘိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ၊
တ္ထောရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မုဟပ္ပလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနာသာ ဒဠေန်၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနာမ္ပိ၊
တေ ငတ္ထိငတ္တာ အမေတံ ဝိဂယ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒဒီလော ပထဝိသီတော သိယာ၊
စတုပ္ပိ ဝါတေဟိ အသမ္ပတမ္ပိယော။
တဏှပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယေ အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရပညေန သု ဒေသိတာနိ၊
 ကိဉ္ဇာပိ ဘေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
 တယဿ မ္မော ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိဇီကိစ္ဆိတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒန္တိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈။ စတုဟုပါယေဟိ စ ဝိပုမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရေတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
 အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဇုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယသ ဖုဿိဘဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္ဘာန မာသေ ပဋ္ဌမသ္မိ ဂိဓမ္မေ။

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
 နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရည။ ဝရဒေါ ဝရာဟဒရာ၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၄၂။ ခိဏံ ပုရာဏံ နဝ နန္တိသမ္ဘဝံ၊
 ဝိရတ္တဝိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိ။
 တေ ခိဏဗီဇာ အဝိရူဠသန္တာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ မိနာ ယသာယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂဘာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂဘာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တာသုတ်

၄၆။ ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝဒဿန္တိ ဘိသနံ။
 ယမ္ပိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော။
 ၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
 ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
 ဇေမာဒိ ဂုဏုပတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 ၄၈။ ကရုဏီယ မတ္တ ကုသလေန၊
 ယန္တိ သန္တိ ဗဒိ အဘိသမေစ္စ။
 သက္ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊
 သူဝစော ယေ မုဒု အနတိမာနိ။
 ၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
 အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဘုကဝုတ္တိ၊
 သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
 အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသု နန္ဒဂီဇ္ဈေ။

- ၅၀။ န စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္ဇိ၊
 ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပ ဝဒေယျုံ။
 သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
 သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၁။ ယေ ဧကမိ ပါဏဘူတတ္တိ၊
 တဿ ဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေဿ။
 ဒီဿ ဝါ ယေ ဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကထူလာ။
- ၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေ ဝ ဒုရေ ဝသန္တိ အဝိဒုရေ။
 ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသိ ဝ၊
 သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေသ၊
 နာတိမညေထ ကတ္တဝိ န ကိဉ္ဇိ။
 ဗျာရောသနာ ပဋိသသည၊
 နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊
 မာယုသာ ကေပုတ္တ မနုရက္ခေ။
 ဝေမ္ဗိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗိလောကသ္မိ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 ဥဒ္ဓံ အဓောစ တိရိယဉ္စ၊
 အ သမ္မာဓံ အဝေရ မ သပတ္တိ။

- ၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဒော ဝ၊
သယာနော ယာဝတဿ ဝိတ မိဒ္ဓေါ။
တေံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။
- ၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂေါ၊
သီလ ဝါ ဒဿနေန သမ္ပာန္နာ။
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
န ဟိ ဇာတုဂဗ္ဘ သေယျ ပုန ရေတိ။
မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

- ၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ၊
ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဘောရံ၊
သေသဉ္စာပိ ပရိသယံ။
- ၅၉။ အာဏာခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။
- ၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။

၆၀။ အပါဒဏေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒဏေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၁။ မာမံ အပါဒဏော ဟိံသိ၊
မာမံ ဟိံသိ ဒွိပါဒဏော။
မာမံ စတုပ္ပဒေဟိ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေဟိ။

၆၂။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

၆၃။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံသော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ ဝိစိန္တကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏနဘိ သရုဗူ မူသိကာ။

၆၄။ ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ၊
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
ခန္ဓသုတ္တံ နိဗ္ဗတိ။

၅-မောရသုတ်

- ၆၆။ ပုရေန္တံ ဘောဓိသမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗုတ္တံ မောရယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊
 မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။
- ၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံသု ဂဏိတုံ။
 “ဗြဟ္မမန္တ”န္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏ္ဍာမ ဟေ။
- ၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿာဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာ သံ။
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ဒိဝသံ။
- ၆၉။ ယေ ဗြဟ္မဏော ဝေဒဂူ သဗ္ဗခမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမောဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတု၊
 မောရော စရတိ သေနာ။
- ၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿာဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ။
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိ။

၇၁။ ယေ ဗြဟ္မာဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗဓမ္မ၊
 တေ မေ နမော ဘေ စ မံ ပါလယန္တ၊
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တာ ကတော၊
 မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။
 မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
 ၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောဏနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 ၇၄။ အတ္တိ လောကေ သီလဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။
 ၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
 သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
 သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။

၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊
 သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
 မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တိ၊
 ဇာတဝေဒ ဗဒ္ဓိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ ယေ၊
 မဟာဗုဒ္ဓလိတော သိခိ။
 ဝဇ္ဇေသိ သောဠသကရိသာနိ၊
 ဥဒကံ ပတှာ ယထာ သိခိ။
 သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
 သော မေ သစ္စပါရမီ။
 ဝဇ္ဇသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ်

၇၈။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊
 အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနာ။
 ပတိဋ္ဌ မဓိဝစ္ဆန္တိ၊
 ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ ဇလာမှာ၊
 ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။
 ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
 ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ
 အာရာမေ။

၈၁။ တကြ ခေါ် ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ”
 ဟိ။ “ဘဒ္ဒန္တေ” တိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု။
 ဘဂဝါ ဘေဒဝေါ-ဘူတဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေသ
 သမုပဗျူဠော အဟောတိ။ အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကေသ
 ဒေဝါနိဇ္ဇော ဒေဝေ ကာဓတိ သေအာမန္တေသိ “သစေ” မာရိဿာ
 ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
 လောမဟံသော ဝါ။ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ
 သယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါလောမဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ
 ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ
 ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ
 ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါလောမဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ ဂရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကေယျာထ။ ဂရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
 လောမဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဂရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကေယျာထ။ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ -
 လောမဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ တိ။

၈၅။ တံ ခေါ် ပန ဘိက္ခုဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ
ဓဇ္ဇိံ ဥလောကယတံ၊ ပဇာပဇီဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇိံ
ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇိံ ဥလ္လောကယတံ၊
ဤသဒဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇိံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော
ပဟိယေထာပိ၊ နောပိပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါနံ
မိန္ဒော အဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော အဝိတမောဟော ဘိရု
ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမ္မာကံ
ဘိက္ခုဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရ
ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတဿ ဝါ လောမဟံသော ဝါ
မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ—

၈၈။ “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဇိဇ္ဇောစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓံ၊ အနုတ္တရော
ပုရိသဒမ္မသာရဏံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ”တိ။

၈၉။ မေံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ။

အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ—

၉၁။ “သုခက္ခန္ဓတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိဏော၊ ဟိယိဿိကော၊ ဩပနေယျိဏော၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆဒ္ဓိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ။ သောပဟိယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာယ။
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာယ—

၉၄။ “သုပ္ပဋိပန္နောဘဂဝတော သာဝဏသံဃော၊ ဥဇ္ဈုပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝဏသံဃော၊ သာမိဓိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
ယဒိဒံ တွေရာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ။ သေ ဘဂဝတော
သာဝကသံဃော အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊
အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆဒ္ဓိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ။ ယောပဟိယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ
ဓမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော အဘိရု
အဆဒ္ဓိ အနုတြာသိ အပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါ စ ဘဂဝါ။
ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂတော။
အထာပရံ တေဒဝေါ စ သတ္တာ—

၉၈။ အရညေ နုက္ခမ္ပလေ ဝါ။
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္ဘာတ နော သိယာ။

- ၉၉။ နေ့စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောကဇဉ် နုစုသတံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
- ၁၀၀။ နေ့စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ။
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။
- ၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ တိက္ခဝေ၊
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။
ဇေဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဂ—အာဠာနုဒ္ဓိယသုတ်

- ၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။
အမန္တုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသဏာရိတိ။
- ၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

- ၁၀၄။ ဝိသိယံ န မတ္ထု၊
စက္ခုမန္တယံ သိရိမတော။
သိဝိယံ န မတ္ထု၊
သဗ္ဗဘူတာနံ ဓမ္မိနော။
- ၁၀၅။ ဝေဿဘူယံ န မတ္ထု၊
နာတကယံ တပယိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓယံ၊
မာရဿေနာ ပမဒ္ဓိနော။
- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနယံ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏံ ဝုသီမတော။
ကယံပယံ န မတ္ထု၊
ဝိပုမုတ္တယံ သဗ္ဗမိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂါရသယံ နမတ္ထု၊
သကျုပ္ပတ္တယံ သိရိမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ။
သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဓနံ။
- ၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပယိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုကာယ၊
မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမယန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

၁၁၀။ တေ စညေ စ ဆမ္ပဒ္ဒါ၊
အနေကသတကောဋီသော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတ၊
ဝေသာရဇ္ဇေဟုပါဂဟာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဘာနန္တိ၊
အာသတံ ဌာနမုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟနံဒံ နဒန္တေတေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံ သ လက္ခဏေပတာ၊
သီတာနုဗျဉ္ဇနံ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာပေတဘသ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုဏော ဇေတေ၊
သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟာဗ္ဗ ဗာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပဏိဋ္ဌာ စ၊
တဏှာ လောကော စ မဂ္ဂိန္ဒြိယံ။
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေယာယာ
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒ္ဓဝတဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ တေ ပရာယဏာ။
တေသဟံ သိရဿ ပါဒေ၊
ဝန္ဓာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

၁၁၈။ ဝစယာ မနဿ စေတ၊
ဝန္ဓာမေတေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗဝရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အာရာဂေန သုခေန စ။

၈၂၂။ ပုရတ္တိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိတာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၈၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိတာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၈၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိတာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၈၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိတာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၈၂၆။ ပုရတ္တိမေန ဓာရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌဏော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရုဋ္ဌာက္ခော၊
ဣဝေရာ ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၈၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၈။ အာဏာသဌာ စ ဘူမဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိသာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣမ သာသနာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောစော ရောဂေ ဝိနဿဘု။
မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
သုခိ ဒိသာယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိယ၊
နိစ္စံ ဓုခာ ပစယိနာ။
ဧတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇ္ဇန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ၊
အာဠာနာဋိယသုတ္တံ နိဠိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
နိသိန္န ဌာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၈၃၃။ သေတ္တိနာ ဂဗ္ဘဝဋ္ဌာနံ၊
ယဉ္ဇ သာဓေတိ တခံဏေ။
ထေရဿဂုံလိမာလဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာဇေဇိ၊
ပနိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယဘော ဟံ ဘဂီနိ အရိယာယ ဇာတိတာ ဇာတော၊
နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇိဝိတာ ဝေါဇ္ဈေပတော၊ တေန သစ္စေန
သေတ္တိ တေ ဟောတု သေတ္တိ ဂဗ္ဘဿ။
အဂုံလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၁၃၅။ သံသးဓရ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဒ္ဓိဘွာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊
တံဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ၊
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

၁၃၇။ ဝေမာဒိ ဂုဏုပေဓံ၊
အနေတဂုဏသင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္ဇေ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိသင်္ခါတော၊

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဝီရိယံ ပိတိ ပဿဒ္ဓိ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

၁၃၉။ သမာဓုဒက္ခော ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊

သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ။

မုနိနာ သဗ္ဗဒက္ခာဘာ၊

ဘာဝိဘာ ဗာဟုလိကဘာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊

နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁။ ဧတသ္မိံ သမယေ နာထော၊

မောဂ္ဂဃာနဉ္စ ကဿံ။

ဂီလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနိဉ္စိတု၊

ရောဂါ မုစ္စိံသု တင်္ခဏေ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၃။ နေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊

ဂေလညေနာဘိပိဋိတော။

စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊

ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတုန အဗာဓာ၊
တမ္မာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
တိဏ္ဏန္တမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
ပတ္တာနုပုတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁—ပုဗ္ဗဏသုတ်

၁၄၆။ ယံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဏာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
ဘယပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။
သောကပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ တောဝတာ စ အမ္ပေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗဥမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပိုတ္တာ
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

- ၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တံ သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တံ တေ။
- ၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တံ သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တံ တေ။

- ၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၉။ မဟာကာရုဏိဓဏာ နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ဗါရမိ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္မောဓိမုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၆၀။ ဇယန္တော ဗေဒီယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိဝဇုနော။
ဝေဒေဝ ဇဟော ဟောတု၊
ဇယသ္မု ဇယမင်္ဂလေ။
- ၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လက္ခေ၊
သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ။
အဂ္ဂပ္ပတ္တော ငမောဒတိ။
- ၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပ္ပဘဒတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊
သုယိဋ္ဌံ ပြဟ္မစာရိသု။
- ၁၆၃။ ပဒက္ခိတံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောဏမ္မံ၊ ငဏိမိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၂၀၀ သိဒ္ဓိဆယ်စောင်တွဲ

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကဘ္ဘာန၊
လဘန္တထွေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဠာ ပုဒ္ဓသာသနေ၊
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဥာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ၊

ပရိတ်ကြီးမီးဋ္ဌိတော် ပြီး၏။

၈-မစ္ဆရာဇပရိတ်ပါဌ်

- ၁။ ဝဿပယံ ဂိဒ္ဓာနေပိ၊ မစ္ဆရာဇမဟာဒယော၊
သုတ္တဿဘေဇသယဿ၊ သုတ္တန္တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၂။ ပုနာပရိယဒါဟောမိ၊ မစ္ဆဒ္ဓဇာ မဟာသရေ၊
ဥဏှေသုရိယသန္တာပေ၊ သရေဥဒကဿိယထ။
- ၃။ တတောကကာစဂိဇ္ဈာ၊ ကင်္ကာကုရုသေနဏာ၊
ဘက္ခသန္တိ ဒိဝါနတ္တိ၊ မစ္ဆဥပနိ သိဒ္ဓိယ။
- ၄။ ဧဝံ စိန္တေ သဟံ တတ္ထ၊ သဟဉာတိဟိပိဋ္ဌိဘော၊
ကေနုနုခေါဉ္ဇပါယေန၊ ဉာတိဒုက္ခောပမောစယေ။
- ၅။ စိန္တယိတူာန မေတ္တံ၊ သစ္စံ အဒ္ဓဿ ပဿယံ၊
သစ္စေဌတူာ ပမောစေသိ၊ ဉာတိနံ တံ အဘိက္ခယံ။
- ၆။ အနုဿရိတူာ သတံ ဓမ္မံ၊ ပရမတ္ထံ ဝိစိန္တယံ၊
အာတာသိ သစ္စကိရိယံ၊ ယံ လောကေဓုဝ သဿတံ။
- ၇။ ယတော သရာမိ အတ္တနံ၊ ယတောပတ္တောသ္မိ ဝိညုတံ၊
နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ၊ ကောဏိပိ ဟိသိတံ၊
ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဇ္ဇေန္နာ အဘိဝဿဘူ။
- ၈။ အဘိတ္တန ယ ပဇ္ဇေန၊ နဓိကာတဿနာသယ၊
ကာကံသောကာယ ရန္တေဟိ၊ မစ္ဆေသောကာ ပမောစယ။

၂၀၂ သိဒ္ဓိဆယ်စောင်တွဲ

၉။ သဟဏတေ သစ္စဝရေ၊ ဇုဇ္ဈန္ဒော အဘိဂဇ္ဈိယ၊
ထလံနိန္ဒူ ပူရေန္တော၊ ခဏေန အဘိဝဿထ။

၁၀။ ဇဝရူပံ သစ္စဝရံ၊ ကဇ္ဇာဝီရိယ မုတ္တမံ၊
ဝဿပသိ မဟာမေဿံ၊ သစ္စာတေဇ ဗလဿိတော၊
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ သော မေ သစ္စပါရမီ။

စရိယပိဋက မစ္ဆရာဇပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၉-ဓာရဏပရိတ် ဟူ၍

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော
ကာတုံ၊ တထာ မေ ဟောတု။

၂။ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပဋိဟတံ ဉာဏံ၊
အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပဋိဟတံ ဉာဏံ၊
ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပဋိဟတံ ဉာဏံ။

၃။ ဣမေဟိ တိဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္ဓာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ
ဘဂဝတော သဗ္ဗံ ဓာယစမ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏနုပရိဝတ္တံ၊
သဗ္ဗံ ဝစီကမ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏနုပဋိဝတ္တံ၊ သဗ္ဗံ မနောတမ္ပံ
ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏနုပရိဝတ္တံ။

၄။ ဣမေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္ဓာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ
ဘဂဝတော နတ္ထိဆန္ဒဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ၊
နတ္ထိ ဝီရိယဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝိသေသနာယ ဟာနိ၊ နတ္ထိ
သမာဓိဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝိမုတ္တိယာဟာနိ။

၅။ ဣမေဟိ ဒွါဒသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္ဓာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ
ဘဂဝတော နတ္ထိ ဒဝါ၊ နတ္ထိ ရဝါ၊ နတ္ထိ အပုဋ္ဌါ၊ နတ္ထိ
ဝေဂါယိတတ္ထံ၊ နတ္ထိ အဗျာဝဋ္ဌမနော၊ နတ္ထိ အပုဋ္ဌိသင်္ခါနုပေက္ခာ။
ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္ဓာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ
ဘဂဝတော နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

၆။ နတ္ထိ တထာဂတဿ ဓာယဒုစရိတံ၊ နတ္ထိ တထာ-
ဂတဿ ဝစီဒုစရိတံ၊ နတ္ထိ တထာဂတဿ မနောဒုစရိတံ၊
နတ္ထိ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ
အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ

ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ
ကာယကမ္မံ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ
ဝစီကမ္မံ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ
ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ ဣမံ ဓာရဏံ အဗ္ဗိတံ အသမံ
သဗ္ဗသတ္တာနံ တာဏံ လေဏံ သံသာရဘယဘိတာနံ အဂ္ဂံ
မဟာဓတဇံ။

၇။ ဣမံ အာနန္ဒ ဓာရဏပရိတ္တံ ဓာရေဟိ ဝါရေဟိ
ပရိပုစ္ဆာဟိ။ တဿ ကာယေ ဝိသံ နုကဗေယျ၊ ဉဒေစ န
လဂ္ဂေယျ၊ အဂ္ဂိ န ခုဒ္ဒဟယျ၊ နနာဘယဝိကော၊ န ကောဟာရ-
ကော၊ န ဒွိဟာရကော၊ န တိဟာရကော၊ န စတုဟာရကော၊
န ဥမတ္တကံ၊ န မုဠကံ၊ မနုဿေဟိ အမနုဿေဟိ န ဟိံသကာ။

၈။ တံ ဓာရဏပရိတ္တံ ယထာ ကတမေ၊ ဇာလော မဟာ-
ဇာလော၊ ဇာလိခတ္တ မဟာဇာလိခတ္တံ၊ ပုဂ္ဂေ မဟာပုဂ္ဂေ၊
သမ္ပတ္တေ မဟာသမ္ပတ္တေ၊ ဘူတင်္ဂိတမင်္ဂလံ၊ ဣမံ ခေါ ပနာနန္ဒ
ဓာရဏပရိတ္တံ သတ္တသတ္တတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋီဟိ ဘာသိတံ၊
ဝတ္တေ အဝတ္တေ၊ ဂန္ဓဝေ အဂန္ဓဝေ၊ နောမေ အနောမေ၊
သေဝေ အသေဝေ၊ ကာယေ အကာယေ၊ ဓာရဏေ အဓာရဏေ၊
ဣလိ မိလိ၊ တိလိ မိလိ၊ ယောရုက္ခေ မဟာယောရုက္ခေ၊
ဘူတင်္ဂိတမင်္ဂလံ။

၉။ ဣမံ ခေါ ပနာနန္ဒ ဓာရဏပရိတ္တံ နဝနဝုတိယာ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋီဟိ ဘာသိတံ။ ဒိဋ္ဌိလာ ဒဏ္ဍိလာ မန္တိလာ
ရောဂိလာ ခရလာ ဒုဋ္ဌိလာ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ တေ
ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဓာရဏပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပရိတ်ကြီးအနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြာဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ
ဌေသျှ၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာတို့၌။ ဒေဝဘာ၊ နတ်တို့
သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သဂ္ဂမမာက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ဝေးတော်မူတတ်သော။
သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောဘုံ၊ နာအံ့
သောငှာ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။
သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အို-နတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။
ဓမ္မဿဝနကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါဟည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။
အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ
ထိုက်တော်မူထသော။ အရတော၊ သံသရာစက်၏ အကန့်
ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ
မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။
တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထ ဝါ၊ ဤစကြာဝဠာ၌၎င်း၊ လောဏန္တရေ ဝါ၊
စကြာဝဠာ တပါး၌၎င်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။
သန္တဝိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သော။ တိသရဏသရဏာ၊
ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သော။ ဘုဒ္ဓာ၊
မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့
သည်၎င်း။ အဘုဒ္ဓာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ယေ

ဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ ဗျာဠိ၊ လောကီကျေးဇူး လောကုတ္တရာ
 ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ တေ
 ဒေဝါစ၊ ထို နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရကနကမယ၊ မြတ်သော
 ရွှေစိုင်းအတိဖြစ်ပြီးသေး။ မေရုရာဇေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၌။
 ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်
 သော နတ်တို့သည်၎င်း။ သန္တောသဟေတု၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်ထသေး။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊
 မြတ်စွာဘုရား ကောင်းတော်ကို။ သေတုံ၊ နာအံ့သေးငှာ။ သမဂ္ဂါ၊
 အညီအညွတ်။ အယန္တု၊ လာသတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ က္လဝါဠေသု၊
 ကြောင့်တို့၌။ ယက္ခာ စ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့
 သည်၎င်း။ ဗြဟ္မနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ် သိမ်း ကုန် သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။
 သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသကော၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်ထ
 သော။ ယံ ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်။
 အတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံ ပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ အနုမ ဒိတု၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အရက္ခောသု၊ ဇောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။
 ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒ ရဟိတော၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ
 ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿ စ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောကဿ စ၊
 လူအများ၏၎င်း။ ဝုဗ္ဗိ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော

အခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနုမ္ပိ စ၊ သာသနာ
တော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကို၎င်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

ဂ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ သက္ကာ၊ သုခ၊ ချမ်းသာ
ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊
အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနိသ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ဇ။ ဣဇတော ဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတော ဝါ၊ ခိုးသူ
ဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတော ဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿတော ဝါ၊
လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ မီးဘေးမှ၎င်း။
ဥဒဏတော ဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိသာစတော ဝါ၊ မြေဘူတီ
ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတော ဝါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။
တဏှကတော ဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှ၎င်း။ နုက္ခတ္တတော ဝါ၊
မကောင်းသော နုက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒရောဂတော ဝါ၊ ဇနပုဒ်၌
ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ မသူတော်တို့၏
တရားဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓိဉ္စိတော ဝါ၊ မှားသော အယူဘေးမှ၎င်း။
အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊ မသူတော်ဘေးမှ၎င်း။ ဧဏ္ဏ၊ ဟတ္ထိ၊ အဿ၊
မိဂ၊ ဂေါဏ၊ ကုက္ကုရ၊ အဟိ၊ ဝိစ္ဆိက၊ မဏိသပ္ပ၊ ဒီပိ၊ အစ္ဆ၊
တရစ္ဆ၊ သုကရ၊ မဟိံသ၊ ယက္ခ၊ ရက္ခာသဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊
ကြမ်းသော မြင်း၊ ကြမ်းသောသား၊ ကြမ်းသောနှား၊ ကြမ်းသော
ခွေး၊ ကြမ်းသောမြေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသောမြေစိမ်း

ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသောအောင်း၊ ကြမ်းသော
ဝက်၊ ကြမ်းသောကျွဲ၊ ကြမ်းသောဘီလူး၊ ကြမ်းသော ရေစောင့်
ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယတော ဝါ၊
အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှတိုင်း။ နာနာရောဂတော ဝါ၊
အထူးထူးသော ရောဂါဘေးတို့မှတိုင်း။ နာနာဥပုဒ္ဓဝတော ဝါ၊
အထူးထူးသော ဥပုဒ္ဓဝေါဘေးတို့မှတိုင်း။ အာရက္ခ၊ အစောင့်
အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တ၊ ယူကုန်လော့။

* (မင်္ဂလသုတ်၏ အနက် ရွေးက ဆိုခဲ့ပြီ။)

၂-ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကန မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
တော်၌ ဘုရားဆူ ကို တောင်းသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘယာဂတယ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသ ပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီ
တို့ကိုတိုင်း။ ဒသ ဥပပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီ
တို့ကိုတိုင်း။ ဒသ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထ
ပါရမီတို့ကိုတိုင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်သော။
သမတိသ ပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုတိုင်း။ ပဉ္စ
မဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီး တို့ကိုတိုင်း။
လောကတ္ထဝရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှါ
ကျင့်ခြင်း။ ဥာတတ္ထဝရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုး
စီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထဝရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုး
ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿော စရိယာယော၊ သုံးပါး
သော အကျိုးတို့ကိုတိုင်း။ ပစ္ဆိမဘေဝ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။
ဂစ္ဆေဝါကန္တိ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကိုတိုင်း။ ဇာတိံ၊

စွားခြင်းကို၎င်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သေခ တောထွက်ခြင်းကို၎င်း။
 ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။။ ဗောဓိ
 ဗလ္လဏံ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်
 ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗညုတ ဥာဏပုဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို
 သိတော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို
 ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း။ နဝလောကတ္ထရဓမ္မ၊ ကိုးပါးသော
 လောကတ္ထရတရားတို့ကို၎င်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး
 စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏
 ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာသိယာ၊
 ဝေသာလီပြည်၏။ တိဿ၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တေသု၊
 မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး။
 ငရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသွား
 ရှည်သောအသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရာ ဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်
 ကဲ့သို့။ ကာရုညငိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။
 ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍—

၂၆-၂၇။ ကောဋီသတသဟဿသု၊ ကုဋေ တသိန်းမျှ
 လောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ ကြောဝဠာ တိုက်တို့၌။
 ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ် ငရိတ်တော်၏။
 အဏံ၊ အဏာစက်ကို။ ပတိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလီယာ၊
 ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿဒုပ္ပိက္ခံ
 သမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ်သိင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ တိဝံဓံ၊
 သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္စ ယံ ဝေ ငရိတ္တံ၊
 အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ဧပံ၊ လျင်စွာ။
 အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်

ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၀။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေဥာဠာကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌ နိဗ္ဗတ္တနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့
သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာ
ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ ဧဝံ၊ နတ်တို့သည်
သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊
ဖြစ်ကုန်လော့။ အထာပိ၊ ထိုမြို့လည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊
နာကုန်လော့။

၂၁။ ဘူတာနိ၊ အို-နတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာ
ဟိ တသ္မာ ဧဝံ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊
နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။
မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါ စ၊ နေ့၌၎င်း။
ရက္ခော စ၊ ည၌၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊
သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ရဟန္တိ၊ ထောင်ကုန်၏။
တသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဧဝံ၊ ထိုသို့ ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။
အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခတာ၊
စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ ဝါ၊ နဂါးပြည်၊
 ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ယံ ဝိတ္တံ ဝါ၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာ
 သည်၎င်း။ ယံ ရတနံ၊ အကြင် အလေးအမြတ် သိုထားအပ်သော
 ရတနာသည်။ ပဏိတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ န နော အတ္ထိ၊
 မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ
 ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ အရဟံ စသော ကျေးဇူးတို့နှင့်
 ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊
 မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ တောင်းသော စီးပွားခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင် မင်းတို့၏အထွဋ်ဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်
 မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ချာဂ စသော ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်း
 ဖြစ်ထသော။ ဝိဆုဂံ၊ ချာဂ၏ ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော။ အမတံ၊
 သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏိတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေန၊ ဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
 တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာသည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မ-ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
 တရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယပ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ ခယတာ
 စသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊

သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသည်။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
သိသော အပိုင်းအခြားကို။ မလ္လန္တံ သိတတ်သော။ သုစိံ၊
စင်ကြယ်စွာထားသော။ ယံ သမာဓိံ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်
သောသမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏
အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏ ဟူ၍။ အာဟု၊
ဟောတော်မူပြီ။ တေန သမာဓိနာ၊ ထို အရဟတ္တမဂ်သမာဓိ
နှင့်။ သမော၊ တူသောသမာဓိသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ
ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ တရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-
အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ စင်ကြယ်ခြင်း စသော ရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓိတံ ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊
ဤသို့ မှန်သော ကောင်းကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသည်။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရား စသော သူတို့သည်။ ပသတ္ထော၊
ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား-အဋ္ဌသတံ၊ တရားရှစ်ယောက်
ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်စား။ ဧတ္တာရိ ယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်ကား။ တနည်းကား-တေ၊ ထို တရားရှစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ကွေဏယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်

ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊
 ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ပလဒနံ၊ များသော အကျိုး
 ရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဤမိ-ရတနံ-အယမိ
 ရတနဘာဝေ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း စသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
 သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမဿသနဗ္ဗိ၊
 ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဧဇ္ဇေန၊ ပြင်းစွာ
 သော။ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြု
 ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။
 တေ၊ ထို ရဟန္တာတို့သည်။ အတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယ၊ အစုံပြု၍။
 လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုခ၊ ကိလေသာ ကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတံ၊
 နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပတ္တိ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ၊
 အယမိ ရတနဘာဝေ ။ ဤ အရဟတ္တဖလသမာပတ် ဟူသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
 သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ဗုဒ္ဓိဿိတော၊ မြေ၌မြုပ်သော။ ဣန္ဒြိယလော၊ ကျောက်
 စာတိုင်သည်။ စောမ္ပိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော၊

ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိသာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿသိ၊ မြင်၏။ တံ သပ္ပရိသံ၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထို ကျောက်စာနှင့် တူ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မတုန်မလှုပ်သော သူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောဘု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယေ၊ အကြင် သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံ ပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပီ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထို သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ န အာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-

အယဗ္ဗိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤရုဏ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူခြင်း၊
တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။
ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စ၊ အတ္တ ဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော
အယူ၎င်း။ ဝိဝိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရုဏ်ပါးသော ဌာန၌ ယုံမှားခြင်း၎င်း။
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ၊ နှား၏ သီတင်းအကျင့် ခွေး၏ သီတင်းအကျင့်
စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟူသော အယူ၎င်း။
တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ကို၊ အဿ၊
ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏
ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။
အဿုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်
မှားသော အယူသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုမှားသောအယူကိုလည်း။
ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။
ဗုဒ္ဓုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဌာနာနိစ၊
လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ။
အာဗဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဇေ-သံဇာယ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်
ဖြစ်သော သံဇာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယဗ္ဗိ ရတနဘာဝေါ၊
ဤသုံးပါးသော သံသောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်း အစရှိသော ရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊
ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။

သုဝဏ္ဏိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယနဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာယ ဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်၎င်း။ ၂၀၊ ထိုမျှ။ စေတသာ ဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်၎င်း။ ပါလကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်၍လည်း။ စာရာတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထို မကောင်းမှုကို။ ငိုစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ငြိ။ ခိဉ္ဇပဿ၊ မြင်ဖြင့်မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတ၊ မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်သော အဖြူကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဗေဗ-သံဗဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနာဘ၊ ဝေါ၊ ဤသို့ ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏ္ဍိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာန မာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ၊ ဂိမ္မေ၊ အစဉ်းသော နွေလ၌။ ဗုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျားရှိသော။ ဝနပ္ပဂုဓမ္မံ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကော ယထာ၊ အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံ ဟိတဿ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှာ။ တထူပမံ၊ ထို တောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ ဒေသနာ
ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏၊
တောန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်သော။ ဝရည၊ မြတ်သော တရား
ကိုလည်း သိတော်မူတတ်သော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော
လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။
ဝရာဟဓော၊ မြတ်သော စီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်
သော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယံ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယဘေသာရိယတ္တိဘာဝံ
ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်း တည်းဟူသော
ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏၊ တောန
သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာဘို့သည်။ အာယတိကေ၊
လာလတ္တံ့သေး။ ဘဝသ္မိ၊ ဘဝ၌။ ဝိသတ္တဝိတ္တာ၊ တပ်ခြင်း
ကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ ဧတသံ၊ ထို ရဟန္တာဘို့အား။ ပုဗ္ဗဏံ၊
ရှေး၌ဖြစ်သော ကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ၊ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌
ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခီဏပီဇာ၊ ကုန်ပြီ
သော ကံဟူသော မျိုးစုံရှိကုန်သော။ အဝိဇ္ဇင်္ဂိသန္တာ၊ ဘဝ

သစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓီရာ၊
ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထို ရဟန္တာတို့သည်။ အယံ
ဒေဝပါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။
နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော
သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယံ မ္ပိ ရတနာဘာဝေ၊ ဤဘဝ
သစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော
ကောင်းကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရွှေစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်၎င်း။
ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။
တေ မယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့
သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းသော။
ဒေဝမနုဿဉ္စတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမရိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရွှေစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်၎င်း။
ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။

တေ မယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော
ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်း
ထသော။ ဒေဝမန္တဿပူဇိတံ၊ နတ်တို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်၎င်း။
ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ
မယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။
တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။
ဒေဝမန္တဿပူဇိတံ၊ နတ်တို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃသ-သံဃာ
တော်ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတိတော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-မေတ္တသုတ်အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊
အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ ဝါ ဘုမ္မစိုးနတ်

တို့သည်။ ဘီသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝ
ဒဿန္တိ၊ မပြုဝံ့ကုန်။ ယမ္ပိ စေတ-ယမ္ပိ စ ဝေ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်တို့သာလျှင်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။
အတန္တိဘော၊ မပျင်း မရိသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လ
ပြုသောသူသည်-

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုဒတ္တာစ၊
အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်း
သော အိပ်မက်ကို။ န ပဿဘိ၊ မမြှင်မက်။ ဝေမာဒိဂုဏ္ဏပတံ၊
ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို
မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတေတိကောင်းတို့၊ မယံ၊
ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံ ပဒံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။
အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေဓံ၊ အာရုံပြုသော
အားဖြင့် ထပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။
အတ္တကုသလန၊ အစီးအပွား၌ လိမ္မာသော သူသည်။ အနုကိသံ၊
ပြုအပ်၏။ သက္ကော စ၊ ပြုခြင်းငှာ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇ စ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
သုဟုဇ္ဇ စ၊ ကောင်းစွာဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
သုဝဇောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
မုဒု စ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုကိမာနိ စ၊
မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကော စ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရော စ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ အပ္ပကိစ္စော စ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

သလ္လဘူက ဝုတ္တိ စ၊ ဝေါသော အသက်မွေးခြင်း သည်လည်း။
 အဿ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယာ စ၊ ငြိမ်သက်သော လူငြိမ်းသည်
 လည်း။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကော စ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်
 လည်း။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။ အဗ္ဗဂဗ္ဗော စ၊ မကြမ်းတမ်းသည်လည်း
 အဿ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနန္တဂိဇ္ဈေါ စ၊ မမက်
 မောသည်လည်း။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသော အမှုဖြင့်။ ဝိည၊ ပညာ
 ရှိကုန်သော။ ပရ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ ဥပဓဒယျ၊ ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သော
 အမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း။ န စ အာစရ၊ မကျင့်
 ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တာ၀ါတို့သည်။ သုခိနာ
 ၀ါ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၎င်း။ ခေမိနာ ၀ါ၊ ဘေးမရှိကုန်
 သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိဘတ္တာ၊ ချမ်းသာ
 သော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘာန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေ ကေဝိ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ပါ၊ နိဘူတာ ၀ါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိကုန်သော
 သတ္တာ၀ါတို့သည်၎င်း။ တသာ ၀ါ၊ လန့်တတ်သော သတ္တာ၀ါတို့သည်
 ၎င်း။ ထာဝရာ ၀ါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော သတ္တာ၀ါတို့သည်
 ၎င်း။ ဒီသာ၊ ရှည်ကုန်သော။ သေ သတ္တာ ၀ါ၊ အကြွင်း သတ္တာ၀ါ
 တို့သည်၎င်း။ မဟန္တာ ၀ါ၊ ကြီးသော သတ္တာ၀ါတို့သည်၎င်း။
 မဇ္ဈိမာ ၀ါ၊ မတို၊ မရှည်၊ မကြီး၊ မငယ်သော သတ္တာ၀ါတို့သည်၎င်း။
 ရဿကာ၊ တို့သော သတ္တာ၀ါတို့သည်၎င်း။ အဏုသုဿာ စ၊
 ကြုံသော သတ္တာ၀ါ၊ ဆူးသော သတ္တာ၀ါတို့သည်၎င်း—

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ ဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တ ဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဓူရ၊ အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ သတ္တ ဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ သတ္တ ဝါ၊ သို့ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာ ဝါ၊ ဖြစ်ပျိုးသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း။ သမ္ဘဝေသီ ဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း။ တနည်းကား—သမ္ဘဝေ၊ သုဏ်၌၊ သီဝါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိသတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ငရံ၊ သူတပါးကို။ န နိကုဗ္ဗဿ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ဂတ္ထဝိ၊ တစုံတခုသော အမှု၌။ နံ၊ ထိုသူတပါး ကို။ ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ်ချယ်သော ကောင်းဖြင့် ၎င်း။ ပဋိသည-ပဋိသညာယ၊ အမျက်ထွက်သော အမှတ် ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ နာတိမညေထ၊ မထိမ့်မြင် မအောက် မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နိဗ္ဗန္ဓေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ကေပုတ္တံ၊ တယောက်တည်းသော သားကို။ အာယုသာ၊ အသက် ကြောင့်။ အနုရေက္ခယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့။ ဝေမ္ဘိ၊ ထို့အတူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ ဧတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အစောစ၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိယဉ္ဇ၊
ဖိလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသို့၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌။ အသမ္မာဓံ၊
ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိစသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း
မရှိစသော။ အသုတ္တံ၊ အပရန်လည်း မရှိစသော။ အပရိမာဏံ၊
အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္စ၊
မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေ၊ ကင်းသော
ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဝတော၊ ထိုမျှလောက်။
တိဋ္ဌံ ဝါ၊ ရပ်လျက်သော်၎င်း။ ဧရံ ဝါ၊ သွားလျက်သော်၎င်း။
နိသိန္ဓော ဝါ၊ ထိုင်လျက်သော်၎င်း။ သယာနော ဝါ၊ လျောင်း
လျက်သော်၎င်း။ ဧတံ သတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော သတိ
ကို။ အဓိဋ္ဌယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံ ဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာ
စိတ်နှင့် ယှဉ်၍ နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်း
ဟူ၍။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသော အယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။
သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနန၊ မဂ်ပညာနှင့်။
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဇာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာ
တာမတို့၌။ ဂေမံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ငိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။
သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘေသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌။ ငဋ္ဌိသန္ဓေ
နေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇေတု၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ န ဟိ ဧဟံ၊
မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသဘာတီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
လျင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ သောရံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ၊
အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရူးကဲ့သို့။
ယံ၊ အကြင် ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်ဖျက်၏။
သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တံ၊ အာဏာခေတ်ဖြစ်သော
ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြွေဆိပ်မှကြွင်းသော။ ပရိယသဉ္စာပိ၊
ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊
ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ နိဝါဒေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။
တံ ပရိတ္တံ၊ ထို ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုခဘင်္ဂ
ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဘဏာမ၊ ရွာကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခဟိ၊ ဝိရူပက္ခ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဆေပထေဟိ၊ ဆေပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊
ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊
ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏ္ဍာဂေါဘမကေဟိ စ၊
ကဏ္ဍာဂေါဘမက နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊
ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါ

တို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟံ၊ အခြေလေးခုရှိသော
 သတ္တဝါတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟံ၊ များသောအခြေရှိသော
 သတ္တဝါတို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါ
 သည်။ မးဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော၊
 အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော။ သတ္တဝါသည်။ မးဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ
 သတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသော အခြေရှိသော
 သတ္တဝါသည်။ မးဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ပေသိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်
 ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်း
 မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော။ ဘဒြးနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။ ငသန္တု၊
 မြင်စေကုန်သတည်း။ ဂိဉ္ဇိ၊ တစိုးတစီမျှ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။
 မာ အဂမာ၊ မရောက်ကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
 ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ မရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။
 အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ မရှိ။
 သံသော၊ သံသာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း
 ဖြစ်သော ကိလေသာ မရှိ။ သရိသပါနိ၊ ကင်းသန်းတို့သည်၎င်း။

အဟံ၊ ခြွေသည်၎င်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုဇွန်သည်၎င်း။ သတပဒီ၊
ကင်းခြေများသည်၎င်း။ ဥဏ္ဍာဘီ၊ ပင့်ကူသည်၎င်း။ (ပင့်ကူနက်
လည်းဟူ။) သရဗူ၊ တက်တူသည်၎င်း။ (အိမ်ခမြှောင်လည်းဟူ။)
မုသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း
ဖြစ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ တဘာ၊
ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို ကတံ၊
ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ငဋိက္ကမန္တ၊ ဖဲလေကုန်
လော့။ သော အဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ ဝိပဿိ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊
ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်အနက်

၆၆-၆၇။ ဘောဓိသမ္ဘာဓေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်
အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပုရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထားသော။
မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်ထသေး။
ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာနုက္ခံ၊ စီရင်အပ်
သော စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား
လောင်းကို။ ဝနစေရာ၊ ဘောမုဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်
စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။

ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောဒု၊ နေဝ သိက္ခိံသု၊ မတဘိ
 နှိင်ကုန်။ ပြဟ္မဒန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တရား ဟူ၍။ အက္ခာတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို မောရသုတ်ပရိဘိတော်ကို။
 ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
 ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ကေခုဇာ၊
 မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိယဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏
 အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပကာသော၊
 မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤ နှမင်းသည်။
 ဥဒေဟံ၊ တက်လတ်၏။ တံ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိယဝဏ္ဏံ၊
 ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပကာသံ၊
 မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နှမင်းကို။
 အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊
 တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တ၊ စောင့်အပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိယာဓေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ပြာဟ္မဒဏာ၊ မဆောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး
 ထသော။ ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်း
 သောဘုရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
 အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ စ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။
 မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်လေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာ
 သေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး

ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိပုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ
လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း
သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိပုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ
ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သေနာသေနာယ၊
အစာ ရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ ကြွမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ ကေရာဇာ၊
မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိယဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏
အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပတာသော၊
မြေ့ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်း
သည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ၊ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိယဝဏ္ဏံ၊
ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပတာသံ၊
မြေ့ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။
အဟံ၊ ငါသည်။ နယောမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တံ၊
တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ပုတ္တာ၊ စောင့်အပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမ၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြဟ္မဏာ၊ မတောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး ထသော။
ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မ၊
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂ္ဂ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။
တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။
မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက် ကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။

နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊
 အရဟတ္တဝိညာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိနံ၊
 ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊
 အရဟတ္တဝိညာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောဓေ၊ ထိုဥဒေါင်း
 မင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ဓာတု၊ ပြု၍။
 ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အတပ္ပယံ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရ ပရိတ်တော်သည်
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာဓေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အဆောက်အဦ
 ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။
 ဝဋ္ဋာဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊
 ဘုရားလောင်းကို။ ယဿ ပရိတ္တဿ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။
 တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂံ၊ တောမီးသည်။
 ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။
 ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏
 ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်ထားသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထားသော။

မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိထသော။ တံ ပရိတ္တံ၊
ထိုင်မင်းပရိတ်ကို၊ ဟေ၊ အရှင်သုဘော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏေ၊ သီလ၏ ကျေးဇူး
သည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ် နှလုံး
စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဓယာ စ၊ သတ္တဝါတို့အား
သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော
သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စတရိယံ၊ သစ္စာ
ပြုခြင်းသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၄။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏ အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗဒက၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊
သစ္စာ၏အစွမ်းကို။ အဝဿယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကရိယ၊ သစ္စာ
ပြုခြင်းကို။ အာကာသိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အို-ဘောမီး။ မေ၊ ငါတို့၏။ ပက္ခာ၊
အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။ မေ၊
ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွား
တတ်နိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာ စ၊ အမိ အဘတို့သည်
လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အို-ဘောမီး။
ပဋိက္ကမ၊ မကြံ့လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ မယာ၊
ငါဦးမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။
သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခါ၊
တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတ္တာ၊ ဆောက်၍ ဝဇ္ဇေသိ

ယထာ၊ ဖဲကြည်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇာလိခေတာ၊ ကြီးသောအလျှံ
ရှိသော။ သိခိ၊ တောမီးသည်။ သောဠသကရိသာနိ၊ တဆယ်
ခြောက်မင်း ပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြည်လေ၏။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။
သမော၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီ
သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ၊ ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဇေဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင်ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿ၊
ချစောနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊
တောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်။ ဘူမိယံ ဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော
အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့ကြောင့်
ဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေ၊
တည်းသော ကုန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။
ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။
တံ ပရိတ္တံ၊ ထို ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်
တောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀ - ၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ။ အရှင် မဟာကဿပ။
ညဒိ ဇေဂ္ဂံ၊ ဤ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ မယာ

အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊
 ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းတား - ဘန္တေ မဟာတဿပ၊ အရှင်
 ဟောတဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဇေဋ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ မေ၊ ငါ၏။
 သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်တား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊
 တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိတဿ၊ အနာထငိုဏ်
 သေဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ၏။ တတြ
 ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့ကို။ အမန္တေသိ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တတိ၊
 ဪဩ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စယောသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။
 အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတဗ္ဗံ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံသာနတ်
 အသုရာတို့၏ စစ်သည် သည်။ သမုပဗျူဠော၊ ဆောင်းစွာတက်
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏ ဣန္ဒြော၊ အရှင်ဖြစ်သော။
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။
 သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်ပြေအရပ်၌။ သွားကုန်သော။ ဝါ ဒေဝါနံ၊

သင်နတ်တို့အား။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
 ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော
 ဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊ အဏယ်၍။
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိ သမဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။
 မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ၊
 ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ၊
 အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော
 ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿာ၊
 ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။
 ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အဏယ်၍။
 နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်
 မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။
 ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊
 ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ
 ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော
 ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿာ၊
 ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။
 ပဟိယိဿာ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၃။ ပဇာတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်
 လော့။ ဟံ၊ သင့်စွာ။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်
 သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်
 ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်
 ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောဟံသော ဝါ၊ အကြင်
 ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။
 သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောဟံသသည်။ ပဟိယိပဿတိ၊
 ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည် ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိ
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဤသာသ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။
 ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊
 ကြည့်ကုန်လော့။ ဟံ၊ သင့်စွာ။ ဤသာသ၊ ဤသာန အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊
 အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောဟံသော
 ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊

ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ယဘ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။
ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။
နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊
အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံ ခေါ် ပန ဇေဂ္ဂံ၊
ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့
အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်
သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ် အမည်ရှိသော။
ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊
ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်
ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကယတံ ဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံ ဘယံ ဝါ၊
အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်
ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော
ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိယတိ၊
ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။
ပဟိယေဇာပိ၊ မပျောက်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထို ပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ
ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မတင်းသော ဓာတ်ရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊
မတင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမေဟော၊ မတင်းသော

မောဟနိ၏။ ဘိရု၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်ထရန်
ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။ ပဿာယိ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အရညာဂတံ ဝါ၊ ဘောဉ္ဇမူလည်း နေကုန်ထသော။
ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထသော။
သုညာဂါရတာနံ ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မူလည်း နေကုန်
ထသော။ တုမာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်း
သည်၎င်း။ ဆမ္ဘိဘတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထရန်ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း။
လောမဟံသော ဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
သစ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ တသ္မိံ သမဇယ၊
ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိဘတ္တံ၊ လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ
မမံ ဝေ၊ ငါတုနား၏ ဂုဏ်ကိုသလျှင်။ အနုသရေယျာထ၊
အောက်မေ့ကုန်လော့—

၈၈။ “သော ဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊
ကိလေသာရန်တို့ကို သတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊
သံသရာစက်၏ အထန်အသတ်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါး စသော ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်း
မှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်
မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
ကောင်းစွာ သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့
ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ

မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏဘဏ္ဍယ်ငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာ
 စရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်သော
 ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား—
 ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော
 ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက၊ ရူပလောက၊
 အရူပလောက၊ တနည်းကား—သိတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊
 ဩကာသလောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်
 သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။
 သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော
 တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊
 အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္ပသာရထိ မည်တော်မူ၏။
 တနည်းကား—သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ
 မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေဒနယုံ
 သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ပုရိသ
 ဒမ္ပသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္ပသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်
 မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာန
 မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ တနည်းစား-ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့
ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။
သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူး
အပ်သော ပါရမီ ဟူသော ဘုန်းရှိတော် မူသောကြောင့်လည်း။
ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏
ဂုဏ်ကိုသလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟံ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟုန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။
ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော
လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
ဘင်္ဂိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သေ၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ လောမဟံသ
သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ ဝေ၊ အကယ်၍၊ နော
အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်
မေ့မိကုန်သည့်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါ ဟောတော်မူအပ်သော တရား
တော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာ ထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွက္ခာတော၊
ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။
သန္တိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ အကလိကော၊
အခါမလပ် အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဟိပဿိကော၊ လာလှည့်
လှည့် ဟူသော စကားကို ဆိုထိုက်၏။ ဩပဒေယျိကော၊
နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ - ငွေအတ္တံ၊
အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညူဟံ၊ မဂ္ဂဌာန်လေးယောက်။

ဗလဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း ယော လောဟံသော ဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောဟံသ သည်။ ဗဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မဘရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ နော အနုဿာရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက် မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃာ၊ ငါတပည့်သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့—

၉၄။ “ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သုပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့် တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဥဗ္ဗုပ္ပုပ္ပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဥယပ္ပုပ္ပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သာမိစိပ္ပုပ္ပန္နော၊ အရိုအသေ ပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန် သော။ ယဒိဒံ-ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ယောက်ျားမြတ်၏

အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပုရိသပုဂ္ဂလ၊ ထိုလေးပါး
 အစုံဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့
 တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ သော သာဝက
 သံသော၊ ထို တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်ကား။ အာဟု
 နေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဘုနေယျော၊
 ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော ပစ္စည်းအထူးဖြစ် ပူဇော်
 ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်၏။
 အဉ္စလိကရဏ္ဍိယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊
 လူအများ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု
 ၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေဆောင်း သဘွယ်သည်။ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊
 ဤသို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ကုန်သော။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏
 ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ကဲ့အား။
 တံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
 အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော
 လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။
 ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ
 သည်။ ပဟိယိဿတိ ပျောက်သတ္တံသတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်း
 သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့။
 တထာဂတော၊ ဝိပဿီ အာရုံသော ရှေ့ဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့
 ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။
 အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မထိုက်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို
သိတော်မူတတ်၏။ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂ ရှိ၏။
ဝိတဒေါသော၊ ကောင်းသော ဒေါသရှိ၏။ ဝိဘမောဟော၊
တင်းသော မောဟရှိ၏။ အဘီရု၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘိ၊
ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသိ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယံ၊
မပြေးတတ်။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ငဟိယိဿဟိ၊ ပျောက်
လတ္တံ့သတည်း။

၆၇။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကား
ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊
ဤသို့သော စကားကို။ ဝတ္တာနု၊ မိန့်ဦး၍။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရံ၊
တပါးသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေ ဝါ၊ တော၌၎င်း။
ဣန္ဒြေမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဂါရေ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်
ရာအရပ်၌၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ တုမေ၊ သင်တို့
သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။
ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နော သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၆၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော။ နရာသတံ၊
လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။
စေ၊ အကယ်၍။ နော သရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊
ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျ နိကံ၊ သံသရာမှထုတ်
၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်
ထသော။ မွေ၊ စာအားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့
ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်
ထသော။ (ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေ။) သုဒ္ဓေသိတံ၊
စောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ ဝေ၊
အကယ်၍။ နော သရယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊
ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။
ပုညက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွားရာ လယ်ယာမြေကောင်း သဘွယ်
လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ဂုဏ်ကို။ သရယျာထ၊
မအောက်မေ့မိကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်၏
ဂုဏ်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သရန္တာနံ၊
အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သော၊ ထို ဘဟ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။ န ဟေသဘိ၊
မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဇေဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈-အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်

၁၀၂-၁၀၃။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတေ၊
 တောင်းမှု ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော။ သာသနာ၊ သာသနာ
 တော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စက္ကဟိ၊
 ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါတို့၌။
 ကိပ္ပိယကာရိတိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။
 အမနုဿေဟိ၊ တိလူးတို့သည်။ တဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။
 ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့ကို။ အဟိံသာယ စ၊ မညှင်းဆဲစိမ့်သော
 ဌာသင်း။ ဂုတ္တိနု စ၊ စောင့်စိမ့်သောဌာသင်း။ မဟာဝိရာ၊
 ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံ
 ပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေဟိ၊
 ဟောတော်မူပြီ။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို အာဠာနာဠိယသုတ် ဓရိတိ
 တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်စောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။
 သိရိမဒတာ၊ ဘုန်းကြိုက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။
 ဝိပဿိယစ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနု
 ကမ္မိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။
 သိဝိဿာပိ စ၊ သိဝိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နာဘကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
 တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။

ဝေဿဘူဿ ငါ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာ ငမ္ဘိနော၊ မာရ်စင်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြဟ္မဏဿ၊ မဆောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။ ဝုသီမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီတော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သုံးပြီးသော ဧဝံ ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကောဏာဂမနဿ ငါ၊ ကောဏ္ဍာရုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမှ။ ငိပ္ပမုတဿ၊ ဆင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿဗေဿ စ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင် ရှိထသော သီရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီး ထသော။ နယ စပိ ဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။

ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။
တေ ဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အ-ပိသုဏ္ဍာ၊ ချောပစ်သော
စကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမြို့။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။
ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွှံ့ကြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊
စရကတဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံဘော် မူလသော။ မဟန္တာ၊
မြတ်စွာထသော။ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွှံ့ကြောက်ခြင်း
ရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်တို့၏။ ဟိတံ၊ အစိုးအပွားလည်း
ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အမျိုးလည်း ဖြစ်ထသော။
ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ စ၊ ထို ဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား
ခုနစ်ဆူတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ အနေကသတ
ကောဋီယော၊ အကုဋေအရာမတ များကုန်ဘော။ သမ္ပုဒ္ဓါ စ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ သမာ၊ ပစ္စေတဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်
မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိတာ၊ ကြီးသော
တန်ခိုး ရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ဒသဗလူပတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနဌာန အစရှိသော
အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်။
ဥပဝတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ အာသဘံ၊

ပုရိသဥဘ၏အဖြစ် တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော
သဗ္ဗညုတဉာဏ်။ ပဋိဘနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ တေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ ပရိသာသု၊
ပရိသတ်တို့၌။ ဝိဘသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒိ၊
ထေသရာဇ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့
မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော စမ္မစကြာတရား
ဘော်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ ဟူလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယဏာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော်မူသော
ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ် ရှစ်ပါး ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ ဗာတ္ထိ သလက္ခဏပေတာ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော လက္ခဏာ
ကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ပျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏
အရောင်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊
ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်း
သော တရားကို သိဘိတိကုန်၏။ ဝိကာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော
အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာန်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော် အရောင်လည်း
ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။
မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဗုဒ္ဓာ၊

ကြီးတော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏီသာ၊ မျှားသော
ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓိဆု၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနီ
ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို
ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
ဒီပါ စ၊ ကျန်းလည်း မည်ကုန်၏။ နာထာ စ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း
မည်ကုန်၏။ ဗတိဋ္ဌာ စ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ တာဏာ စ၊
စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာ စ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း
မည်ကုန်၏။ ဂထိ စ၊ လားရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓု စ၊
အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ ဧဟေဿာသာ စ၊ မြတ်သောလေးသမား
လည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာ စ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။
ဟိဘေသိနော စ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ သဒေဝဏဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။
ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောက်ျားတစ်ဦးထက် မြတ်ကုန်
သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။
သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယနေ၊
အိပ်သောအခါ၌၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌၎င်း။ ဌာနေ၊
ရပ်သောအခါ၌၎င်း။ ဂမနေ စာပိ၊ သွားသောအခါ၌၎င်း။
သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသော စေဝ၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း။
မနုဿာ စေဝ၊ မနောဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း။ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တတရော၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်
ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်
စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊
စောင့်အပ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ သန္တော စ၊ ငြိမ်သက်သည်၎င်း။
သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုတ္တာ စ၊ ကင်းလွတ်
သည်၎င်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂါဝိနိမုတ္တာ စ၊ ခပ်သိမ်း
သောအနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိတော စ၊
ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်း
သောရန်ကို၎င်း အတိက္ကန္တော စ၊ လွန်နိုင်သည်၎င်း။ နိဗ္ဗုတောစ၊
ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန စ၊ သီတင်း
ဖြင့်၎င်း။ သစ္စေန စ၊ သစ္စာဖြင့်၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ၊ သည်းခံ
ခြင်း မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့
သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန စ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ အာနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မြက်နှာ အဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိတံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့
သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရော
ဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။
အမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးကုန်သော၊ ဒေါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့
သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း။
အနာမရိသဖြင့်၎င်း။ သုခနုစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။ အနာမရိစ၊
အနာမရိသဖြင့်၎င်း။ သုခနုစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊
ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိ' ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အနာမရိစ၊
အနာမရိသဖြင့်၎င်း။ သုခနုစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊
ငါတို့ကို၊ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌။ ဓာသုဋ္ဌော
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓာသုဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း။ ဒက္ခိဏန၊
တောင်မျက်နှာအဘို့၌။ ဝိရုဋ္ဌဇာတစ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အစိုး
ရသော ဝိရုဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်နှာအဘို့
၌။ ဝိရုဋ္ဌဇာတစ၊ နဂါးမင်းတို့ကို အစိုးရသော ဝိရုဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း။
ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။ ကုဝေရာစ၊ ဘီလူးတို့ကို
အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ သောကဝါသ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်သော။
ယသယံစော၊ အခြံအရံများကုန်သော။ ဝတ္ထာရာ၊ သေးငယ်သော

ကုန်သော။ တေ မဟာရာဇ။ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဝသန္တ၊
နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန ငါ
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန ငါ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊
ငါတို့ကို။ အနုရုက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နါဂါ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထို နတ်၊ နဂါးတို့
သည်လည်း။ အရောဂေန ငါ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန ငါ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရုက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ယေဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣမ သာသနေ၊
ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထို နတ်တို့
သည်လည်း။ အရောဂေန ငါ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန ငါ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အာရုက္ခန္တု၊ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဗ္ဗဒေဝါတို့သည်။
ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၎င်း။
ရောဂေါ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနယတု၊ ပျောက်စေသတည်း။
တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်
စေကုန်သတည်း။ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ငြိမ်းစုံသည် ဖြစ်၍။
ဒိဿာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါနသီလိယ၊ ရတနာ သုံးပါး အား ရှိသေ
 ရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ငုနုပဝးယိနော၊
 သီလ စသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရှိသေသော အလေ့
 ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အယု၊ အသက်သည်၎င်း။
 ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၎င်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၎င်း။ ဗလံ၊
 ခွန်အားသည်၎င်း။ စတ္တာဓော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
 ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝစုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ၊ အဠာနာဠိယသုတ်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံ ငရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
 ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သော ထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာ
 အရပ်ကို ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်း
 သော။ ပရိယယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ငိနာသေတိ ဝေ၊ ပျောက်စေ
 သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်သည်။ သေးတ္တိနာ၊
 ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂပ္ပဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန် ပွားခြင်းကိုလည်း။
 တခံဏ၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊
 အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောက
 နာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ထသော။ ကပ္ပဌာယံ၊ အာယု၊ ကာလပတ်လုံး တည်ထံသော။
 မဟာဓေတံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိထသော။ တံ ပရိတ္တံ၊

ထို အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သုတော်တောင်းတို့။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘင်္ဂိ၊ နမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယံ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယ၊
အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စ၊
သေစေလိုသော စောနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသော
သတ္တဝါကို။ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပဘာ၊ လူကံ၊
ချဘူး၏ ဟူ၍။ နာဘိ ဇာနာမိ၊ ငါ မသိ။ တေနံ သစ္စေန၊
ထိုသို့မှန်သော စကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂစ္ဆယ၊ ဝမ်း၌ရှိသော
သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀—ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် အနက်

၈၃၅-၆-၇။ သံသာဓရ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသဓန၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို
ဖျောက်တတ်ကုန်သော။ မာရသေနာပမဒ္ဒဓန၊ ကိလေသာ
ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော။ သတ္တ၊
ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယေ ဣဓေ ဓမ္မေ၊ အကြင် တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိဘူဝ၊
သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါးသော

ဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်၏။
 အဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်း မရှိ
 ထသော။ အဗျာဓိ၊ နာခြင်း မရှိသော။ နိဗ္ဗရာ၊ ဘေးလည်း
 မရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂဘာ၊
 ရောက်ကုန်၏။ ဝေမာဒိဂုဏ္ဏပတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူး
 တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ အနကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသောကျေးဇူး
 တို့ကိုလည်း တကယ့်အတိုင်း ဖြစ်သော။ သြသဓဉ္စ၊ ဆေးလည်း
 ဖြစ်သော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တဆေးလည်း ဖြစ်သော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊
 ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ တေ၊ အရှင်သူတော်စောင်းကို။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈-၉-၄၀။ သတိသင်္ခါနာ၊ သတိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ၊ သမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ။ တသ၊ ထိုမြို့။ ဓမ္မာနိဝိစယော၊
 ဓမ္မပိယစ သမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယသမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ။ ပီတိ စ၊
 ပီတိသမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ။ ဗယဒ္ဓိစ၊ ဗယဒ္ဓိသမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ။ တသ၊
 ထိုမြို့။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ သမာဓုပက္ခာ၊ သမာဓိ၊
 ဥပပက္ခာဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ၊ သမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ။ သတ္တ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဧတေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထို သမ္မာဇ္ဈင်္ဂါတို့ကို။
 သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်ဘော်မှုတတိသော။
 မုနိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အပြားဖြင့်။
 အက္ခာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်
 ကုန်၏။ ဗဟုသိကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်၏။ အဘိညာယ
 ရှေ့ရှုသိအပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်းအကျိုးငှာ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယ စ၊
 ကိလေသာငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။ ဗောဓိယာ စ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှာ၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန

သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောကောင်းကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်း
သောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ကေသ္မိံ တပါးသော။ သမဇယ၊ အခါ၌။ နာထော၊
မြတ်နိုးဘုရားသည်။ ဝေဂ္ဂလာနဉ္စ၊ မေဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၎င်း။
ဏဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကို၎င်း။ ဂိဿာနေ၊ နာကုန်သော။
ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗေ ဇျင်ဂံ၊ ဗေဇျင်တို့ကို။
အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေ စ၊ ထို မထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟော
တော်မူသော ဗေဇျင်တရားတော်ကို။ အဘိနိဋ္ဌိတော၊ အလွန်
နှစ်လို၍။ တခံဏေ၊ ထိုဏေ၌။ ဧရာဂါ၊ အနာမ္မ၊ မုစ္ဆိသု၊
လွှတ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောကောင်းကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃-၄။ ဥကဒါ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊
တရားမင်း ဘုရား သည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။
အဘိဝိဋ္ဌိတော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝုန္ဒတ္ထေ၊ ရန်၊ စုန္ဒ
မထေရ်ကို။ တံယေဝ၊ ထို ဗေဇျင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာလျှင်။
သဒေရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာဝေတုနေ၊ ဟောစေလတ်၍။
သမ္မောဒိတောန၊ နှစ်လိုအပ်တော်မူ၍။ ဌာနသော၊ ဟောသော ဏေ၌။
တမ္ပာ၊ အဗ္ဘဓော၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူ၏။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သော ကောင်းတို့ကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊

ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်ထသေး။ မဟာသိနံ၊ မဟာဏဿပသေရံ၊ မောဂ္ဂသင်္ဂမထေရံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တေ အဗာဓာ စ၊ ထိုအနာတိသည်လည်း။ ပဟိနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့် ငယ်အသော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန် မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ဣတ္တာ ဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သတည်း။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇန္တံ၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်

၁၄၆-၇-ဂ။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံ အဝမဂ်ဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အမဂ်လာသည်၎င်း။ သက္ကဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယော သဒ္ဓေါ စ၊ အကြင်အသံသည်၎င်း။ ယော ပါဂ္ဂဟော စ၊ အကြင် မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အင်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထို မကောင်းသော နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာနုဘော်

ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တဉာဏောဒါ အာနုဘော်ကြောင့်။
သံသာနုဘာဝေန၊ သံသာဘော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊
ပျက်စီးခြင်းသို့။ နန္တရံ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗပ္ပိ၊
အလုံးစုံသည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
နိဒ္ဒုက္ခာ စ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။ ဘယပ္ပတ္တာ၊ ဘေးသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗပ္ပိ၊ အလုံး
စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗယာ စ၊
ဘေးမရှိ ကုန်သည်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
သောတပ္ပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗပ္ပိ၊
အလုံးစုံသည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
နိဿယာ စ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကုန်သည်သည်။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဘောဝတာ စ၊ ဤမျှလောက်သော သဒ္ဓါစာစဉ်
အနက် အစဉ်ဖြင့်။ အနုဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘဝံ၊ ဆည်းပူး
အပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗာ
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သပ္ပသပ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊
ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်း၌။ အနုမာဒန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်
စေကုန်သတည်း။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တု၊
ပေးစေကုန်သတည်း။ သပ္ပဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သီလံ၊
သီတင်းသီလကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိနာတာ၊
တမ္ပဋ္ဌာန်း စီးချွန်းခြင်း၌ အလွန်ပွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၎င်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့၏၎င်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ ယံ ဗလံ၊ အကြင် ဥာဏ်ဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ ဥာဏဗလဿံ၊ ထိုဥာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓမိ၊ ဖွဲ့ပါ၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံ ရတနံ၊ အကြင် ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ န နော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟေတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗဒုဒ္ဓန္တကာဝေနေ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်
တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဒမ္မာနုကာဝေနေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်
တို့၏၊ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာနုကာဝေနေ၊ ခပ်သိမ်း
သော သံဃာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ဘေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား = ဓမ္မာနုကာဝေနေ၊ သံဃာ
နုကာဝေနေ၊ သာ ထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာဇာတုဇာကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထ
သော။ တနည်းကား-မျှားသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။
နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏။ ဟိဘာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်း
သော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်
မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္မောခံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧဘေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဘေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝစုနော၊ နှစ်လို
ခြင်းကို ပွားစေဘက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊
ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယဒန္တာ ယထာ၊ မာန်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝ၊ ထိုအတူ၎င်း။ ဇယော၊
အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယဒဂ်လေ၊
အောင်အပ်သော မန်ဇာ၌။ တဝ၊ သင်အား။ ဇယသု၊
အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။
အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူရာဖြစ်သော။
ဗထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်သော။ ဘိသေ၊
မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်သော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊ မာန်
ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါး
ထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဓောဒဘိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဝေံ၊ ဤအတူ၎င်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊
ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊
စောင်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပ္ပဘာတံ၊
စောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုဘုဠိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုနနော စ၊ စောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုမုဟုတ္တော စ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်
ကောင်းတို့အား။ သုယိဠံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

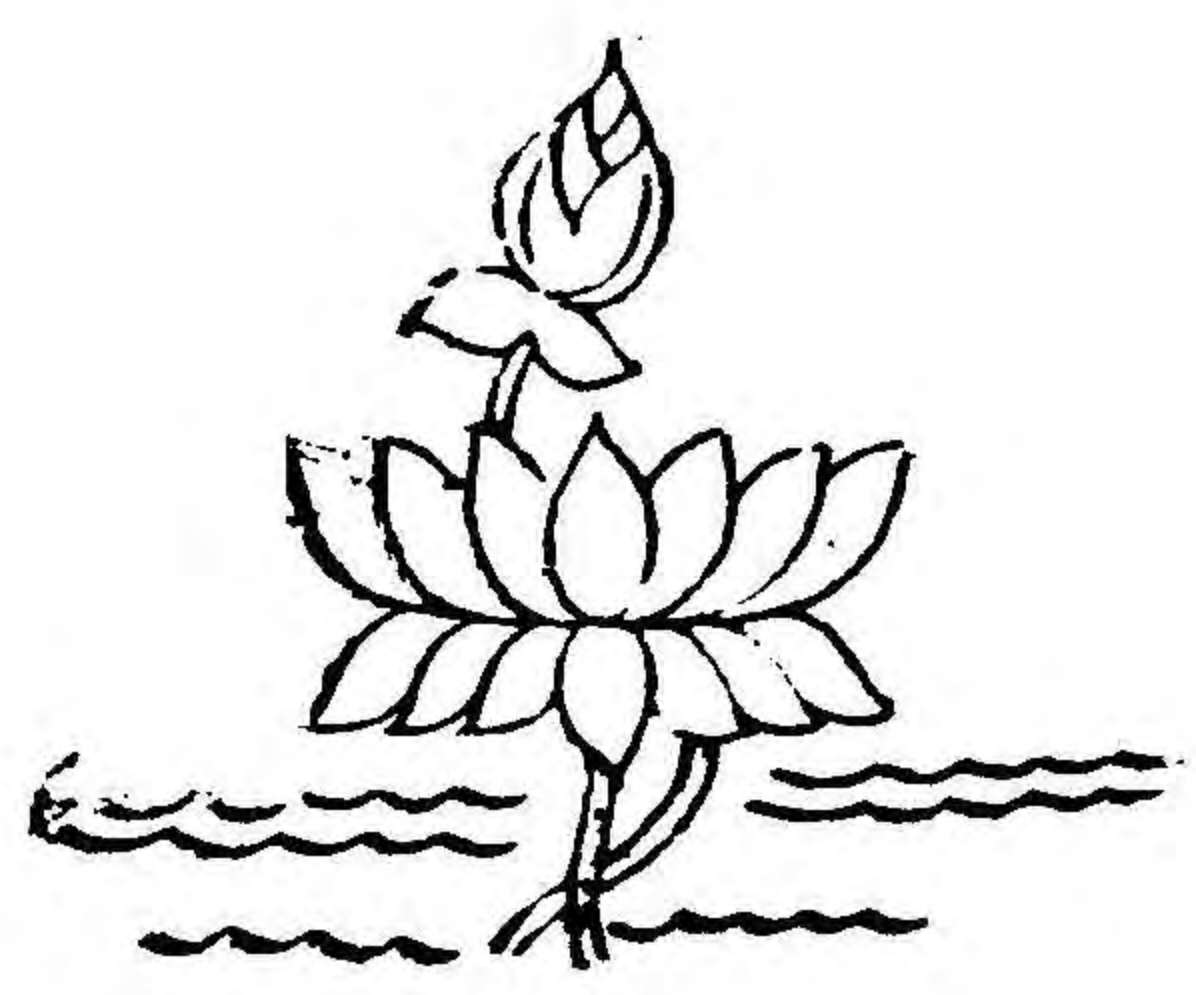
၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်
၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊
မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌။
တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊
မြတ်သော အမူတို့ကို။ ကတုာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်ကုန်သော။
အတ္တေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အတ္တလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော
အကျိုးရှိကုန်သော။ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌
ဇိဇ္ဈ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ဥဘတံ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊
အနာတင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊
ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်

နိဠိတံ ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

၈-မဇ္ဈရာဇပရိတ် အနုကိ

၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရံ၊ တပါးတုံ
 သော်ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယဒါ၊ အကြင်ရောအခါ၌။
 မဟာသရေ၊ ဇေတဝန်ကန်တော်ရာ မင်္ဂလာရေအိုင်၌။ မဇ္ဈရာဇာ၊
 ငါတို့သနင်း၊ ငရံ၊ မင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်နေ၏။ တဒါ၊ ထိုဆေး
 အခါ၌။ ဥဏှေ၊ နွေရာသီ၌။ သူရိယာန္တာပေ၊ နေပူခြင်းကြောင့်။
 သရေ၊ အိုင်တိုင်း၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည် (ဆန်းကြောင့် နိဂဟိတ်ကျေ)
 ဝိယထ၊ ကုန်ခမ်း၊ ခြောက်ကပ် ကင်းပြတ်လေပြီ။

၃။ တတော၊ ထို ရေခြေသက်သည်မှနောက်၌။ ကာတာစ၊
 ကျီးတို့သည်၎င်း၊ ဂိဇ္ဈာစ၊ လင်းတတို့သည်၎င်း။ ဂ၊ ကံ၊ ငှက်ကြီး
 တုံးစပ်၊ သင်းတိုင်းဝတ်၊ သုံးမတီးတို့သည်၎င်း။ ကုရရ (ကုရလ)
 သေနတာ၊ ဝန်လို ဝန်လက် လင်းယုန်ငှက်တို့သည်၎င်း (စတို့၌
 ကုလလ-ဟူရီ၏။ သေနနှင့် အနက်တူ၊ ပရိယာယ်တူ ဖြစ်၍၊
 တေတ္ထဒေါသမှ မလွတ်ပေရာ။ အာဠ-စွန်၊ ဗြဟ္မဓိဗျာဓိ-ချိုးသိန်း၊
 သကုနိစ္ဆ-သိန်းတို့လည်း-လင်းယုန်အထူးတို့တည်း။ ဒိဝါရတ္တိ၊
 နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ဥပနီ သီဒိယ၊ ရှုံညှန်အတွင်း၊ အပ်ချဉ်းတည်နေ
 ကုန်၍။ မဇ္ဈေ၊ ရှုံညှန်ညှန်ပြောင်းပုန်းအောင်း၍နေသော ငါးတို့ကို။
 ဘက္ခယန္တိ၊ ညဉ်းဆဲကိုက်ဖြတ် စားသတ်ကြကုန်၏။

၄-၅။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဥဒတိဟိ၊
 ဆွေမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပိဋ္ဌိတော၊ ရေကုန်ခြောက်ခန်း
 ညဉ်းပန်း နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒတိဘိ၊ ဆွေမျိုးတို့ဖြင့်။
 ပိဋ္ဌိတော၊ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၍။ (သဟကား နိပါတ်မျှသာ)
 စေနဥပါယေန၊ အဘယ်နည်းလမ်းဖြင့်။ ဥဒတိ၊ ဆွေတော်

မျိုးတော်တို့ကို။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမ။ ပမောစယေနုခေါ၊ လူတို့စေ
 ရအံ့နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တယိ၊ ကြံတော်မူပြီ။ စိန္တယိတု၊
 ကြံတော်မူပြီး၍။ ဝါ၊ ကြံတော်မူလသော်။ မေတ္တာ၊ မှန်ကန်သော
 အနက်သဘောဟူသော။ အပဿယံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ အားထားမှုခိုရာ
 ဖြစ်သော။ သစ္စံ၊ သစ္စာတော်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။
 သစ္စေ၊ သစ္စာ၌။ ဌတု၊ တည်လတ်၍။ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။
 တံ အတိက္ခယံ၊ ထိုပျက်စီးခြင်းကို။ ပမောစေသိ၊ လူတို့စေတော်
 မူပြီ။

၆။ သတံ၊ ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မံ၊
 အဟိံသာဓမ္မကို။ (သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အဟိံသာဓမ္မကို)
 အနုဿရိတု၊ အဖန်ဖန် ပြန်လှန်အောက်မေ့တော်မူ၍။ ပရမတ္ထံ၊
 မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော သစ္စာအနက်သဘောကို။ ဝိစိန္တယံ၊
 ကြံတော်မူလတ်၍။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ နောဆော၊ လောက၌။
 ဓူဝသဿတံ၊ မချွတ် မလွဲ မြဲ၏။ တံ သစ္စကိရိယံ၊ ထိုသစ္စာမှုကို။
 အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

၇။ ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။
 သဒ္ဓမ္မံ၊ အမှတ်ရ၏။ ယဘော၊ အကြင်အခါမှစ၍။ ဝိညုတံ၊ ပြု၊
 မပြုသင့် နှိုင်းချင့်လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။
 အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ တဒတာ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စံ၊ စိတ်နှင့်တကွ
 စေ့ဆော်၍။ ဧကပိဏ္ဍမိ၊ သတ္တဝါတစ်ဆောင်ကိုမျှ။ ဟိံသိတံ၊
 ညှဉ်းဆဲအပ်ဘူးသည်ကို။ (ကမ္မရုပ်၊ ပါဏ်နှင့်တူလျက်) ဟိံသိတံ၊
 ညှဉ်းဆဲဘူးသည်ဟူ၍။ (ကတ္ထုရုပ် သတ္တဝါဒိ အဟံနှင့် တူလျက်)
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူးပေ။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤ သစ္စာ

စကားကြောင့်။ ပဇ္ဇနော၊ မိုးနုတ်သည်။ အဘိဝဿတု၊ ရွာစေ
သတည်း။

၈။ ပဇ္ဇန္တ၊ အိုမိုးနုတ်သား။ အဘိတ္တနယ၊ ထစ်ချုန်းမြည်ကြွေး
သွန်းပြီးရွာချပါလော့။ အဘိတ္တနယံ၊ ထစ်ချုန်းလျက်၊ ဝဿာပဟံ၊
ရွာစေပါလော့။ ကာဏဿ၊ ကျီးအပေါင်း၏။ နိဓိ၊ ကန်အတွင်း၌
သက်ဆင်းတည်နေခြင်းကို။ နာသယ၊ ရေပြည့်စေလျက် ဖျက်ဆီး
ပါလော့။ ကာကံ၊ ကျီးအပေါင်းကို သောတာယ၊ သောကမီးဖြင့်။
(လိင်္ဂဗျတယ) ရနွေဟံ၊ ကြို့ချက်ပါလော့။ မစ္ဆေ၊ ငါးအပေါင်း
တို့ကို။ သောဏာ၊ သောကမီးမှ။ ပမောစယ၊ လွတ်စေပါလော့။

၉။ သစ္စဝရေ၊ မြတ်သော သစ္စာကို။ သဟကတေ၊ ပြုအပ်
သည်နှင့် တပြိုင်နက်။ ပဇ္ဇန္တော၊ မိုးနုတ်သည်။ အဘိဂဇ္ဇိယ၊
ထစ်ချုန်းမြည်ကြွေး၍။ ထလံ၊ ကုန်းကို၎င်း။ နိန္ဒူ၊ ချိုင့်ကို၎င်း။
ပူရန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။ ခဏေန၊ တခဏ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိဝဿထ၊
ရွာချလေပြီ။

၁၀။ ဝေ ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥတ္တမဝီရိယ၊ မြတ်သော
လုံ့လထော်နှင့်စစ်သော။ သစ္စဝရံ၊ သစ္စာမြတ်ကို။ ဓာတု၊ ပြုတော်
မူ၍။ သစ္စတေဗလသိတော၊ သစ္စာတေဇော် အစွမ်းတော်၌
မှီသည်ဖြစ်၍။ မဟာမေသံ၊ မိုးကြီးသည်းစွာကို။ ဝဿာပေသိ၊
ရွာစေတော်မူပြီ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာတော်နှင့်။
သမော၊ တူသော တရားသည်။ နန္တံ၊ မရှိ။ သော၊ ဤသည်ကား။
မေ၊ ငါဘုရား၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတော်တည်း။

မစ္ဆရာဗရိတ္တံ၊ ငရံ၊ မင်းပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ဓာရဏပရိတ် အနုကိ

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဇီဝိတဿ၊ အသက်၏။ အန္တရာယော၊ ဘေးအန္တရာယ်ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထို့အတူ၊ မေ၊ ငါ့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေပါသတည်း။

၂။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတိတံသေ၊ လွန်လေပြီ သော အဘို့၌။ အပ္ပဋိ ဟတံ ဉာဏံ၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင် မရှိသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အနာဂတံသေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော အနာဂတ် အဘို့၌။ အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ၊ ပစ္စုပ္ပန် မျက်မှောက် ဖြစ်သော အဘို့၌။ အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤ ကျေးဇူး တရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော် မူသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဉာဏ်တော် ပြဇာန်းခြင်း ရှိသည်။ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဥာဏ်တော်ပြခန်းခြင်း ရှိသည်။ ဥာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဥာဏ်တော်၏ နောက်သို့အစဉ် လိုက် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မနောကမ္မံ၊ နှလုံးဖြင့် ပြီးသော အမှုသည်။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဥာဏ်တော်ပြ ခန်းခြင်း ရှိသည်။ ဥာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဥာဏ်တော်၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤကျေးဇူး တရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဆန္ဒဿ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွား ကို ပြုလိုသော ဆန္ဒတော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားတော်ကို ဟောပြောခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီရိယဿ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဆောင်ရွက်ခြင်း၌ လုံ့လ ဝီရိယတော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိပဿနာယ၊ သင်္ခါရ တရားတို့ကို အနိစ္စ အစရှိသော လက္ခဏာသုံးပါးဖြင့်ရှုမှု 'ဝိပဿနာ' ဥာဏ်တော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမာဓိဿ၊ စိတ်တည်ကြည်မှု 'သမာဓိ' တော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိမုတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၅။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ် နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤကျေးဇူးတရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော် မူ သော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူ

သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဝါ။ ရယ်မှူးလို၍ ပြုမူ
ပြောဆိုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရဝါ၊ သတိလွတ်၍ ချွတ်ယွင်း
ပြုမူ ပြောဆိုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပ္ပဋ္ဌိ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့် မတွေ့
မထိ မသိ အပ်သော တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေဂါယံ-တတ္ထိ၊
ဉာဏ်ဖြင့် မဆင်မခြင် အဆောတလျင်ပြုသောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ အဗျာဝဋ္ဌမနော၊ သူတပါးတို့အတွက် ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်
သော စိတ်နှလုံးတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပ္ပဋ္ဌိသင်္ခါနုပေက္ခာ၊
ဉာဏ်ဖြင့် မဆင်မခြင် လျစ်လျူရှုသောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣဒေဟိ ဓမ္မေဟိ၊
ဤကျေးဇူးတရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။
ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူ
ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ၊ သိခီ၊ ဝေဿဘူ၊ ဓာကုသန္ဓ၊
ကောဏာ-ဂမန၊ ဣဿပ၊ ဂေါတမ-တည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား
ရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ တထာဂတဿ၊ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
လာခြင်း ကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊
ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော မကောင်းမှု 'ကာယဒုစ္စရိတံ' သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်
ပြုအပ်သော မကောင်းမှု 'ဝစီဒုစ္စရိတံ' သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ စိတ်ဖြင့် ပြု
အပ်သော မကောင်းမှု 'မနောဒုစ္စရိတံ' သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဘီဘံသေ၊
လွန်လေပြီးသော အဘို့ကလေး၌။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီး
သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝဋိဟတံ ဉာဏံ၊ ဆီးတား

ပိတ်ပင်ခြင်းရှိသော ဥဏ္ဍိတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနာဂတံသေ၊
 နောင်လာလတ္တံ့သောအဘို့ကာလ၌။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိဟတံ ဥဏ္ဍိ၊ ဆီးတား
 ပိတ်ပင်ခြင်းရှိသော ဥဏ္ဍိတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 မျက်မှောက်သော အဘို့ကာလ၌။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိဟတံ ဥဏ္ဍိ၊ ဆီးတား
 ပိတ်ပင်ခြင်းရှိသော ဥဏ္ဍိတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်
 သော အမှုသည်။ ဥဏ္ဍိပဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဥဏ္ဍိတော်လျှင် ရှေ့သွားမရှိ
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥဏ္ဍိ၊ ဥဏ္ဍိတော်သို့။ နာနုပရိဝတ္တံ၊
 အစဉ်မလိုက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝဇ္ဇကမ္မံ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုသည်။
 ဥဏ္ဍိပဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဥဏ္ဍိတော်လျှင် ရှေ့သွားမရှိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဥဏ္ဍိ၊ ဥဏ္ဍိတော်သို့။ နာနုပရိဝတ္တံ၊ အစဉ်မလိုက်ခြင်း
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော။ မနောကမ္မံ၊ စိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဥဏ္ဍိပဗ္ဗင်္ဂမံ၊
 ဥဏ္ဍိတော်လျှင် ရှေ့သွားမရှိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဥဏ္ဍိ၊ ဥဏ္ဍိတော်သို့။ နာနုပရိဝတ္တံ၊ အစဉ်မလိုက်ခြင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣမံ ဓာရဏံ၊ ဤအဆောင်သည်။ ဝါ၊ ဤဆောင်ထားအပ်သော
 ဓာရဏပရိတ်တော်သည်။ အဓိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်။ အသမံ၊ တူမျှခြင်း
 လည်း မရှိ။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။
 တဏှံ၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ ပုန်းအောင်း လည်း
 လျောင်းရာလည်း ဖြစ်၏။ သံသာရဏယဘိတာနံ၊ သံသရာဘေးကို

ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၏။ အင်္ဂါ၊ အလွန်မြတ်သော၊ ပရိတ္တံ၊ အရံ
အတားဖြစ်၏။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်
ရှိသော။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားဖြစ်၏။

၇။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဣမံ ဓာရဏ ပရိတ္တံ၊ ဤသို့
တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် ကြီးမြတ်သော ဓာရဏပရိတ်တော်ကို
ဓာရဟိ၊ ရွတ်ဆောင်လော့။ ဝါရဟိ၊ မှတ်သားလော့။
ပရိပုစ္ဆာဟိ၊ မေးမြန်း စူးစမ်း ဆင်ခြင်လော့။ တဿ၊ ထိုသို့
ရွတ်ဆောင်၊ မှတ်သား၊ မေးမြန်း စူးစမ်း ဆင်ခြင်သော သူ၏။
ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိသံ၊ မြေ၊ နဂါး စသည်တို့၏ အဆိပ်သည်။
န ကမယျ၊ မကျရောက်ရာ။ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ န လဂ္ဂယျ၊ မငြိ
တယ် မနစ်မှန်ရာ။ အင်္ဂါ၊ မီးသည်။ န ဥဟေယျ၊ မလောင်ကျွမ်းရာ။
နာနာဘယ-ဝိကော၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော ဘေး
ရန်တို့သည် မထိရောက်နိုင်ရာ။ န ကောဟာရကော၊ တစုံ
တယောက်သောသူမျှ တရက် မကောင်းကြံသော သူသည်လည်း
မကြံနိုင်ရာ။ န ဒွိဟရကော၊ နှစ်ရက် မကောင်းကြံသောသူသည်
လည်း မကြံနိုင်ရာ။ န တိဟာရကော၊ သုံးရက်မကောင်းကြံသော
သူသည်လည်း မကြံနိုင်ရာ။ န စတုဟာရကော၊ လေးရက်မကောင်း
ကြံသော သူသည်လည်း မကြံနိုင်ရာ။ န ဥမ္မတ္တကံ၊ ရူးသွပ် ပျံလွင့်
သော အနာလည်း မဖြစ်နိုင်ရာ။ န မုဠကံ၊ တွေဝေမိုက်မဲသော
အနာလည်း မဖြစ်နိုင်ရာ။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၎င်း။ အမနုဿဟိ၊
တိလူးတို့သည်၎င်း။ န ဟိ သဏာ၊ မညှဉ်းဆဲ မဖျက်ဆီး မနှိပ်စက်
နိုင်ရာ။

၈။ တံ ဓာရဏပရိတ္တံ၊ ထိုဓာရဏပရိတ်တော်သည်။ ယထာ
ကတမ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ဇာလော၊ စကြာဝဠာ

ကမ္ဘာတသောင်းကို လောင်ကျွမ်းစေသော နေခုနစ်စင်း၏ အရှိန်
 အခက်ကဲ့သို့ ဘေးရန် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ကို လောင်ကျွမ်း
 ပယ်ဖျောက်နိုင်သည့် တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော် ရှိ၏။ မဟာ
 ဇာလော၊ နတ်၊ သိကြား၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ဘီလူး၊ ရက္ခိသ်
 အစရှိသည်တို့ကို တားမြစ်နိုင်သော သံကွန်ရက်နှင့် တူသော
 ဘုန်းတန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ရှိ၏။ ဇာလိတ္တော၊ ရေးမီး၊ မင်း၊
 ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်လိုသောသူဟု ဆိုအပ်သော ရန်သူ အန္တရာယ်
 အပေါင်းကိုလည်း ပယ်ရှား တားမြစ်နိုင်၏။ မဟာဇာလိတ္တော၊
 ရောဂန္ဓရကပ်၊ သတ္တန္ဓရကပ်၊ ဒုဗ္ဘိက္ခန္ဓရကပ်ဟု ဆိုအပ်သော
 ကပ်သုံးပါးတို့မှ ကင်းလွတ်စေနိုင်၏။ ပုဂ္ဂေ၊ အမိဝမ်းတွင်း၌
 ပဋိသန္ဓေနေသော်လည်း အခြင်း၊ ဆွံ့ခြင်း၊ နားပင်းခြင်း၊ ရူးသွပ်
 ပျံ့လွင့်ခြင်း အနာမျိုးတို့မှ လွတ်စေနိုင်၏။ မဟာပုဂ္ဂေ၊ သစ်ပင်၊
 တောင်ကမ်း၊ ချောက်တို့မှ ကျဉ်းသော်လည်း မသေနိုင်ရာ။
 သမ္ပတ္တေ၊ မရသေးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာ ဥစ္စာအပေါင်း
 တို့ကိုလည်း ရစေနိုင်၏။ မဟာသမ္ပဒတ၊ ရပြီးသော စည်းစိမ်
 ချမ်းသာ ရတနာ ဥစ္စာအပေါင်းတို့ကိုလည်း ကြီးကျယ်ပြန့်ပွား
 များစေ၏။ ဘူတင်္ဂမ္ဘိ၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ တမင်လံ၊ အမှိုက်
 ချောက်၍ အသင်းရောက်နိုင်၏။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်မှုဆား။ ဣမံ
 ဓာရဏပရိတ္တံ၊ ဤ ဓာရဏပရိတ်တော်ကို။ သတ္တ သတ္တဘိ သမ္မာ-
 သမ္မုဒ္ဓကောဋီဟိ၊ ခုနစ်ဆယ်၊ ခုနစ်ကုဋေ ကုန်သော ဘုရားရှင်
 တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ စောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝတ္ထေ၊
 ကောင်းသော အကျိုးနှင့် ယှဉ်၏။ အဝတ္ထေ၊ မကောင်းသော
 အကျိုးနှင့် မယှဉ်။ ဂန္ဓဝေ၊ ကောင်းသော တရားအရသာ

အနံ့မျိုးကို ဆောင်၏။ အဂန္တဝ၊ မကောင်းသော တရားအရံသာ
 အနံ့မျိုးကို မဆောင်။ နောမေ၊ ကောင်းသော စိတ်နှလုံးကို
 ဆောင်၏။ အနောမေ၊ မကောင်းသော စိတ်နှလုံးကို မဆောင်။
 သေဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော် ယှဉ်တွဲ မှီဝဲ
 ရသည် ဖြစ်၏။ အသေဝေ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့နှင့်
 မပေါင်းဘော် မယှဉ်တွဲ မမှီဝဲရသည် ဖြစ်၏။ ကာယေ၊
 ကောင်းသော ကိုယ်ကို ဖြစ်စေ၏။ အကာယေ၊ ကောင်းသော
 ကိုယ်ကို မဖြစ်စေရာ။ ဓာရဏေ၊ ဆောင်းသော ကုသိုလ်အမှုကို
 ပြုဆောင်ရ၏။ အဓာရဏေ၊ မကောင်းသော အကုသိုလ်အမှုကို
 မပြုမဆောင်ရ။ ဣလ္လိ၊ ဆောင်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်ရ၏။
 ဝိလ္လိ၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို မမြင်မက်ရ။ တိလ္လိ၊ ကောင်းသော
 တိတ်နိမိတ်ကို မြင်ရ၏။ ဝိလ္လိ၊ မကောင်းသော တိတ်နိမိတ်ကို
 မမြင်ရ။ ယောဇ္ဇေ၊ သေပြီးသော သစ်ပင်တို့ကို ရှင်စေနိုင်၏။
 ဖောဇ္ဇေ၊ ရှင်ပြီးသော သစ်ပင်တို့ကိုလည်း အကိုင်းအခက်
 အရွက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံစေနိုင်၏။ ဘူတင်္ဂမ္ဘိ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အားဖြင့်။ တမင်္ဂလံ၊ အမှိုက်ပျောက်၍ အလင်းရောက်နိုင်၏။

၉။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ဣမံ
 ဓာရဏပရိတ္တံ၊ ဤဓာရပရိတ်တော်ကို။ နဝနဝုတိယာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 တောဋီဟိ၊ ကိုးဆယ် ကိုးကုဋေကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိလော၊ မကောင်းသဖြင့် ကြံသော
 သူတို့၏ အကြံအစည်ကိုလည်း သိမြင်နိုင်၏။ ဧဏ္ဍိလော၊ ဓား၊ လှံ၊
 လက်နက်၊ လေး၊ မြှား၊ မီးပေါက် အမြောက် အစရှိသော ဘေးတို့
 သည်လည်း မထိရောက်စေနိုင်။ မန္တိလော၊ မန္တာန်မန္တရား ဂါထာ
 အင်းအိုင်တို့သည်လည်း ထက်မြက်နိုင်၏။ ရောဂိလော၊ ရောဂါ

အန္တရာယ်မျိုးတို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ခရလော၊ ကြမ်းတမ်း
ခက်မာသော အနာရောဂါမျိုးတို့လည်း မသိမရောက်နိုင်။ ဒုတ္တိလော၊
ကြိုး၊ ထိတ်၊ သံခြေကျဉ်း၊ ကပ်ဘိ၊ တွင်းလှောင်၊ ပင်းသကား၊
လည်ထောက်ကိုလည်း လွှတ်စေနိုင်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့
မှန်သော စကားကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ (မေ၊ ငါ့အား။)
တေ၊ သင့်အား။ (အမှောက်၊ ငါတို့အား။ တုမှောက်၊ သင်တို့အား။)
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဓာရဏသုတ်ငရိတီ အနက် ပြီး၏။

၁၀-သိဒ္ဓိ၂လောဝဂါဒသုတ် ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ ညွှတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊ ရောင်
ဖြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်ဘင်ထား၊ ရုံညွှတ်ဘွား၍၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်
စသည့်၊ ပြုရအံ့သတိ၊ ချစ်မှုပါယ်ရွာ၊ လားမည့်ဘာကြောင့်၊
သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောဆကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိခံ၊
နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

(သားသွီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

ကျွေးမွေးမချက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မှေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊
စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ်သားတို့တာ။

(မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းဆုညွှန်လက်၊ အဘဘိသင်စေ၊ ပေး
ဝေ နှိုးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဘခင်မယ်တို့ဘာ။

(တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနိုးလုပ်ကျေ။
သင်ဘွားအံ့ချတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

(ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

အဘတ်လည်းသင်း၊ ပဲပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံချေန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊
သင့်ရာအပ်ဖို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

(လင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

မထိခွဲကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊
မြတ်နိုးကျင့်၊ ငါးအင် လင့်ကျင့်ရာ။

(မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

အိမ်တွင်းမှလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်၊ လျော်
အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူ ကျင့်အပ်စွာ။

(မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊ နှုတ်
မြှောက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

(သခင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊
အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

(ကျွန်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကံားရှေး၊ ပေးမှ ယူအပ်၊ စေ့စပ်
ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှောက်၊ ငါးချက် ကျွန်ကျင့်ရာ။

(ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး)

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်
ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ ပြုလေ ဒါယကာ။

(ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး)

မကောင်းမြစ်ထား၊ ဆောင်းရာညွှန်လင်၊ အသစ်ဟောကြား၊
နာဘူး ထင်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု၊ ခြောက်ခု
လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂီလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။

ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။

ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေချီးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နုတ်ရွာ။ ။

လှည်းတီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်
လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မှန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်။ ဆရာတပည့်
တည့်တည့်မချတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှည်လည်းမကွေ၊
သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူပြည်၊ လှည့်လည်အကူ၊ စံစားမှု၍၊
နိဗ္ဗာန်ရေပြည်၊ ငင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သုတ္တံမှာ၊
မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာတို့ လုံးလုံး၊ လူဖြစ်ရှုံး။

(ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး)

သေစာ သောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရွှေငွေသဘင်၊ ပျော်ရွှင်
အနိလောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။ယိုယွင်း
ဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

(သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး)

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စော
မွဲထုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား၊ သောက်စား
သေစာ၊ အပြစ်တည်း။

(အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး)

ကိုယ်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်း
အဆု၊ ရွံ့ရှာလေအပ်၊ ရှိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု၊ ခြောက်ခုခါမဲ့
သွားပြစ်တည်း။

(သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ် ခြောက်ပါး)

က၊ခြင်း တလီ၊ သီ၊ခြင်း တသီး၊ မှုတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်း၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရိုးရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မှု၊
ဤခြောက်ခုကား၊ ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

(လောင်းတမ်းကစားသူအဖြစ် ခြောက်ပါး)

အောင်သူရန်ပွား။ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရား
သဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို့၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤ
ခြောက်ပါးကား၊ ပျော်ပါးကြွေအန်၊ အပြစ်တည်း။

(မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး)

ကြွေအန်ကြဲလှဲ၊ မိန်းမကြဲလှဲ၊ သေစာကြဲလှဲ၊ အတု
ပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်
လုယူ၊ ဤ သူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်၊ ပျက်ပြားမိတိ ဆွေ၊
အပြစ်တည်း။

(ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး)

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနှိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်းရောင်
ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေကပညာ၊ မပွားစရာသည်။
ခြောက်ဖြာပျင်းသူ၊ အပြစ်တည်း။

(အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး)

တကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်
ခုကား၊ ကြီးသူ့ကျင့်ရာ၊ တရားကြီး။

(ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်)

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
မျှားစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံ့ဘိ၊ မိမိကျိုးငှာ၊
မို့လာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား၊ အညဒတ္တဟုတည်း။

(နှုတ်ဖြင့်သာဟန်ဆောင်သော အဆွခင်ပွန်းတုလေးယောက်)

ရှေ့ဖြစ်စေ့စေ့၊ တထင်နောက်မှီး၊ ချည်းစည်းသ ဂြိုဟ်၊ မေးလို
စမန်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဩဇာပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးတား၊ မှတ်သား
ဝစီပရမတည်း။

(ချစ်ဘွယ်ကိုသား ဆိုတတ်သော အဆွခင်ပွန်းတု လေးယောက်)

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊
ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊ လေးအင်
ပီယဘာဏီတည်း။

(ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်)

မေ့လျော့စောင့်လား၊ ဥစ္စာ စောင့် ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိတာ၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်၊ လေးဖြာ
ဥပဏာရတည်း။

(ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမလစ်သော အဆွခင်ပွန်းစစ်လေးယောက်)

လျှိုဝှက်စော၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုဝှက်၍၊ ဘေးတွေ
မစွန့်၊ တွေ့နိုးတုံပါ၊ သူ့ကိုညှိုးလျက်၊ ကိုယ်သက်စွန့်မြောက်
ဤလေးယောက်တား၊ မျှလောက်ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော

အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မကောင်းမြင်ထား၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားတောင်း၊
အကြောင်းကြားလာ၊ နှုတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား၊ မည်ရ
အတ္ထကွယ်တည်း။

(အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်)

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမျှ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြင်၊ ကျေးဇူးဖြင့်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊
သူတို့တမ်းတား၊ မိတ်ကျမ်းအနုကမ္မတည်း။

(အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ)

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှမယား၊ မြောက်ထား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျန်များ၊ အထက်ဖျားကား၊ ပုဏ္ဏား
ရဟန်း၊ ခြောက်ရပ်တည်း။

(ပျက်စီးလွယ်သော လူလေးယောက်)

သောက်ထုပ် သေရက်၊ ညဉ့်နက် လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှပင်၊ တကွထင်သည်၊ လေးအင်
ပါယ သဟဲ့တည်း။

(အလောင်းအလျာ့၌ အလိုတော်ခြောက်ပါး)

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်၊ ခြောက်ချက်လောင်းလျာလိုတော်တည်း။

(မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး)

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံသျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေည၊ ဥာဏ်သက်
ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

(အကျိုးဆောင်သော တရားတပါး)

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားတည်း၊ စီးပွားများပြောင်း အကျိုး
ဆောင်သည်၊ အိုဆောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂီလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

၁၁-ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရုဋ္ဌိင်းဘူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊
ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေကာ၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊
မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင်
အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊
စာသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍၊
အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းဆပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင်သဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်၊

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊
ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော့၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာ
ယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားခါသော်၊ ယူရာ သည်
များ၊ ပြန်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊
ဝတီသင်္ကန်းကို၊ ချေးစွန်းမူထား၊ နေပူဖြန့်လွှာ၊ သွင်းခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍၊ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိမ်း၍၊ ကျိန်းစက်သောအခါ၊ တစာစာနှင့်၊
ပျာပျာလောင်လောင်၊ တဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်
ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးတပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍
မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ် စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊
ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊
စကားသည့်နယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ ဦးဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘ၊ ဆရာ၊ ထားသည့်တာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊
မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား။ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခယ
တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းပျတ်ကို၊
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမွေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊
ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းစောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်ထား၊
ကြားသော်လည်း ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ၊ လာပါကြ၊

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင် နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍၊ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သိဘင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ချင်၊
ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ၊ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွှဲငယ်မသွ၊
နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခင်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊
ပုဆိပ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်း
ထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရား ပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမခောင်း၊
တထောင့်စကား၊ တဘားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမှိုက်မဲ၊ မပြောနှင့်။

၂၆။ လူတူယ် ဒါန်းတူယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာ
သည်ကို၊ လှယ်ကာဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက် နေ့ည၊
ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီး၊ လျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်
ခဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီး ရံဟန်းပယောဂ မပါစေရ)။

၂၈။ မင်းသွား၊ ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား
တောက်ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါနှိပ်ပါး၊ စေစားရ၍၊
နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ ဖျာ
သင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေး၊
တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာ
လျှောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို၊ ကောင်းကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမှုသိမ်၊ ဣန္ဒြေ
နှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည့်၊ ဟိန်းဟဲ့ မဆိုး
ရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြားမကျင့်
ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပေလိ၊ တစီစီနှင့်
တဟီဟီသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိန်နုတ္ထ၊ မဆံ့ကြနှင့်၊ ကြီးကယ်သည်၊ နင်ဟယ်ကိုမျှ၊
မဆိုးကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်မည်ကိုထား၊
လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊ အချင်းချင်းကို၊
သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ၊ ဖရင်း၊ သဝမ်းတွင်းသို့၊ သာ ရင်းတူကွ၊
မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချတ်ထားပစ်လေ၊ မရှိသေ၍၊ ကလေး
ကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြ လက်သာ၊
မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရွှေထူးထူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင် ဆောင့်ကြောင့်နှင့်၊
ပေါင်ထောင် လက်ထား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊ မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊ သုံးဘွယ်
မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို၊ မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသားငယ်သူ၊ ရှင်လူစာ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ ဆရာ၊
ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိကိုသာ၊ ထောမနာ
လျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်လား၊ ငယ်ခံညား
ဟု၊ တုတုပပ၊ ပြင်မှားကြလျှင်၊ မိမိ၏ ဘဒဏ်၊ ဆရဒဏ်ကို၊
ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသားမဏေတို့၊ ကြို့ကြို့
ငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရှိသေကြစေ၊
မြေပွေး မြေဟောက်၊ မထိစေကဲ့သို့၊ ရွှံ့ကြောက်စေ။

၄၃။ မေ့တော် ဓာတ်တော်၊ ရှင်ထူတော်ကို၊ ဖူးမျှော်မပြတ်၊
ရှေ့ကျောင်းဦးမှ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ
ရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား၊
တရား၊ သင်္ဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ လုံ့လ
ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါ့အားသည်စာ၊ သည်ဝါထာကို၊ မြို့စွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရှက်၊
လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသစ္စမချို၊
ထိုထိုအကြံ၊ ကြိုးစွာ ဖန်၍၊ အံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာတပါး၊
စာ တခြားလည်း၊ စကား ပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်
မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တည့်ည့်သည်၊ စာအံ စာဘတ်၊ ကြပ်ကြပ်
မြဲမြဲ၊ သည်လည်း၊ ညသတ်၊ ဖြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေ
ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုဏ်းထန်းရွက်၊ ဝေထက်စီကာ၊ ခေးသောခါလည်း၊
အကွာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှသတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစ
ကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မချက်၊ မဖက်
စာပေ၊ မရမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊
စကားဖောင်ဖွဲ့၊ တုံ့လွှဲကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငှ၊
သင်ပုဏ်းပေမ္မာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်း ထား၊ ဖြူသွား
ခေါင်းပေါင်း၊ နားရောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်တာနှင့်၊ သိကာ
မြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊
ပြုကြမသင့်။ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်ညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒေသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြမြဲထွေ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမူနဲ့၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂူအင်၊ နဲ့မျှအကျော်၊
မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါဌ်
ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်၍၊ နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊

ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်
ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့် သောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်
ကြသကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပ ချင်လျှင်၊ သင်သာ ခိုက်ကို၊
သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကဏ္ဍာသော်၊ နောင်ခါ
နောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုး
နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်
မစွဲလျှင်၊ သဒ္ဓါ၊ ရေဒဏ် ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော
မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏။
လူမှ သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်သင်္ခါ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမှ၊
ဆိုရာမှ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြားစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊
မြတ်ဆူသို့သာ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားကာ၊
လားသိဒ္ဓိပယ်ချပ်ရွာ။

၆၁။ ပဇ္ဇပုဗ္ဗ၊ ခုဘဝ၊ နေရာ ကိုယ်ထီးသာ၊

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများစေတားရာ။

၆၅။ စေတားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာသာ။

- ၆၇။ ဘယ်ငှာကိုယ်မှ၊ စွဲမရ၊ တလ္လရွံဘယ်သာ။
 ၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ ဥစ္စာ။
 ၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတေခင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။
 ၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ
 ရပ်ဝေးစွာ။
 ၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
 ၇၂။ ငမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတုန်းကာ။
 ၇၃။ ကျင်နာရိပွင်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဘို့ပါ။
 ၇၄။ ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ ခိုးလေပါ။
 ၇၅။ ခိုးမိပါလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေ ဂါယ်ရပ်ရွာ။
 ၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊
 လွန်ကြည့်လင်၊ 'ယင်လိမ့်ယခုပါ။'
 ၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့် ဥာဏ်ပညာ။
 ၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တတ်လိမ့် များဂုဏ်အင်
 ၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
 ၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံငြား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
 ၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနှင်းမျက်နှာပြင်။
 ၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။
 ၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ်ထင်။
 ၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများ ကျောက်
 အသွင်။
 ၈၅။ စောင်းကင် မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
 ၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။

၈၇။ များဖြင်နုတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်
နုတ်အသွင်။

၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နုတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။

၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။

၉၀။ ပျော်ရွှင်ခံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတိုင်။

၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၂။ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊
ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း
လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိသာတပည့်၊
မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာ
မှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနီဗ္ဗူ၊ မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူ
ရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်၊ အပေါင်းသိသာ မှတ်
ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၂-ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆိုးမခဏ်း

၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်း
သော်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ တောင်
မြင့်မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးတိသည်၊ မွေးမိဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊
ထိုပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုန်းတဆူ၊ ဂူတသုံးသွင်း၊ စိတ်က
ထင်လျက်၊ ဦးတင်လက်သား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူ
ရေအေး၊ လိုဆုပေး၍၊ မွေးကျေးကြေး၊ တထွေတည်းသား၊ အခါး
အချို၊ လူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုး၊ ဘွား၊ မိ၊ ဘ၊ ဆရာတည်း၊ ပြသဆိုထွေ
မျှတတ်စေ။

၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊
ဖက်၍မဆို၊ ရိုသေလှစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝ၊ မိဘကဲ့သို့
မှတ်ပါလေ။

၃။ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးရီးသားချင်း၊ တထွေ
ရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဝုစု၊ ပစာယန၊ စိတ်ကသိစေ၊ ပြစ်မှားမိက
မသင့်ချေ။

၄။ ပေါက်ဖော်သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊
ဖွေစိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အတုံဖြစ်က ချစ်ကြလေ။

၅။ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာကုန်း၍
ရှုန်းကြလေ။

၆။ ရှေးတစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊
သူ့ဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဘိုင်သူ့အိမ်၊ ရောက်ခိုက်
ကြိမ်သ၊ မသိမ်မမြူး၊ ဘရာဇူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ၊ သိတတ်စေ။

၇။ တယောက်စတာ၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့ ချီလှစေ။

၈။ မတော့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်
ရအောင်၊ မာန်မာနကို ချုပ်ကြလေ။

၉။ သေနှင့်အရက်၊ စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ်မျှ၊ မသောက်
ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့် အဆိပ်ရေ။

၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့
အသက်ကို ချစ်ပါလေ။

၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမခရှေး၊ သူမပေးက၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေိစ္ဆာ၊ သူ့
အိမ်ရာကို၊ မြင်တာဇဏ၊ သူသတ်ကျူးသည့်၊ ဘီလူးမသို့၊ စိတ်က
မသွေ ထင်မိစေ။

၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြက်သည်
စစ်၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊
စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ သေကတထုတ်ချောက်၊ ငရဲဆောက်မည်
ရွံ့ကြောက်စေ။

၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသံဃာ၊ အရိယာကို၊ မကွာနေည
ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်မိနေည ကိုးကွယ်ကြ၊

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တာ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤဘုရားကို
ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်
တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆွဲသည့်၊ ပုလဲကဲ့သို့ မြဲလှစေ။

၁၆။ စာတတ် စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေကောင်းမှု၊
စုံတခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြီးရာရောက်သော်၊

လျှောက်လျှောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏။ ကျင့်ဝတ်ပီတော၊
ကိုယ်ကိုထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစတာ၊ ခံဆောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊
ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲသည် လှူရဲစေ။

၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအဘူ၊ ကံကျေးဟူသည်၊ အလှူ
ဆိုကာ၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက်
အိုးဘန်၊ ကျန်မည်းက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊ ထုံးတောင်းစာကို
ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ လူမိုက်မဲ့ကို၊
ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူသတ်ဟု၊ ညစ်ထပ် ကြမ်း
ကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွလှန်သည်၊ ကေနီ
ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရင်ကို သိတတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသဒိအောင်၊ ဟိဒ္ဓိ
ဩတ္တံ၊ စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိရင်၊ ဖြစ်လိုဖြစ်စေ၊
ငါမဆေရ်ဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမုန်းအောင်လျှင်၊ မောင်တို့
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်လှူဒါန၊ တည်ကြည်ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမွန်၊
သွန်တော်မှန်လျက်၊ စိတ်မာန်မနှောင့်၊ နှုတ်လက်စောင့်သည်၊
သူကောင့် သွေးချည် ပီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများ၏၊ နားမှာမဆန့်၊ မခန့်
မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက်နှမ်းအောင်၊
အသွမ်း မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဘွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်း
ခတ်သို့၊ လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မာညံ
မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ဟု၊ သည့်နှယ် မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ဆုမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံဘိ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလှချင်း၊ မေတ္တာကင်းအောင်၊
သတင်းမပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်တွင်၊ နှစ်လိုဘွယ်ရန်၊
ဖိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊ လူမိုက် မဆို
ရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြည်၊ သန္ဓေလည်းစာန်၊ မမှန်စကား၊ လူဖြစ်
မှားဟု၊ အများ မဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မဖြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
ဗိုလ်လိုခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ ရတတ်စေ။

၂၈။ အတည်အကျေး၊ အပေးအတမ်း၊ သေခန်းရှင်ခန်း၊
လူတို့တမ်းကို၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောဏဝတ်ကိုလည်း သိစာတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာပေါင်း၊ သူတော်ဆောင်းတို့၊
အပေါင်းစည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပွဲလမ်းကြုံငြား၊ အသွား
အလာ၊ လှူဒါန်းကာလည်း၊ လကျောဘက်စာ၊ အင်္ကျီလက်ကို၊
တဘက်ချလျက်။ ကပ်ထအပါး၊ ဝပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသား
ပီထွေ ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကား
ထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆိပ်တုပ်လျက်၊
ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရဿ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ငယ်ထောင်သောင်းကို၊ မိုးထောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေါ်အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက်ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူ့ဘာသာလျှင်၊ ဥစ္စာ ရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်လေယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရည်ယူသို့၊ လူစင်မှီအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ဆောင်ခင်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင် ပုဇွန် စား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသို့၊ ယောကျ်ားပီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း နှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီး လောဘကို မျှတစေ။

၃၅။ မမွေ့မနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလျပ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်း လဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစတား၊ ပြေးဆိုငြားသော်၊ လျင်လျား ဆွေးနှေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကား လိုက်လျော၊ စပြော၍ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏မလွဲ၊ လိပ်ခဲတင်းလည်း၊ ဟုတ် တည်းထေန်၊ အာမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ မရှိချေ။

၃၉။ မှန်ဘွယ်မှန်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်ဖတ်။

၄၀။ ဖတ်ပြန်သော်ကာ၊ ဖတ်ပါများက၊ သားမယားပင်၊
သိမြင်တင်းကွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊
ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည်း။

၄၁။ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်စာ၊ သမင်ကျွဲနှား၊ တောင်သူ
လားသို့၊ မပွားပညာ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ ထူထိုင်းမှိုင်းသည်၊
ရိုင်းစိုင်းတောင်သူ၊ မိလက္ခန္ဓာနှင့် တူလိမ့်မည်။

၄၂။ ရင်ဝယ်ဖြူငြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိင်၊
ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊
ကောင်းပါစေလို၊ ဆိုပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊
မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုစာ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊
ဆက်များဖွဲ့၌၊ ချမ်းသာမည်ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေး
လွှဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရှေးဘယ်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်
ကြံစည် လွတ်ပါမည်။

၄၃။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်စောောင်းစွ၊ သောင်း
ပြောင်းနွံစပ်၊ သည့်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊
ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမ
သင်သည်၊ ဤတွင် တခန်းပြီး၏သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၃-သားရွှေတောင် ဆုံးမခဏ်း

[ရတနာဘုံစံကျောင်း ကိုရင်ကြီး ရေးသည်။]

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မယ်ဆံကျင်သည်၊
အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုပျားသို့၊
မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊
သက်နဲ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပျော့ပျော့တောင်းပန်၊ သား
ရွှေရံကို၊ လျင်တန်မိမင်း၊ ဆီနုနှင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမွေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီး
လှောင်း၍၊ နားတောင်းလက်စောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊
ခါသာသက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျင်း၊ ကျော့ကျော့
ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နဲ့၊ သားမင်း
စံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊
သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေးသည်၊
တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ စောင်မ ပါအံ့၊
ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင် ကျက်သရေ၊ တတ်မျိုးထွေကို၊
စုံစေကြိုးစား၊ ဆရာပုဂံဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မယ်ဖအေလျှင်၊
သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဘတသီး၊ ငါလည်းတသွယ်၊ ဘွားငယ်
ဘွားကြီး၊ ဝရီးတူကူ၊ ရှင်ဗျလူစုံ၊ လှကြွေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊
သုံးဆယ် ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေဇာပိဝေ၊ ဇာဘိပေါင်းတွေနှင့်၊
နှိုင်းဖွဲ့လိမ္မာ၊ သဒ္ဓါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရွှန်း
ရွှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်တာသွင်
သွင်၊ တတ်စေချင်၏၊ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှု၊ ခမည်း

မောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာ
မြတ်ထံ၊ အပ်ထားနံ့သည်၊ သက်နံ့ရွှေတောင် အမယ်၊ မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မင်းဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာထ၊ မျှော်စာလည်းကြည့်၊
ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းစာပေကို၊ အသာလည်းဖွင့်၊
ငွေပေသင့်အံ့၊ မမြင်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊
ခုလေသွားပါ။ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊
ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝတ်ဘွား၊ မြတ်ထံပါးသို့၊
မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သက်ပေး၊ မကြာနှေးနှင့်၊
လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားဆောင်း
ရွှေလှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းထော်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊
မြတ်မှုန်အထံ၊ အပ်နှံထားသည်၊ သက်နံ့ရွှေတောင်အမယ်၊ မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူမျိုး၊ မယ်ပန်းညိုသည်၊
အိမ်ကိုမမင်း၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊ မခံ
ရွက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသချော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တပ်၊
ပျက်ချေတတ်၏။ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံယှဉ်သော၊
မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစွောပုပ်ဟောင်၊ ငါးသေတောင်ကို၊ ပညောင်
ရွက်မှာ၊ ထုတ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊
ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မယ်ရင်သွေးလည်း၊
ဝေးဝေးလျှင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြည့်မဲ၊ အယူစွဲ၍၊
ဝမ်းထဲယုံယုံ၊ ယုန်လျှင်ကျုံ့သို့၊ ဆိုတုံခံ၊ စောင်မာန်ညှိလျက်၊
ကြောက်ရွံ့ချိုသေ၊ မိမိအေကို၊ ရိုသေခညွတ်၊ ဟုတ်ပေတဘ၏၊
သတ်မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနံ့သည်၊ သက်နံ့ရွှေတောင် အမယ်၊ မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရွဲလုံး၊ မဲ့ဆံထုံးမှာ၊ ပန်းကိုး
ပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြော်မြင်၊ ကောင်းစေ
ချင်၍၊ စောင်းတင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊
ရွှေသာလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊
တန္ဆာပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါ
မူကား၊ ကြည်ဖြူခန့်ညား၊ လျှိုးဝပ်တူး၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊
နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊
သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနွံသည်၊ သက်နွံရွှေတောင် အမယ် မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊ ပျံ့ပျူး
သာယာ၊ ငယ်သေးစွာက၊ တတ်ပါစေချေ၊ မြင်ပါစေလို၊ ဆိုတိုင်း
ယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊
သက်နွံထိုသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်
သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊
မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုတ်အနှောင်၊
ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မယ် မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊ ထွက်
ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်း
တော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊
တူပင်အပ်နွံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ့မည်ကြောင်း၊ တဖျောင်းဖျေဖျေ၊
ဆိုမြက်ဟသည်၊ ကြွကြွလွမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်
ထားနွံသည်၊ သက်နွံရွှေတောင် အမယ် မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊ အမယ်
မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နီဆိုကဲ့၊ လူလိုသင်ထား၊ ငှက်ကျေး
သာ မှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ လူ့ဘာသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါမိန့်မှာ၊ ဒုတ္တိ

သင်္ကာ၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြန့်၍၊ နေချမ်းညလျှင်၊
 တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်းစွန်း၊ လေသာနန်း၌၊ ဖြန့်သန်း
 လူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာမိုးပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်ထ၊
 စွန်လျှင်သုတ်ထွေး၊ ပါရလေသော်၊ သံချေညံ့ညံ၊ ဘဝင်လျှံမျှ၊
 ရွတ်အံသန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊
 စွန်လျှင်မခန၊ လွတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊
 နိစ္စာဝတ၊ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ ကျေးသာစံသို့၊ သက်နွဲ့
 လူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လူလူရာရာ၊ တတ်ပညာကို၊ ဝမ်းမှာ
 သွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာ
 ကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနွဲ့သည်၊ သက်နွဲ့ရွေးတောင်
 အမယ်မောင်။

ဂ။ သားရွေးတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစထားကို၊ ရွှေနား
 ချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်တွင်၊
 မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြေသမားလည်း
 သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမှမဝင်၊ ပိတ်သောသွင်သို့၊
 မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလွှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊ အရွာရွာသို့၊
 မြေရွာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်သော်၊ ရွာတွင် အများ၊
 ယောက်ျားမိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊ သရဏခုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံ
 ဆောက်တည်၊ မြည်ကြသည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြေသခင်လည်း၊
 ပြီးချင်ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရွာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊
 မြေလျှင်ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူး
 ပေါက်တွင်း၌၊ မြေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီးစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်မယွင်း၊
 နဂါးမင်းကို၊ အလျှင်းမနေ၊ ဖန်းရွာချေဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊
 ချေခင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေထလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊

သေအံ့ငှာဟူ၊ ပြေးရှားပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်က၊ ကိုယ်ပင်မယ့်၊
 အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရွာကလျင် ကြားရစသား၊ သုံးပါးရတနာ၊
 မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာ ယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာ
 ကာ၊ ဂုဏ်တေဇာကြောင့်၊ ကြားကာဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း၊
 ချက်ခြင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ နို့သေမတတ်၊ အသက်လွှတ်၍၊
 ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်
 ကြောင့်၊ မိုက်ဘော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သင်ကြက်ရုံး၊
 သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချော၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်း၊
 ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်
 ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင်
 အမယ်မောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၄-သားရွှေခဲ ဆုံးမခဏ်း

[နဂါးရုံကျောင်း ကိုရင်ကြီး ရေးသည်]

၁။ မွေးမိသခင်၊ ဆွတ်ဆွတ်တင်၍၊ လည်တွင်ဆွဲရစ်၊ မကွာ
ချစ်သည်။ ရင်နှစ်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၂။ သားရွှေခဲ၊ ရဲရဲလျှံတောက်၊ ရွှေပင်ပေါက်သို့၊ တယောက်
ဟူရ၊ ဖြစ်စေတလျှင်၊ မောင့်ဘင်္ဂါမိ၊ စိတ်ညှိတိုင်ပင်၊ သားရွှေခင်ကို၊
ဂုဏ်အင်ကျေးဇူး၊ သူတထူးထက်၊ တောင်ဦးမြင့်မိုရ်၊ ဖြစ်စေလို၍၊
အပျိုအရွယ်၊ သင့်ရုံရွယ်က၊ မွေးမယ်လက်တည်း၊ ခမည်းလက်ငင်၊
ဆွတ်ဆွတ်ကြွင်၍၊ ပေဒင်လေးထပ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို၊
အာဂုံဆောင်ရွက်၊ လွန်လေ့ကျက်သား၊ ထက်မြက်ပညာ၊ မြတ်
ဆရာဝယ်၊ ကောင်းစွာကြပ်ကြပ်၊ မယ်မင်းအပ်သည်၊ သေသပ်အမြဲ
သားရွှေခဲ။

၃။ သားရွှေခဲ၊ တဝဲလလ၊ မိကိုတ၍၊ သားလှရွှေကြွေး၊ မနေ
ပါနှင့်၊ ဆရာကောင်းထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ ကျိုးနွံဝပ်တူး၊ ရှင်ငါးပါးနှင့်၊
သွားလည်း သာယာ၊ လာလည်း ဖြည်းဖြည်း၊ ရေတင်လည်းသို့၊
ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ ဓပျင်းထကြ၊ ဝီရိယဖြင့်၊
နေညနံနက်၊ ဇော်တံမြက်နှင့်၊ သန့်သက်နေမိုး၊ သုံးအိုးညရေ၊
ထင်းခွေမီးယူ၊ ဒန်ပူတချောင်း၊ တစောင်းနှစ်ခု၊ လုံ့လပြုလော့၊
လေးခုသရက်၊ လေးခုကြွက်နှင့်၊ လေးချက်အိုးမျိုး၊ ဤဆိုရုံးလည်း၊
မောင်မျိုးဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ စောင်းခြင်းစုံအင်၊ ဖြစ်စေ
ချင်သည်၊ ရွှေငင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၄။ သားရွှေခဲ၊ ပန်းဘဲညှပ်တူ၊ ပမာယူလျက်၊ အပူအချမ်း၊
အကြမ်းအနု၊ မောင်မင်းပြုလော့၊ တန္တုပုံကို၊ မိခင်ဆိုအံ့၊ နဂိုရ်

သခင်၊ ရွှေအိမ်ရှင်ကို၊ ဝန်းကျင်လူများ၊ လွန်ခန့်ညားသို့၊ ဝပ်တူး
ကျိုးနွံ၊ လွန်ကြောက်ရွံ့လော့၊ ခြေရံဆွေမျိုး၊ စည်းစိမ်ကိုး၍၊
မလျှိုးမပျပ်၊ မပြုအပ်တည့်၊ ထောင်တပ်ဖားရား၊ သွားလည်း
နောက်ပါ၊ လာလည်း ကြိုဆို၊ ဆိုလည်းကွကွ၊ မျက်နှာချ၍၊
မင်းခအသွင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၅။ သားရွှေခဲ၊ သားရဲထူထပ်၊ ချောက်မြောင်ကျပ်ဝယ်၊
လျှပ်လျှပ်ပေ၊ လော်လော်လည်လည်၊ မျောက်မယည်သို့၊
နေတည်မကျ၊ တကြွကြွနှင့်၊ သားလှေကျောင်းမှာ၊ မပြုပါနှင့်၊
သမ္မအယူ၊ သဒ္ဓါဖြူသျှက်၊ တန့်ကူပေဖြုန်း၊ ကညစ်တုံးမျှ၊ ကုန်းကုန်း
ကုတ်ကုတ်၊ ကြိုးအားထုတ်ပ၊ ဆရာထံ၌၊ ပုရပိုက်ထန်းရွက်၊
တချက်ချက်နှင့်၊ ရေးကျက်သင်အံ၊ ကြံလည်း ကြံလော့၊ ခြိုးခြံ
သဖြင့်၊ သမ္ဘာရင့်၍၊ သူနှင့်အတူ၊ လူနှင့်အမျှ၊ စာပေကျ၍၊
ပုဗ္ဗာရ၊ သိပါမှလျှင်၊ မိဘဘိုးဘွား၊ ငါတို့အားလည်း၊ တရား
ကျမ်းဝယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ အကျယ်ယူငင်၊ ဟောစေချင်သည်၊
ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၆။ သားရွှေခဲ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ ဆိုခွင့်ဆိုရာ၊ စကားမှာသည်း၊ သကာ
အလား၊ ပျားသို့လည်းချို၊ ချစ်ဘွယ်ဆိုလော့၊ ပုဂ္ဂိုလ်သင်္ဘော၊
အရိယာအား၊ စကားနှင့်နှင့်၊ မဆိုသင့်ဘူး၊ ဆူးနှင့်ဖက်သွင်၊ လူနှင့်
ရှင်တား၊ ဆူးတွင်ဖက်ကျ၊ ဆူးကျဖက်ပေါက်၊ အပြစ်ထောက်၏။
ပဲနောက်ဟင်းလား၊ စကားများလည်း၊ လူကြားလူပေါ်၊ လူသရော်
ဟု၊ သူတော်အများ၊ မသနားတည့်၊ မြားသို့ဖြောင့်ဖြောင့်၊
စောင်းနှယ်ညီညွတ်၊ ပွတ်နှင့်ချောစွာ၊ ချိန်ခွင်လျှာသို့၊ ပမာပုံလျှင်၊
ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၇။ သားရွှေခဲ၊ စွန့်ကြဲစိုက်မျိုး၊ ရှေးကောင်းကျိုးကြောင့်၊ မညှိုးမလျှ၊ ဤဘဝဝယ်၊ လောက်ငလွှာ၊ ရှိတုံပါလည်း၊ ပညာ စက်လျှင်၊ အမြင်အမြော်၊ နည်းချေသော်ကား၊ ဖော်ဖော်ရွေရွေ၊ သူ့ရှေ့နေ၍၊ သက်သေပုံခိုင်း၊ မသိနိုင်တည့်၊ ဆွယ်ပြိုင်တကွ၊ ဆိုသမျှလည်း၊ အသည့်သူသွင်၊ မျက်မမြင်သို့ ဆိုချင်မအား၊ ဆိုတိုင်းမှား၏၊ များသည့်ပညာ၊ သူတို့မှာသား၊ အခါကာလ၊ ဒေသသင့်၍၊ ဆိုခွင့်တွေက၊ ခြင်္သေ့သဘွယ်၊ ပြုံးရယ်ကားရှေး၊ မိန့်ရေးနောက်ဆုတ်၊ ဆိုတိုင်းဟုတ်လျက်၊ မချွတ်မချ၊ ချီးမွမ်းရ၏၊ သားလှရွှေလှော်၊ မယ်တော်ကသိုဏ်း၊ မိဆိုတိုင်းကို၊ ထုံးပိုင်းမယွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ကောင်းခြင်းစုံအင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရှောင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၈။ သားရွှေခဲ၊ မိုက်မဲသုတ်မာ၊ လူခိစ္ဆာတို့၊ ဥစ္စာစပါး၊ ရှိပါ ငြားသည်၊ လှေပြားမူယာ၊ ဖြစ်လတ်ပါသော်၊ မူးမော်တွေတွေ၊ ဗျာပါဝေလျက်၊ မနေမသာ၊ ညှိုးချက်နှာနှင့်၊ ပညာရှိပါး၊ ဆည်းကပ်သွား၍၊ စကားတိုးတိုး၊ ဥစ္စာတိုး၍၊ ရှိခိုးပန်ထွာ၊ ခစားရာ၏၊ ပညာရှိမူ၊ ခြင်္သေ့တူလျှင်၊ မယူကြေးငွေ၊ သူ့ရှေ့နေ၍၊ ပြောပြပြစ်ပြစ်၊ အဆစ်ဆစ်ကို၊ အမြစ်တူးဖြို၊ သူ့ဘို့ဆို၏၊ ဤသို့ နည်းယူ၊ မကျင့်သူသည်၊ သုံးဆူပိဋဆတ်၊ လေးထပ်ပေဒင်၊ တတ်အောင်သင်၍၊ ဒုရင်ထိပ်ခေါင်၊ မှန်ကင်းထောင်သို့၊ ပြောင် ပြောင်ညီးညီး၊ ဥာဏ်ဆီမီးဖြင့်၊ အကြီးအငယ်၊ အရွယ်အလတ်၊ ယုတ်မြတ်ထွေပြား၊ မျိုးလေးပါး၏၊ တရားသဘင်၊ ဖြစ်စေချင် သည်၊ ရှောင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၉။ သားရွှေခဲ၊ မဲမဲမောင်းမောင်း၊ မျက်တော်ချောင်း၍၊ ထန်းစောင်းလျော်သား၊ တံမြက်ဝါးနှင့်၊ လက်ဖျားကိုင်ယူ၊ ရိုက်

တော်မူလည်း၊ ဆံမြူခြင်းမျှ၊ စိတ်မခွန့်၊ မိဘဆရာ၊ စေတောမပြာဏ၊
ဤသုံးပါးတား၊ မုန်းထား ပါဖြူ၊ ချစ်မှုအထဲ၊ ငိုလေမြဲဟု၊ ပုံစံ
ယူလေ၊ စိတ်ကိုဖြေလော့၊ တထေ့ပုံနှော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊
ကျောကျောရင်သွေး၊ ငါတို့မွေးသည်၊ ခွေးငယ်ကိုမျှ၊ လှန်ကန်ယူ၍၊
တလူနှိပ်စက်၊ ရိုက်ပုတ်လျက်တည့်၊ တကံတက်ခေါ်ထ၊ ထိုခဏ၌၊
မြီးပွလုပ်လုပ်၊ နားရွက်ကုပ်၍၊ စုတ်ဇုတ်ချဉ်းလေ၊ စိတ်ကိုဖြေသုံး၊
ပို့သခွေးသွင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊ ရွှေစင်ပုလဲသားရွှေခဲ။

၁၀။ သားရွှေခဲ၊ နက်နဲပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို၊ ပညာတဝိ၊
ဖြေနိုင်ဘိသည်၊ ဗဏ္ဍိတောင်ခေါ်၊ ဆရာကျော်၏၊ ထံတော်ခယ၊
နို့တုပ်ကွလျက်၊ ပါဒုစက်အောက်၊ ရှေ့တော်မှောက်ဝယ်၊ စောင့်
ရှောက်လုပ်ကျွေး၊ တကွေးကွေးလျှင်၊ အဝေးမကြာ၊ သင်ဖြူးဖျာနှင့်၊
အိပ်ရာခေါင်းအုံး၊ စွဲသုံးသောက်ရေ၊ အထွေထွေကို၊ သက်ဝေ
သားလှ၊ မဆိုရအောင်၊ သတိဆောင်၍၊ ပူလောင်ကာလ၊ ဂိမ္မန္တ
လျှင်၊ ဆောင်းလချမ်းအေး၊ မြောက်လေသွေးလည်း၊ အဝေး
မကွာ၊ ထံတော်မှာလျှင်၊ သဒ္ဓါကြည်နူး၊ မီးမယ်ဖြူးနှင့်၊ သားဦး
မောင်ပု၊ နေ့တိုင်းပြုလော့၊ ဗဟုကိစ္စ၊ ရှိသမျှကို၊ ထကြသိမ်းမြန်း၊
သက်နိုးခေါက်လိပ်၊ သပိတ်သိမ်းယူ၊ ရေပူရေအေး၊ လုပ်ကျွေး
မပြင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ ကောင်းခြင်းစုံလင်၊ ဖြစ်စေချင်သည်၊
ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၁၁။ သားရွှေခဲ၊ ခပ်များစွာ၊ လူမိစ္ဆာတို့၊ ဥစ္စာရွှေငွေ၊
ဆန်ရေစပါး၊ ပတ္တမြားသန္တာ၊ နီလာဇောသ၊ ဝေဘူလတင်၊
ကျောက်မြထင်ရှား၊ ဥစ္စာများလည်း၊ တပါးဘဝ၊ အနိစ္စဖြင့်၊
ပြောင်းကြသောခါ၊ မပါကိုယ်ထီး၊ ချဉ်းနှီးသက်သက်၊ ကျိုးဆက်
မထင်၊ ရှိသည်ပင်တည်း၊ ရွှေစင်သားလှ၊ သုံးမြူ၏၊ ဓမ္မကျမ်းလာ၊

အပြာပြာကို၊ သဒ္ဓါချီးမြှင့်၊ ယခုကျင့်မှ၊ နောက်ဆင့်နောင်တော်၊
ရွှေနှုတ်တောက်၊ သုံးဖော်လူတ၊ မိန့်ချေတလျှင်၊ သားလှရွှေစင်၊
နိဗ္ဗာန်မြင်၍၊ မသင်မကြား၊ သဘောအားဖြင့်၊ တရားသုံးပုံ၊
တတ်လေကုန်သော်၊ ကြိုက်ကြံပါလို့၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ မဂ်၊ ဖိုလ်
တရား၊ မောင်ဟောကြား၍၊ တရားမဂ္ဂင်၊ ရပါချင်သည်၊ ရွှေစင်
ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၁၂။ သားရွှေခဲ၊ မိတ်(တေး) သုံးလူ၊ သဗ္ဗညုသည်၊ လေးခု
သစ္စာ၊ သမ္ဘိဒါနှင့်၊ အသးစာရဏ၊ ဓမ္မခြောက်ခန်း၊ ဗောဓိ
နန်းဝယ်၊ ရှန်းရှန်းရှိန်စော်၊ ပွင့်ခါသော်လည်း၊ မယ်တော်မျက်ရှု၊
ဤယခုက၊ သူတို့ကျိုးလို့၊ ကိုယ်ဘို့ငြုစု၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊
သုံးလူ သခင်၊ ဥဏ်တော်မြင်၍၊ လူလျှင်လာလှည့်၊ ငါတပည့်ဟု၊
ရွှေမြည့်နှိုင်းလျော်၊ ရွှေနှုတ်တော်တံ၊ သုံးဖော်လူတ၊ မိန့်လေတလျှင်၊
သားလှရွှေစင်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်၍၊ မသင်မကြား၊ ပညာအားဖြင့်၊ တရား
သုံးပုံ၊ တတ်လေကုန်သော်၊ ကြိုက်ကြံပါလို့၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ မဂ်
ဖိုလ်တရား၊ မောင်ဟောကြား၍၊ တရားမဂ္ဂင်၊ ရပါချင်သည်၊
ရွှေစင်ပုလဲ သားရွှေခဲ။

၁၃။ သာယာအေးချို၊ ကဗျာဆို၍၊ နာလိုနားဝယ်၊ ဆင်သ
ဘွယ်လျှင်၊ ဝင်လွယ်စေကြောင်း၊ ဆရာကောင်းတို့၊ သံပျောင်း
မာတာ၊ ပမာဆိုကုန်၊ မိဆိုဟန်ကို၊ လျော်ထန်သဖြင့်၊ နားနှင့်
သင့်အောင်၊ ယူဆောင်ဓိပွယ်၊ အသွယ်သွယ်ဖြင့်၊ လူငယ်
နောက်သား၊ သင်ကြားကျင့်ရာ၊ ဤစာပုလဲ၊ သားရွှေခဲခေါ်၊
ဓာပျာသော်ကား၊ သင့်လျော်ရုံသာ၊ ခေးရာရှိတိုင်း၊ တူမနှိုင်း
သည်၊ ရှိတိုင်း ဤတွင် ပြီး၏တည်း။

သားရွှေခဲ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၅-တွင်းသင်းမင်းကြီး မဟာဓညသု

[ကြောက်ကြီး ၉-လုံး ဆုံးမစာ]

- (၁) မျက်ကွယ်မျက်မြင်၊ မဆင်ခြင်၊ လူရှင်သိမည်ကြောက်။
- (၂) မေတ္တာကုန်ခင်း၊ စိတ်မချမ်း၊ ညှိုးနွမ်းမည်ကိုကြောက်။
- (၃) ကိုယ်နှင့်မတန်၊ စာားလွန်၊ မင်းဒဏ်သင့်မည်ကြောက်။
- (၄) သစ္စာမမြဲ၊ အကျင့်လွဲ၊ ပါယ်ထဲရောက်မည်ကြောက်။
- (၅) လွန်ကျူးသမျှ၊ နောက်-နောင်တ၊ ရှိရမည်ကိုကြောက်။
- (၆) သေနှင့်အရက်၊ လူကိုဖျက်၊ အရှက်ရမည်ကြောက်။
- (၇) မင်း၏ဥစ္စာ၊ အနည်းသာ၊ ပြစ်ဆာရောက်မည်ကြောက်။
- (၈) မဟုတ်မလျား၊ သူလှည့်ခြား၊ မျောက်မှားမည်ကိုကြောက်။
- (၉) ရန်သူငါးချက်၊ အခင်းဖျက်၊ သေပျက်မည်ကိုကြောက်။

၁၆-ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်

[ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်]

- ၀။ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ ဝေနေယျာ၊ သံသာရည်လှပြီ။
- ၂။ အတည်ကျကျ၊ ဘယ်ဘဝ၊ ရကြမရှိပြီ။
- ၃။ ရအံ့နိုးနိုး၊ လောဘမျိုး၊ အကျိုးယုတ်လှပြီ။
- ၄။ သုံးပါးညီးညီး၊ လောင်မီးကျိုး၊ ဖိစီးလှသေပြီ။
- ၅။ လောင်မှန် မသိ၊ မောဟဖိ၊ မိမိမိုက်သွပြီ။
- ၆။ ပိုးဖလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး၊ ကိုယ်ကျိုးနဲလှပြီ။
- ၇။ ကာဂုဏ်ပဲ့၊ သည်မိုက်မဲ၊ မခွဲနိုင်ကြပြီ။
- ၈။ မခွဲနိုင်ကြ၊ လူ့ဗာလ၊ မိုက်စသိမ်းသင့်ပြီ။
- ၉။ ဂင်္ဂါသဲတူ၊ ပွင့်တော်မူ၊ ဆူဆူများလှပြီ။
- ၁၀။ များအသင်္ချေ၊ ရှင်စောထွေ၊ ရှောင်သွေလွဲခဲ့ပြီ။
- ၁၁။ တဆူမသင့်၊ တဆူသင့်၊ ဖူးခွင့်ထိုက်လှပြီ။
- ၁၂။ မတော်မလျား၊ ကျင့်ဖောက်ပြား၊ မိုက်အားကြီးလှပြီ။
- ၁၃။ အလိုမလိုက်၊ သည်အမိုက်၊ ပယ်ထိုက်သင့်လှပြီ။
- ၁၄။ မပယ်မချိုး၊ ဆင်တန်းတိုး၊ ဟုတ်နိုးထင်လှပြီ။
- ၁၅။ ဟုတ်နိုးသမှု၊ ထင်တိုင်းပြု၊ ယခုတိုင်ခဲ့ပြီ။
- ၁၆။ ထရားလက်လွတ်၊ ငှက်တောင်ကျွတ်၊ ဝဋ်နှင့်မကင်းပြီ။
- ၁၇။ မနုဿတ္တ၊ ဒုလ္လဘ၊ မရများလေပြီ။
- ၁၈။ အရတော်စွ၊ သည်ဘဝ၊ လှလှကျင့်ထိုက်ပြီ။
- ၁၉။ ကြုံကြိုက်တော်စွာ၊ သာသနာ၊ နောင်ဝါထွန်းလှပြီ။
- ၂၀။ သတိရရ၊ မြတ်ပုည၊ ပြုကြတောင်းသင့်ပြီ။

- ၂၁။ တနုတနု၊ နက်ဖြန်ရွှေ၊ မခမုကောင်းသင့်ပြီ။
 ၂၂။ ငါ့ကိုယ်ငါ့သား၊ ငါ့မယား၊ ထင်မှားလှလေပြီ။
 ၂၃။ ထင်မှားတတ်စွာ၊ သက္ကယာ၊ မိစ္ဆာကင်းသင့်ပြီ။
 ၂၄။ ငါးခုခန္ဓာ၊ ရုပ်နာမ်မှ၊ မှန်စွာမှတ်သင့်ပြီ။
 ၂၅။ သမ္မဿန၊ ဥာဏ်အစ၊ ထင်လှသင့်ကြပြီ။
 ၂၆။ နင်နှင့်နင်ကိုယ်၊ ဆုံးမဆိုး၊ နင်ကိုယ်အမှုသည်။
 ၂၇။ နှလုံးဖိုဖို၊ ထုံထုံထုံ၊ နင်းပုံကြောကြမ်းသည်။
 ၂၈။ နင်နှင့်နင်ကံ၊ စီရင်ဖန်၊ အမှန်ဖြင့်တော့သည်။
 ၂၉။ ယခုနှင့်ကိုယ်၊ နင်းအလို၊ ဘယ်လိုပြည့်စုံသည်။
 ၃၀။ နင်ကိုယ်နှင့်နှစ်၊ နင်းအပြစ်၊ နင်ဖြစ်ခံရမည်။
 ၃၁။ နင်ကိုယ်နှင့်အား၊ နင်းမသနား၊ နင်မှားရှာတော့သည်။
 ၃၂။ နင်းမဆုံးမ၊ နင်းတပ၊ ဘယ်ကခံလိမ့်မည်။
 ၃၃။ ဒါနသီလ၊ ဘာဝနာ၊ နင်သာပြုသင့်သည်။
 ၃၄။ ဇာတိဇရာ၊ မရဏာ၊ မကြာနှင့်တွေ့မည်။
 ၃၅။ မျက်တောင်တရှက်၊ လျှပ်တပြက်၊ နင်းသက်သေလိမ့်မည်။
 ၃၆။ ဘယ်နှစ်ဘယ်လ၊ ဆောက်ပါမှ၊ ကာလမရွှေ့ပြီ။
 ၃၇။ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကိုယ်ရှယ်တူ၊ ခုမသေလှပြီ။
 ၃၈။ အမှန်သေရိုး၊ ထိုလူမျိုး၊ ကြောက်စိုးရွံ့သင့်ပြီ။
 ၃၉။ မသွင်းနှလုံး၊ အထင်ရှုံး၊ ပျက်ပြုန်းလှလေပြီ။
 ၄၀။ ခန္ဓာကြွေလျော၊ ရှိပြန်သော၊ ပူဇော်လောင်လှပြီ။
 ၄၁။ သွားကျိုးဆံဖြူ၊ ရှိပြန်မှ၊ ဘယ်သူမကြောက်ပြီ။
 ၄၂။ ဤသည်မယား၊ ဤသည်သား၊ မီးပွားမှန်တော့သည်။
 ၄၃။ ခယဝယ၊ ဘိဇ္ဇန၊ ပျက်ကြလှလေပြီ။
 ၄၄။ အပိယေဟိ၊ ပိယေဟိ၊ ဒုက္ခိဏ္ဍိလေပြီ။

- ၄၅။ ဒုက္ခထွေထွေ၊ တပေပေ၊ ခံနေရလေပြီ။
၄၆။ နိဗ္ဗာန်သာခေါင်၊ ဘေးမဲ့သောင်၊ ရောက်အောင်ပြုသင့်ပြီ။
၄၇။ မပြုပါဘဲ၊ နင်ရှောင်လွှဲ၊ နင်ဘဲမိုက်လှပြီ။
၄၈။ ယုတ္တိယုတ္တိ၊ နင်ဆင်ကာ၊ နင်သာဟန်များသည်။
၄၉။ ဘုရားသွားသွား၊ ကျောင်းသွားသွား၊ စိတ်သာ၊ နင်မကြည်။
၅၀။ ဒါနသီလ၊ နင်ပြုကာ၊ စေတနာလောမကြည်။
၅၁။ သို့စင်ပြုလို့၊ နင့်ကုသိုလ်၊ ဘယ်ကိုပေးလိမ့်မည်။
၅၂။ လောကုတ္တရာ၊ မြှိုက်ဩဇာ၊ နင်သာဝေးလှသည်။
၅၃။ ဇောစိတ်သန်သန်၊ ကုသိုလ်မှန်၊ နင်ကြံပြုရမည်။
၅၄။ သို့ပြုမှသာ၊ ပြည့်စေမာ၊ နင်သာနည်းရမည်။
၅၅။ ဤသို့စုံစေ၊ ပြန်လှန်၍၊ စေ့စေ့လုံးတည်။
၅၆။ အနုမတဂ္ဂ၊ သံသာရ၊ ကြာလှကုန်လေပြီ။
၅၇။ ဂင်္ဂါဝါလု၊ ပမာပြု၊ သဲစုမကပြီ။
၅၈။ တဏှာ၏နောက်၊ တကောက်ကောက်၊ လိုက်ထောက်
မသင့်ပြီ။
၅၉။ တဏှာမြစ်မ၊ ပင်လယ်ဝ၊ နှစ်ကြလေကုန်ပြီ။
၆၀။ တဏှာလည်းပွား၊ ဒုက္ခများ၊ သွား၍မဆုံးပြီ။
၆၁။ တဏှာပို့တင်၊ ပယ်လေးခွင်၊ လျင်စွာရောက်လေပြီ။
၆၂။ သေမင်းနိုင်ငံ၊ အဖန်ဖန်၊ လိုက်ပြန်ရလေပြီ။
၆၃။ ဝေဘူဒတောင်မျှ၊ ပမာပြု၊ အရိုးမကပြီ။
၆၄။ နှစ်တုံပေါ်တုံ၊ သုံးပါးဘုံ၊ ကြုံရလှလေပြီ။
၆၅။ ချမ်းသာမငွေ့၊ ဆင်းရဲတွေ့၊ ငြီးငွေ့သင့်လှပြီ။
၆၆။ အဝိဇ္ဇန္တ၊ သည့်မောဟ၊ ညှဉ်းဆဲလှလေပြီ။
၆၇။ နိဝရဏ၊ ဆီးတားကြ၊ လမ်းစမဆုံးပြီ။

- ၆၈။ ဂတိငါးပါး။ ဆုံလည်နှား။ သွား၍မဆုံးပြီ။
၆၉။ ဘဝတိုင်းသေ၊ သင်းချိုင်းမြေ၊ ပွားလေလှလေပြီ။
၇၀။ လမ်းကောက်လဲသွား၊ လူအများ၊ အမှားကြိုက်ခဲ့ပြီ။
၇၁။ လမ်းကြောင်းမမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်၊ ဆေးလွဲခဲ့ပြီ။
၇၂။ ဘဝမဆုံး၊ ဒုက္ခတုံး၊ လုံးလုံးခံရပြီ။
၇၃။ လောကကျေ၊ သဗ္ဗညု၊ ယခုရှိရက်မင်း။
၇၄။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ သာသနာ၊ ရောင်ဝါတဝင်းဝင်း။
၇၅။ မနုဿတ္ထ၊ ဒုလ္လဘ၊ ရအောင်ခံကြမင်း။
၇၆။ ဗြဟ္မာ့ပြည်က၊ အပ်ကိုချ၊ မြေကအပ်တစင်း။
၇၇။ အပ်သွားခြင်းသာ ထိဘွယ်ရာ ပမာမှတ်ကြမင်း။
၇၈။ နိယျာနိကာ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ ကြွေးရခဲ၏မင်း။
၇၉။ သဒ္ဓါဗလဝ၊ ဒုလ္လဘ ရအောင်ခံကြမင်း။
၈၀။ အရတော်ခိုက်၊ လူတသိုက်၊ ခဲလိုက်ကြ၏မင်း။
၈၁။ ကိုယ်ဘို့မရ၊ သည်နောင်တ၊ ဖြစ်ဘတ်ကြ၏မင်း။
၈၂။ ဤသို့ဘဝ၊ ဖြစ်သမျှ၊ ရမည်ခဲ၏မင်း။
၈၃။ ထူးမြတ်စွာလှ၊ လူ့ဘဝ၊ နှမြောကြကုန်မင်း။
၈၄။ မြတ်သည်ကိုမျှ၊ မသိကြ၊ ဗာလနှလုံးသွင်း။
၈၅။ ဗာလဖြစ်က၊ လူ့ပါး၊ ကြာကြကုန်ပြီမင်း။
၈၆။ လူဖြစ်ကျိုးမှ၊ မခံရ၊ ရှုံးကြလေ၏မင်း။
၈၇။ ဘဝတိုင်းရှုံး၊ လူ့ကျောက်တုံး၊ စုံးစုံးမြုပ်၏မင်း။
၈၈။ စုံးစုံးမြင်ခါ၊ ပေါ်မလာ၊ ကြမ္မာမှောက်၏မင်း။
၈၉။ နိဗ္ဗာန်လမ်းစ၊ ဤသို့ပြ၊ မှတ်ကြနှလုံးသွင်း။
၉၀။ ဆလျာဏမိတ္တ၊ ငန့်တ၊ ပေါင်းဖော်ရ၏မင်း။
၉၁။ ထိုဆလျာဏ၊ ဆိုဆုံးမ၊ လိုက်နာရ၏မင်း။

- ၉၂။ ယောနိသောမန၊ သိက္ခာရ၊ နေညန္တလုံးသွင်း။
 ၉၃။ သီလရတင်၊ ဆောက်တည်လျှင်၊ သည်တိုင်အစမင်း။
 ၉၄။ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ၊ နိက္ခမ၊ ဝိဝေဒါ၊
 နိဿရဏ၊ ဤခြောက်ဝကို၊ အလိုရှိကြမင်း။
 ၉၅။ ရွှေပြည်သနစ၊ သာသည့်ခေတ်၊ စံစစ်ကြကုန်မင်း။
 ၉၆။ ရွှေပြည်ချမ်းသာ၊ စံချင်ရှာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ချဉ်း။
 ၉၇။ အနိစ္စကောင်၊ ဒုက္ခကောင်၊ အနတ္တ ကောင်၊ အသုဘကောင်။
 ထင်အောင်နှလုံးသွင်း။
 ၉၈။ အနိစ္စတုံး၊ ဒုက္ခတုံး၊ အနတ္တတုံး၊ အသုဘတုံး၊ လုံးလုံး
 မှတ်ကြမင်း။
 ၉၉။ ဤသို့ထင်မှ၊ မဂ်လမ်းစ၊ ရမည်မှန်မှန်စင်း။
 ၁၀၀။ မဂ္ဂင်ဖောင်ကြီး၊ တက်၍စီးမှ၊ ပြည်ကြီးအမတ၊ နိရောဓ၊
 ရမည်မှတ်ကြမင်း။
 ၁၀၁။ ယခုဘဝ၊ မသိကြ၊ အမတမည်ခေါ်၊ ရွှေပြည်တော်၊
 အစော်မန်လျှင်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက် ပြီး၏။

၁၇-မိုးသူတော်ဦးနဲ့ စကားပို့

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဥဏ္ဍိယမျှော်သည်။ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏
တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊
စကားပို့သရုပ်၊ အမျိုးထုပ်ပြီလျှင်၊ အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်၊ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရမည်၊ ဗုဒ္ဓ
ဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်၊ ယုတ်လှတာကို ပယ်မှ ဘေးပ
ကွာလည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကိုမနှောက်နှင့်၊ သေရည်
ကိုသောက်စာ အပါယ်တုံ့သို့ ကျတတ်သည်၊ ရေကြည်ကို နှောက်စာ
အနယ်မှန်တို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍မမျှီနှင့်၊
ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ်ပွားတတ်သည်၊ ဝင်တိုင်းနှိပ်၍
မျှီက အန္တရာယ်ပွားတတ်သည်။

ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်၊ ကောဓြံရံသည်၊ မပွားနှင့်၊
ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသသွယ် ဖြစ်ပေသည်၊ ကောဓြံရံပွားက
အသိကရ အပါယ်နစ်ချေမည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်၊ မဟုတ်တရားကို မဆိုဘိနှင့်၊
တယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏ စကားကို ပယ်ရာကျချေမည်၊
မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက သမာဓိတရားတို့ ကွယ်ပရလေသည်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစနှင့်၊ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကို
မချနှင့်၊ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေးအမှိုက်မို့ ဆဲဘတ်

သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေးမစိုက်သမို့ မဲ့ဘတီ
သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှသျှင် သတိထား၊ တန်ခိုးနုပ်သူ
ထမင်းဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်၊ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက
စာဂ တန်တတ်သည်၊ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်
သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်းသိမှ၊ အလုပ်အကြံကိုလည်းရှိမှ၊ အဟုတ်
အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပရံ အနေကျမည်၊ အလုပ်အကြံရှိက
ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေကျမည်။

သူဌေးလို ကြွယ်ဝသော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်၊ မြေပွေးကို
ငယ်သော်လည်း အလမွှာယ်မပြုနှင့်၊ သူဌေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်
ထကာ အရိုအသနည်းသမို့ ပြေမုန်းတတ်သည်၊ မြေပွေးကို ငယ်
သည်ဟု အလမွှာယ်ပြုက ထိုမြေခဲ၍ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲကို မဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲကိုမလယ်နှင့်၊ မတော်ဘဲ
ဝယ်လေက သပြာဓနရှုံးတတ်သည်၊ မခေါ်ဘဲကို လယ်ချေက
မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို အမြည်းမစားနှင့်၊ အဘော်မပါလျှင်ခရီးမသွား
နှင့်၊ မတော်တာကို မြည်းစားမိက ဘေးရန်လို့ ရောဂါပွားတတ်
သည်၊ အဘော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောဏမျှား
တတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုလည်း အကြွင်းမထားနှင့်၊
ခရီးကို အပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကို အကြွင်းထားက
ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီး မမှားလေနှင့်၊ အနာရောဂါကို မကြီး
ပွားစေနှင့်၊ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားလေတ မချမှောက်တတ်
သည်။ အနာရောဂါကို ကြီးပွားစေက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

စကားစကား ပြောဖန်များ၊ စကားထဲက ဇာတိပြု၍ မာန
တီခွန် ထူတတ်သည်။ တရားတရားဟောဖန်များ တရားထဲက
ပါငြိရ၍ ဒါနအလွန်လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြံရာသည်၊ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုးတန်
ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊
ဦးနှုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊
တဏှာတကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ညလေ့ကျက် ကြပါလော့။

ဖိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏။

၁၈-ပေါ်ရောဏ ကထာ လင်္ကာ

(၁) မှတ်သိစေလို၊ သွေးချို တောင့်တ၊ ဆုရကား ရည်း၊
 ယင်းပြီး ရှိသေ၊ ရဝေကား နန်း၊ သလွန်း တန္တ၊ ဒီမျှ အမှား၊
 လာလာတုံသေး၊ တန်ဆေး တမန်၊ တဖန် မလှောက်၊ စောကျော
 သောက်သည်၊ တလည် ပါးနီး၊ အိုးကြီး ဒေါမား၊ တော်ကား
 အရှင်၊ ကန်တွင် မည်ရှုန်း၊ ပိတုန်း ပိလု၊ ပစ္စုဆို့ရိုး၊ ပုဆိုး
 ဖြူရောင်၊ အိမ်မြှောင် ဟိုဘက်၊ ကြီးလျက်ရုပ်ဆင်း၊ မယွင်းဘက်ကူ၊
 မြန်လူ သူစိမ်း၊ ခပ်သိမ်းသွားလာ၊ နေနား တုန်လှုပ်၊ လုပ်သည်ကို
 ပိုး၊ ဆိုသည်ကားညောင်း၊ မောင်း စစ်တလောက်၊ ရွှေမှောက်
 သနင်း၊ မင်းကိုဆိုမြ၊ သူရမ်းပဲမျှ၊ သူ၏အကျင့်၊ ဝေးမြင့်လွန်လေ၊
 ဆိုပေလင်္ကာ၊ ပျို့ကဗျာတွင်၊ များစွာထုံးနည်း၊ သို့ချည်းနှင်နှင်၊
 သဘောမြင်၍၊ ဥာဏ်ရှင်ရှာဖွေ၊ သိတတ်စေ။

(၂) မှတ်လော့သိသာ၊ များစွာ ဥဒဟို၊ ရှေးဆို မဆွ၊
 များလှပဲ၊ သရဲ လွဲခွါ၊ ဖွေရှာ စူးစား၊ လက်ချားပလေး၊ ဆိုထွေ
 ပေါ်လျော့၊ ကျော့ကျည်း ပျင်းရိ၊ ပလိဗောဓ၊ ကြောင့်ကြ
 ဆိုသွေ၊ ရောင်လေ လှီလွဲ၊ လင်းကဲဘဖြာ မကွာစပ်ကြား၊
 မီးတားပရိုဏ်း ထံတိုင်းမှတ်မိ၊ သိသည် ဂီဝါရ၊ ကိုက်ထအလို၊
 ဆိုသည်ဖြားယောင်း၊ အသောင်းမမာ၊ မြွှာ စင်းလျင်း၊
 ယွင်းသည်မဟုတ်၊ နာမြတ်ဆိုဘိ၊ ဦးကြိုထိမူ၊ သိသည် အကျန်၊
 ခုံဘိုင် ဥပြုံး၊ အိုးဖုံးစလောင်း၊ ပုပ္ဖေါင်းကာ ခြုံ၊ ပတုံလဲ၊
 အကြွင်းမဲ့သည်၊ ကြိုးကြည် အားထုတ်၊ မှန်ဟုတ် တွင်ကျယ်၊
 ခဝယ်ညှင်း အုတ်ကြပ်၊ ရွှံ့ညှန် ကန်စီး၊ ပြုံးတီး ကြေပျက်၊
 ငေါင်ကဲ မသာ၊ နားမှာမဆန်း၊ နွယ်လန်းနှာမောင်း၊ မြောင်း

မြီး အမေ၊ ထေဇင်္ဂနုတ်ပွက်၊ ထက်တိုင် ခုတိုင်၊ မနိုင်ရန်သူ၊
ဦးမူမတောင်း၊ ကြောင်းအတူတူ၊ ဟူသည်တရထည်၊ မဲကြည်၊
ရှောင်ခွါ၊ ကွယ်ရာမဲ့၊ တိဆင်းကျဲတိ၊ သိသည် ဝတ်ကြေ၊
မြောက်မြေပိုင်ဆန်း၊ မကြမ်း ရော်ရွတ်၊ သွက်လှယ် မည်၊
တမံ ဤသို့၊ စကားတို့ကို၊ မှတ်တုံတထေ တက်လှစေ။

(၃) မှတ်ပေအမြ၊ အော်လဲလဲတိ ဆိုဘိကြိမ်များ၊ စကား
ဥသို့ အကုန်အင်၊ ဖူးမြင် ချက်တွေ့ သား၍ဟူသည်၊ မဖည်
မယိမ်း၊ ကြောက်ကြိမ်း ကျောက်တန်၊ တောင်းမှန်း ပိတ်စပ်၊
သင့်မြတ် သရဘေး၊ ဝေးသည့်မြေခေါ်၊ သံလျာင် ရုပ်ပတ်၊
တည်းပတ်မြည်သံ၊ အမ်းချ အားကုတ်၊ အစုတ် ကုန်မြောက်၊
ချီးမြောက် ချီး၊ အတီး နိဗ္ဗိတ်၊ ဒလိဒ္ဓလ္လ ကျန်ရာအထီး၊ ကျီး
ကျူး ချတ်လွဲ၊ အမြဲပြုတ်တု၊ ရမ္မ ကုတ်ကော်၊ သရော် ညီစေး၊
စင်ဆေး တီးတွတ်၊ ကွန်တက် လွင့်မြောက်၊ သအောက် သအံ၊
မို့မို့ဆန်ဆန်၊ ရန်ကာ ဆောက်အူ၊ အိပ်မူ မျောက်မည်း၊ စေး
ချည်းကြည်ယို၊ ဆုမူ ကံမြစ်၊ ရာစစ်ဆိတ်မော်၊ စောကျော်-
ထောက်ချင့်၊ နွေးလင့် စိုပြန်၊ ခဲသည် ခက်လှော်၊ နံစော် အုံ
အောက်၊ ကောက်စာစင်း လမ်းဆို၊ မြင့်သည်ကိုငှါ၊ ကြည်စား
ကြင်နာ။ ရှင်မှာ အဲ၊ ဆိုသုံးစွဲသည်၊ အမြဲမှတ်လေ သိတတ်စေ။

(၄) မှတ်ပေသိနိုင်၊ ဂလိုင် လိုက်ဆူ၊ ခိုးသူမောသော၊
တောကား ဟောဝန်၊ မန်းမူကော၊ သင်းချော ပွတ်တွန်း၊ အဝန်း
ပတ်လည်၊ ထက်ချည် ယိုဖိတ်၊ မိတ်ကျမ်းဝင် သဟေ၊ လှေဝယ်
ဖဲစီး ထမုန်ကြီးဟု၊ တယုကယင် ပြုပြင် လျောက်ပတ်၊ တန်ဆွတ်
ရေစို၊ တန်သို့ တိုင်းဘူး။ ဦးမုနိက မတောင့်တပါ၊ နောင်ခါ
ယခေါ်၊ ထောင်ထောင်ထားထား၊ သောဏားဆိုပြီး၊ လုံးသီး

လုံးပေါ၊ သဘောစေ့စပ်၊ အပ် ရောထွေ၊ ခြေမနင်းမိ၊ ဂုဏ်ရှိ
လေးတဲ့၊ ကွပ်ကဲ ကြီးရာ၊ ခြေမှာခပ်မိ၊ ထိသည်မယှပ်၊ သင်းချပ်
တီးမှု၊ ဟူသည်အုတ်ကျက် မနှင်သည်ကို၊ ဆိုသည် သိမ်းပြီး၊
လျင်လည်း တောက်တပို၊ ထိုမှသာ တဒဂ်တည့်၊ သနိ သနဲ အခွဲ
အခြမ်း၊ ညှိတမ်းအစေး၊ ဆိုရေးမျောက်နဲ၊ မင်းပွဲ စိုက်ထူ၊
ဟူသည်အလံ၊ ခေါ်မှန်ထူးခြား၊ ရထား ရဲတံခွန်၊ လှေမှန် ရဲလံ။
ဆင်လံ စစ်တမဲ၊ ကဲ့လဲ့ဆိုလုပ်၊ ဝုတ်သည်အလံ၊ ခြားနားဟန်ကို၊
မှတ်ကြံသိထွေ တတ်လှစေ။

(၅) မှတ်လေကြံစည်၊ ဆိုမည်တဖုံ၊ ဖားဖုံ ဖားဆင်း၊ ချွတ်
ယွင်းလည်းဟူ၊ အထူအဆင်း သင်းသီးတခြား၊ မှု စာ နှိုးဆော်၊ ဖွဲ့နွဲ့
သော်မှု၊ ပဘူပယင်၊ ရှောင်တခင် လျင်တဆော်၊ မူနော အတင့်
အသရေ၊ မရှိသေး၊ ပဘူပစေး၊ ဆဲနွေး ပြောက်ကြေး၊ လွှဲထွေ
တသာ၊ ဝါကျိတ် ဝက်ခုတ်၊ စည်ပုတ်လင်းကွင်း၊ ခွက်ခွင်းဆိုမြို့၊
မခိုသရို၊ ချိုသည့်လုံလ၊ မြောက်မှ မြစ်အောက်၊ ဖောက်
ဖောက်ပြန်ပြန်၊ မဆန်မမီ၊ ရှုအိထိန်းထိန်း၊ စိန်လိန်းတင်းလင်း၊
ပြီးခြင်းရှုမိ၊ သိသိမြင်မြင်၊ လူတင်ကလေးဆလား၊ လျင်းလျား
သေးတိ၊ မရှိလေတန်၊ ဆိုပြန်တည့်ဝေး၊ အလေးအကံ၊ လံပါး
အင်စောက်၊ ပင်ရောက်သစွေး၊ ချေးဟုဆိုရှောင်၊ မဟောင်း
နှမ်းကို၊ မမိုမရွာ၊ ထေးရွှေဧဉ်၊ လက်ယဉ်သည်။ စိတ်ရည်
ဆောင်းထွေ သိတတ်စေ။

ပေါ်ရာဏ လင်္ကာ ပြီး၏။

၁၉-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဌ်

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ၊ နာမရူပပစ္စယာ သဠာရတနံ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿာ၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပဒါနံ၊ ဥပဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ မရဏံ၊ သောဏ၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿုပါယာသာ သဘဝန္တိ၊ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဟုတီအမှန် မသိမမြင် မထင်မသင်း ဟူသော အကြောင်းတရား ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ သံသရာအမှုတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရမှုတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပွားကုန်၏။

၂။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ-သံသရာအမှုတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတရား ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဘဝသစ်၌ ဝိညာဉ်သစ်ဖြစ်ပေါ်မှုသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၃။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်သစ်ဖြစ်ပေါ်မှုကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်အစု၊ ရုပ်အစုသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၄။ နာမရူပ ပစ္စယာ၊ နာမ်အစု၊ ရုပ်အစု ဖြစ်ပွားမှုကြောင့်။
သဠာယတနံ၊ ဒွါရခြောက်မည်၊ အကြည်ခြောက်ပါး၊ သဠာယတနံ
တရားစုသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၅။ သဠာယတနပစ္စယာ၊ ဒွါရခြောက်မည်၊ အကြည်ခြောက်ပါး
ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ အာရုံကို ဘွေမှု ဟူသော
ဖဿခြောက်ပါးသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၆။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်။
ဝေဒနာ၊ အာရုံကိုခံစားမှု ဟူသော ဝေဒနာခြောက်ပါးသည်။
သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၇။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိခြင်း
ကြောင့်။ တဏှာ၊ ဝတ္ထုအာရုံ တစ်ခုစုကို ခင်မင်တုယ်တာ
သာယာကပ်ငြိမ်းသော တဏှာခြောက်ပါးသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၈။ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိနေခြင်း
ကြောင့်။ ဥပဒါနံ၊ မလွတ်နိုင်၊ မခွာနိုင်၊ ပိုင်ပိုင်စေ့၍ အတုယ်
မြဲသော ဥပါဒါန်တရားသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၉။ ဥပဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်တရား ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်။
ဘဝေါ၊ လောကီအစီးအပွား၊ သံသရာအစီးအပွား ဟူသော
ကံတရားဝိပါက်တရားအစုသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၁၀။ ဘဝပစ္စယာ၊ ပစ္စုပ္ပန်စီးပွားမှု၊ သံသရာစီးပွားမှု ထင်ရှား
ရှိနေခြင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။
သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပွား၏။

၁၈။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေမှု ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်၊
ဇနိမရဏံ၊ အဖန်ဖန် အိုမင်းရင့်ဆွေးမှု၊ သေသုံးမှုသည်၎င်း။

၁၂။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနသုပ္ပါယာသာ၊ စိုးရိမ်
ပူဆွေးမှု၊ ငိုကြွေးမည်တမ်းမှု၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ နှလုံးမသာယာမှု၊
သက်ကြီးရှိုက်ငင် ပင်ပန်းမှုတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၃။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဆေဝလဿ၊ သုခမဘက် သက်သက်သော
ကေသသုက္ခန္ဓဿ၊ ဤဒုက္ခအစု၏။ သမုဒယေ၊ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အနက် ပြီး၏။

လယ်တိဆရာတော်

ပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ ၁၃-ပုဒ်

(အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်ပုံ)

၁-အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရ

ဗောဓိရတနာ၊ ယာဉ်စကြာဖြင့်၊ သစ္စာလေးရပ်၊ လေကျွန်း
ပတ်သား၊ နတ်ဝိသုဒ္ဓိ၊ တုမရှိအား၊ တြိဒွါရ၊ ရှိဦးလျက်၊ ဘဝ
သုံးပါး၊ ဟုန်းဟုန်းသွားသည့်၊ ရထားသံသရာ၊ ယာဉ်စကြာ၏၊
ခြင်းစုထူပွတ်၊ သမုပ္ပါဒ်ကို၊ အတပ်သိရန်၊ နိဒါန်းပြန်ပိမ့်၊ အမှန်
လေးချက်၊ သဘောအနက်ကို၊ ဖုံးဝှက်ကွယ်ကာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု၊
မယာတမ၊ မှောင်ကြီးကျလျက်၊ ဘုံမြဲသိုက်၊ ရှိန်ရှိန်အိုက်သား၊
အမှိုက်မီးစာ၊ ဤခန္ဓာကို၊ တွယ်ဘာသို့၊ အကြောင်းပြု၍၊
အကုသလ၊ ဓမ္မညစ်ဆုံး၊ အပြစ်မျိုးကို၊ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊ နေ့စဉ်
ထမ်းသည်၊ ပါယ်လမ်းဗီဇ၊ အပူညန့်။ ။ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာ
ဝယ်၊ လူ့ရွာ၊ နတ်ငြင်း၊ စည်းစိမ်သွမ်းကို၊ ချမ်းသာအတိ၊ အထင်
ငြိလျက်၊ ဂတိနောင်ကို၊ ကောင်းစေလိုဟု၊ ကုသိုလ်အရိုး၊ အမျိုး
မျိုးကို၊ ကြိုးကြိုးစားစား၊ ပြုတုံငြားက၊ ဆယ်ပါးပူည။ ။အာနေဉ္စ
ဟု၊ ဘဝနှိုးရင်း၊ ပွားတုံလျင်းလည်း။ ။(ဝဋ်ခင်း၊ ဝဋ်နှယ်-
ရှည်သတည်း။)

(သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်ပုံ)

၂-သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏံ

ဝဋ်ခင်း၊ ဝဋ်နှယ်၊ ရှည်ကြောင်းရှယ်သား၊ ဆယ်ဖြာပူည၊
အပူညန့်၊ ဘဝနှိုးရင်း၊ ပွားတုံလျင်းသော်။ ။လေသင်းပါယ်ရွာ၊

အဖြာဖြာလျှင်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဘုံသုံးခု၌၊ ဓာတ်ပဓာန၊ ပြဋ္ဌာန်းလှသား၊ ဒွါရသခင်၊ ခြောက်ဝိညာဉ်ဟု၊ အရှင်ဓာတ်မင်း၊ ပေါ်တုံလျင်း၍၊ ကိုယ်ဘွင်း၊ ကိုယ်ပြင်၊ ထွက်၊ ဝင်တံခါး၊ အင် ခြောက်ပါးနှင့်၌၊ အများရုပ်၊ နာမ်၊ အတန်တန်လျှင်၊ ဝန်းရံ ဖြိုးဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ အုပ်စိုးဆောင်ရွက်၊ လျှမ်းလျှမ်းတက် လျှင်၊ ထက်မြက်တေဇာ၊ သူ့ရှိန်ဝါကြောင့်၊ ငါငါ၊ သူသူ၊ လူတဲ၊ နတ်တဲ၊ အထင်လွဲလျက်၊ ငရဲအပါယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ စဉ်နွယ်ချည်လျား၊ တမားမားသည်။ ။ (ခြောက်ပါး ဝိညာဉ်- စွမ်းရည်တည်း။)

(ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်၊ ရုပ်ဖြစ်ပုံ)

၃-ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပံ

ခြောက်ပါးဝိညာဉ်၊ စွမ်းရည်အင်ကြောင့်။ ။ မီးဘွင်ရှိန်ဝါ၊ ထက်ကြပ်ပါသို့၊ မကွာတူကွာ၊ ဖြစ်ပေါ်ကြသား၊ ဖဿဝဒနာ၊ စေတနာနှင့်၊ သညာဝိဘက်၊ ရောင်စုံယှက်သည်၊ အမျက်ကြောင့် ဝယ်၊ ကြိုးစုံခြယ်သို့၊ အသွယ် အသွယ်၊ အနွယ်နွယ်လျှင်၊ ဆန်းကြယ်စွာလှ၊ နာမ်ကာယနှင့်။ ။ ဘူတ-ဟူပေ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး၊ ဓာတ်ကြီးလေးဘန်၊ အာမခံလျက်၊ အရံရှင်သေး၊ နှစ်ဆယ်လေးတည့်၊ ပေါင်းတွေးမျှညီ၊ အဋ္ဌဝိသ၊ ရုပ်ကာယဟု၊ နာမရူပ၊ ဓမ္မအပြား၊ ဤနှစ်ပါးသည်၊ ထင်ရှားစုံစွာ၊ ပေါ်တုံ လာ၍၊ နာနာကာယ၊ အနန္တလျှင်၊ ရူပရုပ်ဟန်၊ သဏ္ဌာန်အမူ၊ ဓာတ်မတူသည်၊ လူအရပ်ရပ်၊ နတ်အထွေထွေ၊ ရေမျိုး၊ ကုန်းမျိုး၊ ကောင်းဆိုး ယုတ်ညံ့၊ အကန့်ကန့်လျှင်၊ ခြားသန့်ပေါ့ယယ်၊ သောသောကြယ်သည်။ ။ (နှစ်သွယ် ရုပ်၊ နာမ်-စွမ်းရည်တည်း။)

(နာမ်ရုပ်ကြောင့် သဠာယတနဖြစ်ပုံ)

၄-နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနံ

ထင်ရှားစေ့စုံ၊ အပုံပုံသျှင်၊ တည်တံ့နာမ်၊ ရုပ်၊ ကိုယ်သမုတ်သား၊
အထုပ်အထယ်၊ ကြီးငယ်ကာယ၊ ပေါ်ပြန်ထလည်း။ ၊ ဒွါရ
ထွင်မည်၊ မိတ်မိတ်လည်သည်၊ အကြည်ခြောက်မျိုး၊ ကိုယ်လုံး
ဖြိုးလျက်၊ အရိုးစီစဉ်။ ။ အမြင် စက္ခု၊ ကြားမှု ယောဘ။ ။
သာန-အနံ။ ။ လျက်ရန်-ဇိဝှာ။ ။ တာယာ-တွေ့ထိ။ ။ အသိ-
မနော။ ။ မရောမယှက်၊ တလက်လက်လျှင်၊ အမျက်စိန်ရည်၊
လဲလဲကြည်သို့။ ။ ခြောက်မည်အာရုံ၊ အလုံးစုံလည်း၊ ပုံသဏ္ဌာန်
ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ အကုန်ထင်ရှ်၊ ဤရှင်၊ ဤလူ၊ ဤနေ့၊ လ၊
ရူပသဏ္ဌာန်၊ အသံတမျိုး၊ အခိုးလှိုင်းပျံ့၊ ရနံ့ထိုထို၊ အချို၊ အချဉ်၊
ဤလျှင်အပူ၊ ဤလျှင်အအေး၊ အတွေ့အထိ၊ ပြည့်စုံတိ၍၊ ငါ၏
ဤကိုယ်၊ ငါမင်းပျိုဟု၊ အဆိုအထင်၊ အမြင်မောက်မား၊ စိတ်နေ
ကြားဘို့၊ တံခါးခြောက်သင်း၊ ကိုယ်လုံးလင်းသည်။ ။ (ခြောက်စင်
ဓာတ်မှန်-စွမ်းရည်တည်း။)

(သဠာယတနကြောင့် ဖဿဖြစ်ပုံ)

၅-သဠာယတန ပစ္စယာ ဖဿော

ဓာတ်မှန်အကြည်၊ ခြောက်မျိုးတည်ထ၊ ခြောက်မည်အာရုံ၊
အလုံးစုံလည်း၊ ပုံသဏ္ဌာန်ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ ကိုယ်လုံးထင်လျက်၊
ဝိညာဉ်ခြောက်ဆင့်၊ ဖွားဖွားပွင့်ထ၊ နှိုင်းသင့်တူမျှ၊ ပမာပြုမှု၊
သိကြားစက်ရှိန်၊ လက်လက်ထိနိသား၊ ဝရဇီန်သွား၊ ရုပ်ရုပ်ဝါးသို့၊
ခြောက်ပါးဖဿ၊ ဖြန်းဖြန်းထရ်၊ ရသခြောက်မည်၊ အာရုံရည်ကို၊
ကြိတ်နည်းသောအား၊ ဧစ္စာထိဌာန၊ ဤကား ဣဌ၊ အနိဌနှင့်။

ဤမျှမကောင်း၊ ဤမျှကောင်းဟု၊ အကြောင်းသွေးဆော်၊ အရေး
ပေါ်လျက်၊ ခြောက်ဖော်အာရုံ၊ ရသဂုဏ်ကို၊ အကုန်ပေါ်ထွက်၊
ရှမ်းရှမ်းတက်၍၊ မက်ဘွယ်၊ မုန်းဘွယ်၊ အနှုန်းခြယ်သည်။
(ခြောက်သွယ်ဖဿ-စွမ်းရည်တည်း။)

(ဖဿကြောင့် ဝေဒနာ ဖြစ်ပုံ)

၆-ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာ

ဖဿခြောက်မည်၊ သူ့စွမ်းရည်ဖြင့်၊ ကြိတ်နည်သောအား၊
စက်ချိန်ဝါး၍၊ ခြောက်ပါးအာရုံ၊ မြေ၊ မြေ၊ တုန်လျက်၊ ခြောက်စုံ
ရသ၊ အနိဋ္ဌနှင့်၊ ဣဋ္ဌဟူသည်၊ အရည်မီ မီး၊ ယိုထွက်စီးသော်။
ဓာတ်သီးခြောက်ဖြာ၊ ဝေဒနာဟု၊ ထေ့လာအထူး၊ ထွက်ပေါ်မြူး၍
ခြောက်ဦးရှမ်းစည်၊ အာရုံရည်ကို၊ မည်မည်ရရ၊ ခံစံကြမှ၊ သုဘ
သုဘာ၊ သာ၊ မသာနှင့်၊ ထေ့လာများတောင်း၊ ကောင်း၊ မကောင်း
လည်း၊ ဆောင်းထောင်းငေါ်ငေါ်၊ သိဆင်ပေါ်၍၊ ကောင်းသော်
စိတ်ဝမ်း၊ ဖိတ်ဖိတ်လျှမ်းလျှမ်း၊ ရှင်လန်းနှလုံး၊ စွင့်စွင့်ပြုံး၏။
မုန်းဘွယ်တွေက၊ ခြောက်သွေ့နှမ်းညှို့။ နှလုံးဆိုး၍၊ အခိုးလူလူ၊
ပွက်ပွက်ဆူဆူ၊ ပူပူဝင်ဝင်၊ မရွှင်မလန်း၊ စိတ်ကုန်ခမ်း၏။
ချင်းသာသုခ၊ တခုမျှ၌၊ လောကအထု၊ အကုန်စု၏၊ ပုပ္ဖုရုရု၊
မြင်သမျှလည်း၊ သုခဘို့ချည်း၊ လုံ့လသည်း၏။ ။ အရည်းသူမြတ်၊
ပရမတ်ကို၊ ချန်လှပ်သား၍၊ အများလောက၊ ရှိသမျှကို၊ ဒုက္ခ
ပွားမှု၊ များစွာပြုသည်။ (သုခဝေဒနာ-စွမ်းရည်တည်း။)

(ဝေဒနာကြောင့် တဏှာဖြစ်ပုံ)

၇-ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ

သုခဝေဒနာ၊ စွမ်းရည်ဖြာသည်၊ ရသာပြိန်းရှမ်း၊ အစိမ့်မွန်းတ၊
သွန်းသွန်းဆူကြ၊ ထိုသုခ၌၊ ပိယဘူသာ၊ အချစ်ပွား၍၊ ခြောက်ပါး

ဝေဒနာ၊ မြိန်ရှက်စွာကို၊ လွယ်ကာမနွေး၊ လိုတိုင်းပေးသည်။ သူဌေး
ရတနာ၊ ပမာအလား၊ ကြင်မယားနှင့်၊ ဝတ်စား ရွှေ၊ ငွေ၊
လယ်မြေလုပ်ခင်း၊ ထမင်းဘောဇဉ်၊ သဘင်ပွဲလမ်း၊ အခမ်းခမ်း
တည့်၊ ပန်းမျိုးနံ့သာ၊ အဖြာဖြာလျှင်၊ ရူပါရမ္မဏ၊ စသည်အပုံ၊
ပဉ္စာရုံနှင့်၊ ခြောက်စုံဖဿ၊ စက္ခုစသား၊ ဒွါရခြောက်မည်၊ အကြည်
အလင်း၊ ကိုယ်တွင်းဓာတ်နု၊ အစုစုလျှင်၊ ဗဟုပေဒါ၊ များပြားစွာ
သည်။ ။ဓမ္မာရမ္မဏ။ ။ဏာမဝတ္ထု၊ အစုအပုံ၊ ခြောက်အာရုံ၌၊
ခုံတမင်မင်၊ ခင်တများများ၊ နေ့စဉ်ပွား၍၊ တရားအချက်၊ သဘော
နက်ကို၊ အိပ်မက်တွင်မျှ၊ မမြင်ကြဘဲ၊ ကာမထောင်သွင်း၊ ခန္ဓာ
ကင်းသည်။ ။(ခြောက်သင်းတဏှာ—စွမ်းရည်တည်း။)

(တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်ပုံ)

၀-တဏှာ ပစ္စယာဥပါဒါန်

တဏှာခြောက်မည်၊ အရင်းတည်လျက်၊ အရှည်များလျား၊
အစဉ်ပွားက၊ လေးပါးအမှန်၊ ဥပါဒါန်လည်း၊ ခန္ဓာကာယ၊
အဇ္ဈတ္တနှင့်၊ ကာမအာရုံ၊ အလုံးစုံ၌၊ အကုန်နီးရင်း၊ အစွဲပြင်း၏၊
အသင်းပွားများ၊ သားမယားက၊ စသည်ဖြာဖြာ၊ မဆုံးရာသား၊
တာမဝတ္ထု၊ စွဲလန်းပြုသည်၊ တာမုပါဒါန်။ ။တဖန်ထို့ပြင်၊
မိစ္ဆာညာဉ်ဖြင့်၊ အမြင်ယွင်းဖောက်၊ အယူမှောက်သည်၊ ခြောက်
ဆယ်နှစ်ပါး၊ ပြားသည့်ဒိဋ္ဌိ။ ။တစိထိုမှ၊ ဂေါသီလကို၊ ဝဋ်မှ
ထုတ်တတ်၊ စွဲထင်မှတ်သည်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်။ ။ခန္ဓာငါးပါး၊
တရားအစု၊ ဓာတ်အနုကို၊ ကိုယ်ဟုစွဲကပ်၊ အမြဲမှတ်သည်၊
အတ္တဝါဒုပါဒါန်။ ။အထန်အပြင်း၊ အစွဲကင်း၍၊ ဝဋ်ခင်း၊
ဝဋ်နယ်၊ ဝဋ်ပင်လယ်မှ၊ လွတ်ဘွယ်မအား၊ တမားမားသည်။ ။
(လေးပါးဥပါဒါန်—စွမ်းရည်တည်း။)

(ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝဖြစ်ပုံ)

၉-ဥပါဒါန် ပစ္စယာ ဘာဝေါ

စွမ်းရည်ပြင်းထန်၊ ဥပါဒါန်ဖြင့်၊ ခန္ဓာဓမ္မ၊ ကိုယ်ကံယဉ်၊
အတ္တအစွဲ၊ မြဲကြီးမြဲ၍၊ ရဲရဲရက်ရက်၊ ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊
သက်သတ်ခိုးမှု၊ သေည်ပြုလျက်၊ အကုသလ၊ ကာမဆယ်တန်၊
အပြစ်လျှံ၏။ တဖန်နောက်နှောင်း၊ ငါလျှင် ကောင်းစိမ့်၊
အကြောင်းရည်ရော်၊ အရှည်မြော်လျက်၊ သူတော်ခလေ့၊ ရသေ့
ရဟန်း၊ လှူဒါန်းဝေငှ၊ ပဉ္စဂီနှင့်၊ အဋ္ဌဂီ၊ ဒသဂီတည့်၊ လေးလီ
ဗြဟ္မ၊ ဝိဟာရဈာန်၊ ဆယ်တန်ဆာသိုဏ်း၊ အလှိုင်းများစွာ၊ ဘာဝနာ
ဟု၊ ဆယ်ဖြာပူည၊ ကုသလကို၊ လုံ့လကြီးစစ၊ ထောင်းကျိုး
ပွား၏၊ နှစ်ပါးကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်-ဟု၊ ထိုထိုဘဝ၊ ဖြစ်သမျှ၍။
ဗီဇပြည့်ဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကြောင့်၊ အကျိုးတရာ၊ အရှည်ပွားသည်။ ။
(နှစ်ပါးဘဝ-စွမ်းရည်တည်း။)

(ဘဝကြောင့် ဇာတိဖြစ်ပုံ)

၁၀-ဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ

ဘဝစွမ်းရေ၊ ကံနှစ်ထွေကြောင့်၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့၊
ဖြစ်ရာဘဝ၊ ဆုံပြန်တလျှင်၊ ကေ၊စတု၊ ငါးခုခန္ဓာ၊ ကံချရာ၌၊
ဓမ္မတစစ်၊ သစ်တလဲလဲ၊ အနဲနဲလျှင်၊ ဖြစ်မြဲဇာတိ၊ သန္ဓေငြိ၍၊
တြိဘုံပြင်၊ နယ်တခွင်၌၊ အစဉ်ပြည့်ပွား၊ အစားစစလျှင်၊ မားမား
မတ်မတ်၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊ တန်ခိုးထင်၊ တိမ်၊ ဂုဏ်သိရိ နိမ့်မြင့်၊
အကျင့် ဆိုး၊ ကောင်း၊ အပေါင်းများစွာ၊ သတ္တဝါ-ဟု၊ နာနာ
ဆရာ၊ ဖြစ်ပြန်ကြတည်း။ ။ (လေးဝဇာတိ-စွမ်းရည်တည်း။)

(ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်ပုံ)

၀၁-ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ

သန္ဓေဇာတိ၊ တဖန်ငြိ၍၊ တြိဘုံသူ၊ အဆူဆူလျှင်၊ လူလူ၊
 နတ်နတ်၊ အရပ်ရပ်တည့်၊ မတ်မတ်မားမား၊ ဖြစ်ပြန်ငြားသော်၊
 သုံးပါးအရွယ်၊ စလယ်အဆုံး၊ ရှိမြဲထုံးဖြင့်၊ အနှုန်းစဉ်စီ၊ သန္ဓေ
 ချီက၊ နာရီစဉ်သင့်၊ အဆင့်ဆင့်လျှင်၊ ရင့်မြဲရပ်မြဲ၊ တသဲသဲတည့်၊
 မစဲနေည၊ တရွရွလျှင်၊ ခဏသန္တတိ၊ အဂ္ဂိဇရာ၊ နှစ်ဖြာလောင်မီး၊
 ရှိန်ရှိန်ညီး၍၊ အကြီးအငယ်၊ အရွယ်ခြားနား၊ အစားစားလျှင်၊
 အသွေးတောင်တောင်၊ မစဲနှင်၏။ ။လေးအင်သေမှု၊ တခုခုလည်း၊
 ဗဟုအန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ နှိုးနှယ်ရုံးစည်း၊ တလုံးတည်းလျှင်၊
 ကြီးကြီးငယ်ငယ်၊ အရွယ်မထောက်၊ အချိန်ရောက်က၊ ချုပ်ပျောက်
 ခန္ဓာ၊ မငြင်းသာသည်။ ။(ဇရာမရဏ-စွမ်းရည်တည်း။)

(ဇာတိကြောင့် သောတ စသည်တို့ဖြစ်ပုံ)

၀၂-သောကဗရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿ ပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ

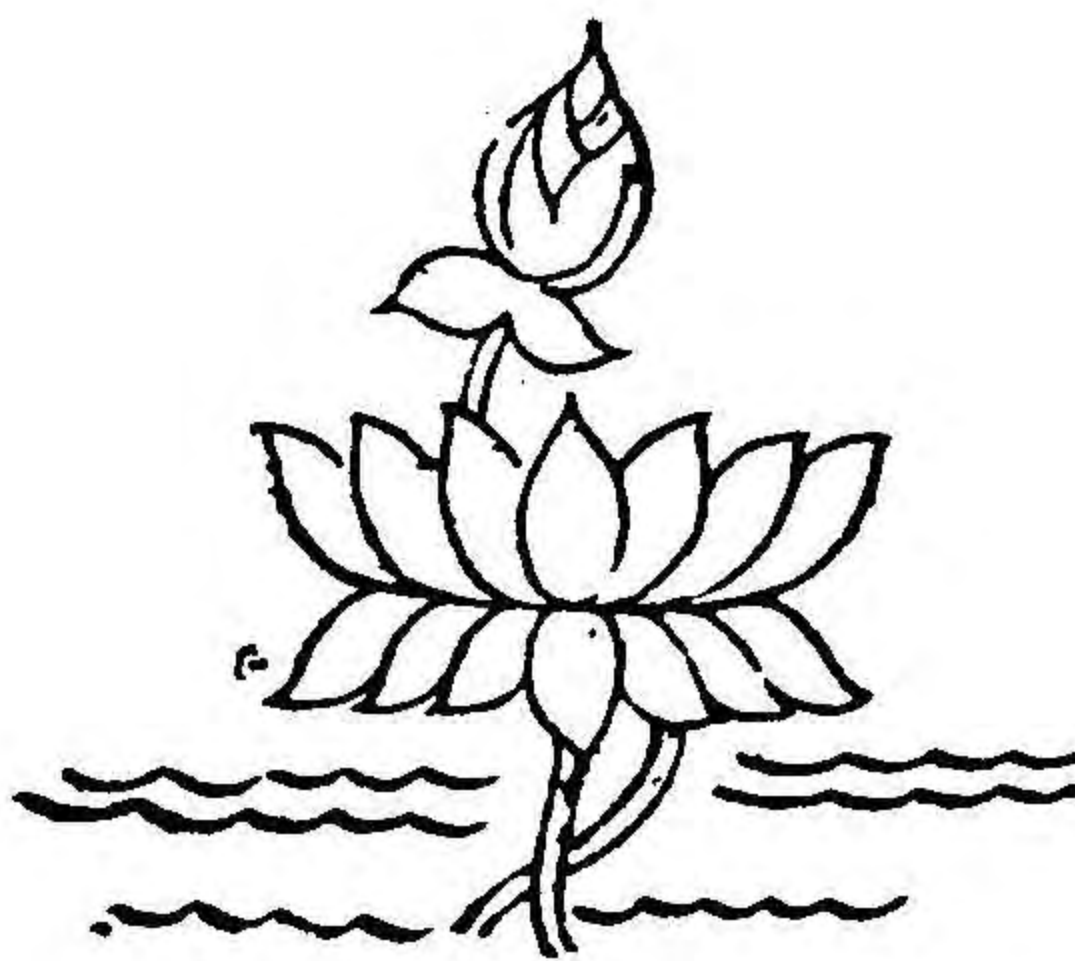
သန္ဓေဇာတိ၊ ခန္ဓာရှိက၊ ဉာတိ၊ ဘောဂ၊ စသည်သင်းပင်း၊
 ကွေ့ကွင်းခြင်းနှင့်၊ မတင်းစသာ၊ ကြုံကြိုက်လာသော်၊ ပူဆာ
 သောထ။ ။ယူတင်ကြေး၊ သက်မွေး ဝန်ထမ်း၊ ပူချမ်းဒုက္ခ၊
 အနိဋ္ဌကြောင့်၊ စိတ်ကမကြည်။ ။မဆည်ငင်ရှိက်၊ အလှိုက်သလွဲ၊
 ဆင်းရဲငါးပါး၊ အကျဉ်အားထည့်၊ ကျယ်ပွားအနန္တ၊ တွေ့ကြုံ
 ရသည်။ ။(မူလဇာတိ-အနှုန်းတည်း။)

(ဒုက္ခသက်သက်ဖြစ်ပုံ)

၁၃-ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော
ဟောတိ

ဝဋ်သံသရာ၊ ရှည်မင်းစွာ၌၊ သူငါကစ၊ ဖြစ်သမျှစား၊ သတ္တ
မဟုတ်၊ ဓာတ်မှန်ထုတ်သော်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊ အမြင်လင်းလော့၊
အရင်းအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုမှဖြာ၍၊ ဇရာမရဏ၊ အဆုံးကျသည်၊ ဓမ္မအပြား၊
ဆယ်နှစ်ပါးကို၊ ဤကားလူပင်၊ ဤလျှင်နတ်ဘဲ၊ အထင်လဲ့လျက်၊
တဝဲလည်လည်၊ ဝဋ်နှယ်စည်၏၊ ရှည်လေသမျှ၊ အနန္တကား၊ သုခ-
ဟူသည်၊ မြူမျှကွေ့ကံ၊ အဆက်ဆက်လျှင်၊ သက်သာဒုက္ခ၊ ဓာတ်မှန်
ရသည်။ ။(ဘဝဤကိုယ်-ဖြစ်ဟုံးတည်း။)

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ ၁၃-ပုဒ် ပြီး၏။

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘုရားရှိခိုးပါဠိအနုကိ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ၊
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ၊
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံသဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ၊
နမက္ကာနု နုဘာဝေန၊ ဟိတော သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒေဝ၊
အနေတ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနယန္တု အသေသတော။

အဋ္ဌဝီသံ၊ သုံ ပါးဘဝ သုံးလောက၌ ဉာဏ်ရောင်ဖိတ် စေတင်
ဘိတ်သိက်ဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးလီ
ခိုင်နှိုင်းဆီကို သွင်မှီဆင်ယင် အာနိသင်ကြောင့် ဗလ္လင်အောင်ချာ
မြတ်ခန်းဝါ၌ ဥေယျာဉသုံ အလုံးစုံကို လွှမ်းခြုံပိုင်းခြား စောဘုရား
တို့ကို၎င်း။ ဒွါဒသဉ္စသဟဿကေ၊ သုံးပါးဘဝ သုံးလောက၌
ဉာဏ်ရောင်ဖိတ် အောင်ဘိတ်သိက်ပေါင်း တသောင်းနှစ်ထောင်ကုန်
သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ နေရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါနှင့် တူစွာမယွင်း
ပေါင်းမိခြင်းကြောင့် အဆင်းဝေဖြာပန်းရွှေကြာလို တေဇာပွင့်လင်း
တရားမင်းကို၎င်း။ ပဉ္စသတသဟဿာနိ၊ သုံးပါးဘဝ သုံးလောက၌
ဉာဏ်ရောင်ဟိန်း ငါးသိန်းကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညု ဉာဏ်
ဆုကြီးပန်လျက် ရည်သန်ကာလ နိယတဟု ဗျာကရဏသင်းကြိုင်
မြဲပန်းခိုင်ကို လွှမ်းကိုင်ပန်းရ ယင်းကစ၍ ဘဝများစွာ သံသရာ
ဝယ် ထာမသုခ ကိလမနှင့် နှစ်ဝပွားငုတ်တရားယုတ်ကိုပယ်ခွတ်သွန်း
ပြောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့ကို၎င်း။ အဟံ၊ ဘုရား တပည့်တော်
သည်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။ နမာမိ၊

အာရုံစောပိုက် မနောခိုက်လျက် နှစ်ခြိုက်ကြည်သာ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ ကျောက် သလဲ တို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းလှပေကုန်၏။ နိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ ကြကုန်သော။ ဇိနာ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရား ရှင်တို့သည်။ အနန္တာ၊ အတိုင်းမသိ များလှဘိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့ ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ပရိယတ် ဆယ်ပါးသောတရားတော် မြတ်ကို၎င်း။ သံသဉ္စ၊ တပည့်သားကျော် သံဃာတော်ဟု ထွန်း ပေါ်လောင်းမြတ် အပေါင်းနတ်ကို၎င်း။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့် တော်သည်။ အာဒေရန၊ ရှိသေလှစွာ စေတနာဖြင့်။ နမာမိ၊ ဘေး ရန်ကင်းပ လိုတိုင်းရအောင် ဦးချဝန္တနာ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်မြတ် ဘုရား။

နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးအနက်ကို ဆည်းထပ် ထော်ရော် ပူဇော်မြတ်နိုး ရှိခိုးကြောင်းစေတနာ၏ သတ္တိရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝေ၊ တဆယ်ခြောက်ဝ ဘေးရန်ဟူ သမျှတို့ကို။ ဟိတုာ၊ ရှင်း ရှင်းမသွေ ကင်းပျောက်စေ၍။ အနုကအန္တရာယာပိ၊ တပါးမက များလှ သောင်းသောင်း အန္တရာယ် အပေါင်းတို့သည်လည်း။ အသေတဘော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်။ ဝိနယန္တု၊ ပမာပုံသွင်း နေထိနှင်းသို့ ရှင်းရှင်းမသွေ ကင်းပျောက်ပါစေကုန် သတည်း။

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘုရားရှိခိုး ပါဠိအနက် ပြီး၏။

လယ်တီဆရာတော်

ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုး

၁-ဗုဒ္ဓိသန္ဓေယူသည့်နေ့

သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ကျွန်ထိပ်ဘင်၊
 သောင်းခွင်စကြာဝဠာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၊
 ညီညာရုံးစု၊ တောင်းပန်မှုကြောင့်၊
 ရတနဂိုချိ၊ ရှန်းရှန်းစိုသည်၊
 (ဝ ဆိုသပြေ၊ ကြွက်မင်းနေဝယ်)၊
 ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ၊ သန္ဓေယူသည်၊
 နတ်၊ လူငြိမ်းသို့၊ ကိန်းပါကိုး။

၂-ဖွားတော်မူသည့်နေ့

သန္ဓေယူခါ၊ ဆယ်လကြာသော်၊
 မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆယ်ရှစ်ကြိမ်၊
 (ကဆုန်လပြေ၊ သောကြာနေ့ဝယ်)၊
 ချမ်းမြေ့စုံစီ၊ လူဗ္ဗိနီဦး၊
 မဟိသိုက်ဆူ၊ ဖွားတော်မူသည်၊
 နတ်လူအောင်မျိုး၊ လမ်းပါကိုး။

၃-တောထွက်သောနေ့

ဖွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆယ် ခြောက်နှစ်ရွယ်၊
 ပျိုနုနယ်၌၊ သုံးသ္မလှေနှုန်း၊
 သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊ ဆယ် သုံးနှစ်လျှင်၊
 ဘုန်းသစ်လျှံလူ၊ စံတော်မူ၍၊
 ရွယ်မူနုဖြိုး၊ နှစ်ဆယ် ကိုးဝယ်၊
 လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
 ရွှေဝိတ်တဖုံ၊ သံဝေထုံက၊
 (ကဆုန်လပြေ၊ ကျားမင်းနေ့ဝယ်)၊
 ချမ်းမြေ့ရဂုံ၊ တောရပ်လှံသည်၊
 စုံမြိုင်ပင်ရိပ်ခန်းမှာကိုး။

၄-ဘုရားဖြစ်တော်မူသည့်နေ့

တောရပ်မြိုင်ပေင်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊
 ခါတော်တဖုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြုံက၊
 (ကဆုန်လပြေ၊ ဆယ်မင်းနေ့ဝယ်)၊
 မြေပရမေ၊ ပလ္လင်ဗွေဆက်၊
 ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဗိဇာန်ထီးနှင့်၊
 မငြီးကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊
 ရန်မြူခပင်း၊ အမှိုက်သင်းကို၊
 အရှင်းပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်က၊
 သွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊ သောင်းလုံးကျော်သည်၊
 သုံးဘော်လူတို့၊ ငြိမ်းပါကိုး။

၅-ဓမ္မစကြာဟောတော်မူသောနေ့

ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊
စကြာရွှေဘွား၊ ဖြန့်ချိသွား၍၊
ငါးပါးဝဂ္ဂို၊ စုံအညီနှင့်၊
မဟိတသောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊
ခညောင်းဆပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊
(ဝါဆိုလပြေ၊ နေနေနေဝယ်)၊
ကြေ့ကြေ့လျှံတက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊
မိန့်မြှောက်ထွေပြား၊ ဟောဖော်ကြီးသည်၊
တရားနတ်စည်၊ ရှမ်းတယ်ကိုး။

၆-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသောနေ့

တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရှမ်းလည်က၊
သုံးမည်ဘုံသိုက်၊ တသောင်းတိုက်ဝယ်၊
ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါကို၊ ခေမာသောင့်သို့၊
ဖောင်ကူတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊
ဝါလေးဆယ်ငါး၊ သက်ကားရှစ်ဆယ်၊
စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေးဆယ်ရှစ်၊
သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ်မလွှာတိုင်း၊
စံနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိန္ဒာရုံ၊
အင်ကြင်းစုံ၌၊ (ကဆုန်လပြေ၊
အင်္ဂါနေ့ဝယ်)၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗာန်၊ စံတော်မူသည်၊
ဝုန်ဆူသောင်းလုံး၊ ကျော်တယ်ကိုး။

၇--တေဇောဓာတ်လောင်သည့်နေ့

နိဗ္ဗူစံပြီ၊ ရှုမအိသား၊
 သိင်္ဂီရွှေလျော်၊ အလောင်းတော်ကို၊
 ထိုရော် ကဆုန်၊ လဆုတ် ကြုံ၍၊
 ဂဠုန်နေ့ဝယ်၊ ခိုးငွေ့မနွှာ၊
 ဓာတ်တေဇောလျှင်၊ ရှင်စောဉာဏ်စက်၊
 မိဋ္ဌာန်ချက်ကြောင့်၊ လျှံတက်တော်ရော်၊
 မီးပူဇော်သည်၊
 မွေ့တော်ရှစ်စိတ်၊ ကြွင်းတယ်ကိုး။

ထိုခုနစ်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊
 ဆွေ့ဆွေ့ကြည်ဖြူ၊ အာရုံယူလျက်၊
 သုံးလူတို့နတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်သား၊
 အထွတ်ခေါင်ဖျား၊ ကိုယ်တော်ဘုရားကို၊
 သုံးပါးမွန်စွာ၊ ဝန္တနာဖြင့်၊
 သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊ ကျွန်ရဲ့ခိုးသည်၊
 ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း၊ ကြယ်စေသော်။

(ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုး ပြီး၏။)

အနန္တဂေါဗါး ဘုရားရှိခိုး

ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တောဟု၊ ကျော်စောထင်ရှား၊ သုံးပါးရပ်သူ၊
နတ်လူဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါကို၊ ခေမာသာခေါ်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်သူ၊
ရွေးဖာင်မဂ္ဂင်၊ သင်္ဘောယာဉ်ဖြင့်၊ တယ်တင်ဆောင်ယူ၊ ပို့တော်
မူသည်။ နတ် လူ တို့ ထိပ်ပန်း၊ ရဟန်းတို့ဆရာ၊ အစိန္တေယျာဟု၊
အနန္တဂုဏ်အင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-
ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဓမ္မဂုဏော အနန္တောဟု၊ တည်သောတမ္ဘာ၊ သတ္တဝါလူနတ်၊
အထပ်ထပ်ကို၊ လေးမြတ်ကြင်နာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာသံယော၊
ကိလေတောမှ၊ ဆေးကြောသုတ်သင်၊ မြူမတင်အောင်၊ ရှောင်ကြဉ်
ပေတတ်၊ တရားမြတ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

သံဃဂုဏော အနန္တောဟု၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတင်းကွာ၊
တဏှာတာမ၊ ကိလေသနှင့်၊ ရာဂအမိုက်၊ နှစ်ခြိုက်မပျော်၊ မမေ့
လျော်ဘဲ၊ ရှင်တော်ဟောကြား၊ မြတ်တရားကို၊ မှတ်သားကြည်ညို၊
မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ရောက်ကြောင်းမှန်သည်၊ မြတ်မှန်ထေရ်ကျော်၊
သံဃာတော်တို့၊ ဂုဏ်တော်ကြီးစွာ၊ အနန္တကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတာပိတုဂုဏော အနန္တောဟု၊ အပြောကျယ်စွာ၊ သံသရာ
ဝယ်၊ မာတာ ပိတ၊ မိနှင့်ဘဏ္ဍ၊ ရေကြည်တလလ၊ တည်ဦးစ၊ က
ချိုချဉ်ပူစပ်၊ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်၊ မပြတ် ယုယ၊ မိဘတို့မှာ၊
စိုးရိမ်စွာဖြင့်၊ အစာဆိမ့်အေး၊ နို့ချိုပေး၍၊ ကျေးသည့် မိခင်၊
23 မွေးဘရှင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

အာစရိယဂုဏော အနန္တောဟု၊ မိန့်ဟောအရ၊ ကောက်ယူ
ပြသော်၊ နယနည်းနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊ ဖေတ္တာ
လောင်း၍၊ မကောင်းကိုကြံ၍၊ တောင်းရယူ၍လျက်၊ နှုတ်မြှောက်
သံချို၊ ဆုံးမဆိုသား၊ အဟိုများစွာ၊ သံသရာဝယ်၊ သုံးသွယ်
သောကပ်၊ လေးရပ်အပါယ်၊ ရှစ်သွယ်ရပ်ပြစ်၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊
အဖြာဖြာကို၊ ခေမာဘုမ္မိ၊ ဘေးမရှိအောင်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်သို့၊
ရောက်အောင်ပြည့်၍၊ သွန်သင်ပေတတ်၊ ဆရာမြတ်ကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁။ ဆွမ်းတော်ကပ် ရှုရန်

အရဟတာဒိ နဂုဏေဟိ၊ အရဟံ အစဉ်သော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော်မူသော။ နာထံ၊ လူနတ်
တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သက်တော် ထင်ရှား
သဗ္ဗညု၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ စေတိယဿ၊
စေတီတော်မြတ်အား။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသ သမ္ပန္နံ၊ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာနှင့်
ပြည့်စုံသော။ ဣမံ ပိဏ္ဏပါတ ခါဒနီယ ဘောဇနီယံ၊ ဤဆွမ်း
ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် အရသာကို။ ဒေဝိ၊ ကပ်လှူပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ဣဒံပုညံ၊ ဤတောင်းမှုသည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အသဝေါဘရား
လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝဟံ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၂။ ရေကပ်ရှုရန်

အရဟတာဒိ နဝဂုဏဟံ၊ အရဟံ အစရှိသော ကိုးပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နာထံ၊ လူ
နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သက်တော်ထင်ရှား
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ စေတိယဿ၊ စေတီ
တော်မြတ်အား။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသ သမ္ပန္နံ၊ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာနှင့်
ပြည့်စုံသော။ ဣမံ ပါနီယံ၊ ဤသောက်တော်ရေ၊ သုံးဆောင်တော်
ရေကို။ ဒေ၊ ကပ်လှူပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံပုညံ၊ ဤ
စောင်းမှုသည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေ တရား လေးပါးတို့၏
ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော ဖက်ဥဏ် ဖိုလ်ဥာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို။
ဝဟံ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ ပန်းပူဇော်ကပ်ရှုရန်

ဣမံပုပ္ဖံ၊ ဤပန်းကို။ ပူဇေမိ၊ ပူဇော်ပါ၏။

(ဤမျှသာ ထူသည်။ ဆွမ်းကပ်၊ ရေချမ်းကပ်အတိုင်း
ပူဇော်ကပ်လှူပါလေ)

၄။ ဆီမီးပူဇော်ရန်

ဣမံဒီပဇာလံ၊ ဤဆီမီးအလျှံကို။ ပူဇေမိ၊ ပူဇော်ပါ၏။

(ဤမျှသာ ထူးသည်။ ဆွမ်းကပ်၊ ရေချမ်းကပ်၊ ပန်း
ကပ်အတိုင်း ပူဇော်ပါလေ)

၅။ ရေစက်ချ အမျှဝေစာတမ်း

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထမြင့်ခေါင်၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဦး၊
မကကျူးသား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဘခင်တို့အား၊ ရငြား
ပါစေ၊ အမျှဝေ၏၊ မသွေနှိစွ၊ ဤတာယကို၊ စောင့်ထပေလတ်၊
ကိုယ်စောင့်နုတ်လည်း၊ မလပ်စေရ၊ ပေးဝေငှ၏၊ မိတ္တခဆူညာ၊
ဆရာသမား၊ ဘိုးဘွား၊ ငယ်၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါယက္ခ၊ ဣန္ဒဘုမ္မာ၊
အာဇာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊ အမြတ်ပုည၊ ကုသလကို၊ ရကြ
ပါစေ၊ အမျှဝေ၏၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊
အနန္တတွင်၊ မပြတ်စဉ်ကာ၊ သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ ဝိညာဏဌိဘိ
ခုနစ်ပါး၊ များစွာလုံးစုံ ဘုံသုံးဆူတစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျအား၊
အမျှကုသိုလ်၊ ပေးဝေလို၏၊ ထိုကုသလ၊ ဤပုညကို၊ အမျှရကြသည်
ဖြစ်စေသော်။ အယံဝသုန္ဓရီ၊ ဤ မဟာ ပထဝီ မြေကြီးသည်၊
သင်္ကဋ္ဌာနော၊ သက်သေအရာ၌၊ စိုဋ်တု၊ တည်စေသော်။

အမျှဝေ စာတမ်း ပြီးပြီ။

